HALID TULIĆ

KNJIGA O ŠIIJAMA I ŠIIZMU

VELIKI ŠEJTAN

Huzejfe je drug Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kojemu je povjerio neke vijesti koje su mu objavljene o događajima koji će se zbili.

Veli Huzejfe: "Prva fitna (smutnja) koja će se zbiti je ubistvo kalije Osmana, a posljednja fitna je pojava Dedždžala (koji će se pozivati daje božanstvo i tražiti od ljudi da ga vjeruju. Njega i njegovu vojsku od onih koji ga budu slijedili, pobjeđuje muslimanska vojska na rijeci Jordan na čelu sa Mehdijom, a Dedždžala ubija Isa, alejhisselam. Pojava Dedždžala je od predznaka Kijametskog dana). Tako mi Onoga u čijoj joj je ruci duša moja, neće umrijeti iko ko u srcu ima makar ko zrno gorušice zadovoljstva zbog ubistva Osmanovog, a da neće biti od Dedždžalovih sljedbenika, ako bude živ, a ako ne bude, povjerovat će u nj u grobu svome. „[1]

U ime Allaha, Svemilosnog, Premilosnog

Hvala je Allahu. Gospodaru svjetova; nek je blagoslov i spas na Poslanika Njegova[2] i one što ga slijedište u uputi.

KO SU ŠIJE?

O šijama se malo zna u muslimanskim masama, osim kod onih koji žive sa njima u susjedstvu, poput muslimana Iraka, Libana. Pakistana, Afganistana. Kuvajta. Ovi nam pak pričaju gorke priče o mržnji svojih šijskih komšija. koji razbiju čašu iz koje je pio sunija. ili je operu uz spominjanje Alije (četvrtog halife), o tetoviranju imena prvih trojice halifa i Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, supruge Aiše, radijallahu anha. na petama kako bi uvijek bili gaženi, a jedan irački šija koji je primio Islam, pričao mi je kako mu je djed pričao da sunije imaju repove!

Jedan dobar prijatelj iz grada Bakube u Iraku u kojem su pomiješani Sunije i Sije pričao mi je svoja iskustva sa šijskim komšijama. Pričao mi je o glavnom šitskom alimu u tom gradu po imenu Sejjid AbdulKerim, a čiji je Homeini bio učenik. (Grad zbog toga nikada nije bio bombardovan tokom rata s Iranom). Jedan od bliskih prijatelja spomenutog Sejjida bio je upitan od strane Sunije za ruku kćeri, pa mu odgovori da bi je radije dao Jevreju nego Suniji!

Pričao mi je dalje moj prijatelj, (bio je student u Sarajevu), kako Šije ne izgovaraju Bismillu, nego kažu: "Ja Ali!" (O. Ali!) ili "Ja Kerbela mukaddese!" (O, sveta Kerbelo![3]), čak i kad hoće da priđu suprugama. Priča također kako mu je pričao kolega doktor Šija. kako vjeruju da njihovi Imami[4] stoje između Džehennema i Dženneta i da uvode Šije u Džennet. U skoro svakoj šitskoj kući visi Alijeva slika.

Do uspostavljanja njihove države u Iranu, samo su stručnjaci imali nekog znanja o njima. Po uspostavljanju države počela je nagla propaganda svuda po svijetu gdje žive muslimani, s ciljem da prikaže njihovu državu u Iranu kao primjer islamske države. Čitav muslimanski svijet, koji je izgubio objedinjenu vrhovnu vlast –halifu još 1924. Ataturkovim dekretom, poželio je uspjeha iranskim masama koje su izašle na ulice tražeći zbacivanje sekularnog šaha Reze Pahlavija i uspostavljanje države kojom će vladati Božiji

[1] Tarihul-hulefa"' Es-Sujuti. (str. 152)
[2] Prilikom svakog spominjanja Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. treba reći: Blagoslov Allahov na njeg i spas - sallallahu alejhi ve sellem. Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. kaže: "Škrtac je ko ne donese salavat na me kad se spomenem."
[3] Šijsko sveto mjesto u Iraku gdje je poginuo Alijev sin Husejn.
[4] Alijev i potomci.

Zakoni. No, prvo razočarenje stiglo je ubrzo. Ustav nove države, koja je proglašena "islamskom republikom", uslovljavao je da šef države bude Šija, od oca i majke Iranaca![5]

Otrježnjenje je došlo 1982. godine, kad je Iran podržao šitskog sirijskog predsjednika Hafeza El-Asada protiv pobunjenog naroda. U Siriji muslimani, naime, čine 90% stanovništva, 5% je kršćana, a 5% je Alevita ili Nusajrija. jedne od bezbrojnih šitskih sekti, koji su. međutim, uspjeli doći na vlast vojnim udarom pod vodstvom Hafeza Asada 1970. godine. Od tada muslimanski narod u Siriji stenje pod jarmom ove sekte koja je kroz cijelu povjest Islama bila na strani neprijatelja, čak i u doba krstaških ratova.

Ova je sekta nastala u desetom stoljeću pod zaštitom Hamdanidske države u Siriji, čija je državna vjera bio dvanaestoimamski šiizam. Oni smatraju da se Allahov Sveti Duh objavljuje na zemlji u vidu Alija i njegovih potomaka. Vjeruju u sveto trojstvo: Allah-Muhammed-Selman El-Farisi (ashab Božijeg poslanika, porijeklom Perzijanac).

U Turskoj su također brojni u graničnom dijelu prema Siriji, a u Istanbulu su izazvali krvave okršaje 1995. godine, nakon što su izdali svoj izvitopereni prijevod i tumačenje Kur'ana. Njihova tajna stranka poziva na uspostavljanje samostalne države u Turskoj, dok javno traže učešće u upravljanju vjerskim poslovima, podizanje alevijskih hramova, i zabranu podizanja muslimanskih džamija po alevijskim selima, te ukidanje vjerskog islamskog obrazovanja u svim školama!!

S podrškom Homeinija ovoj sekti protiv muslimanskih naroda bilo je jasno da su parole o jedinstvu muslimana koje su dolazile iz Teherana samo šarena laža, i da je njihova prava namjera u stvari preobraćivanje muslimana svijeta u svoju vjeru, koju smatraju jedino ispravnom.

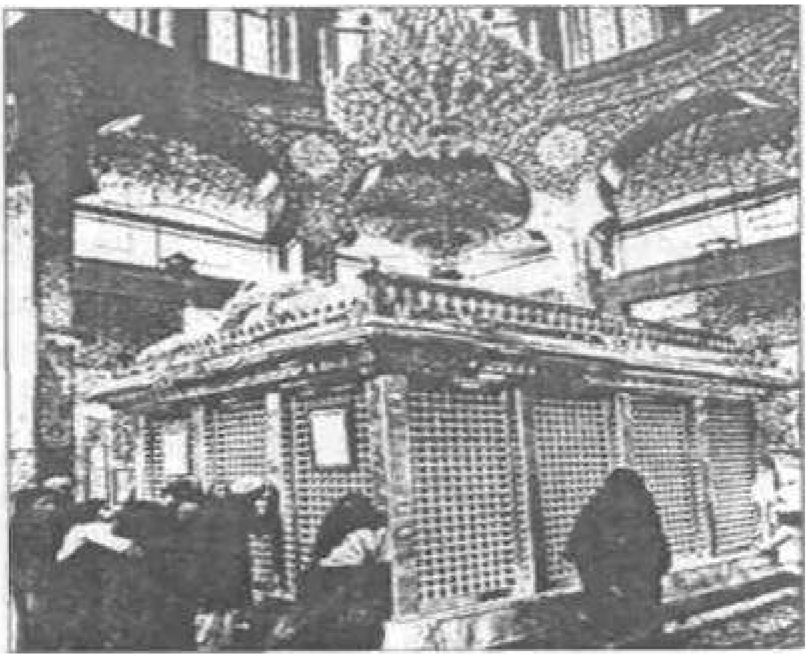
Naša su tri mlada hafiza prije par godina otišla na studije u centar šitske nauke grad Kom u Iranu. Tamo su zatekli hiljade mladih ljudi iz čitavog muslimanskog svijeta koji su prešli na sijsku vjeru, budući misionari Siizma u svojim zemljama.

Lično sam se uvjerio u istinitost njihovih namjera još 1982. kad sam posjetio iransku ambasadu u Beogradu, tražeći od njih da nam omoguće emitiranje radio emisija na našem jeziku, nudeći im spreman tim stručnih ljudi. Sve što sam dobio bila je hrpa Homeinijevih knjiga! Danas Teheran emituje program na našem jeziku. Glavne vjerske teme na njemu su hvalospjevi Iranu i psovanje Saudijske Arabije, koja im je trn u oku zbog zabrane dizanja turbeta i upućivanja molitve umrlim.

Zaista, ko posjeti neko šitsko svetilište. pomisliće da se nalazi u crkvi. Naići će na skupine ljudi oko groba unutar svetilišta. kojem se upućuju molitve uz plač i lupanje po prsima, te tavafljenje oko dotičnog kabura poput tavafa (kruženja) oko Ka'be. Da bi se uvjerili u ovo, dovoljno vam je otići do Sirije, gdje su Sije izgradili dva velika svetilišta u Damasku: hram Sit Zejneb i hram Sit Rukajja[6].

Surrounded by hundreds of his excited countrymen chanting Islamic slogans, President Rafsanjani wept Sunday as he kissed the shrine of a Muslim saint during the second day of his state visit. Mr. Rafsanjani, making his first visit abroad since becoming president in 1989, also held a closed-door meeting with President Assad.

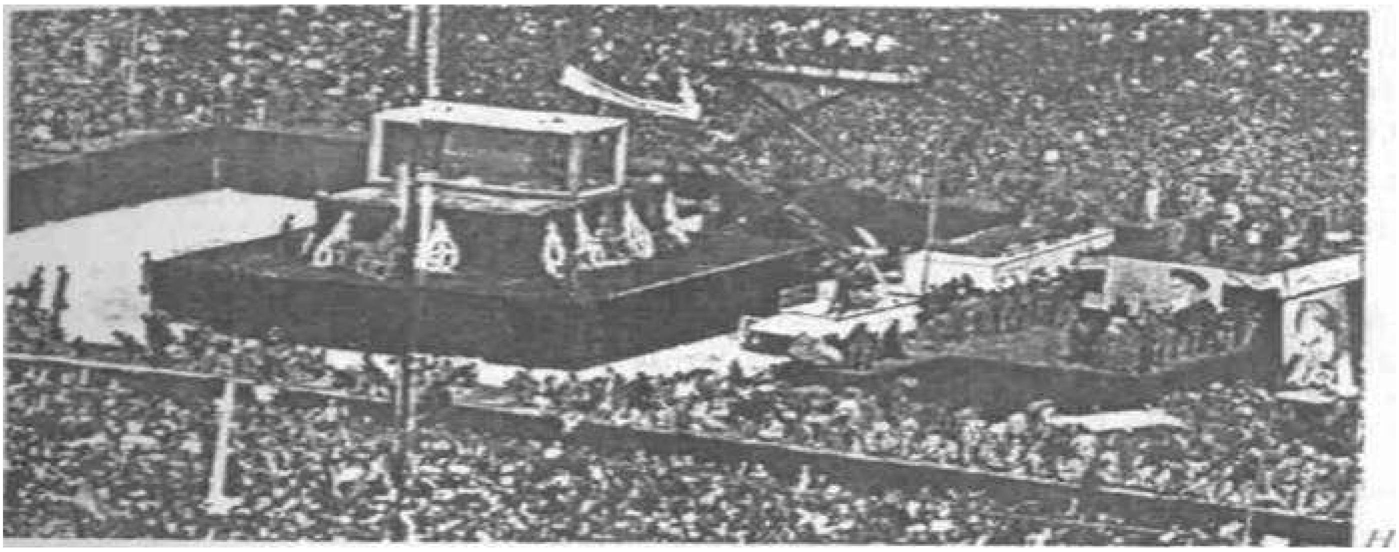
Predsjednik Rafsandžani u posjeti Siriji ljubi grob "sveca" i plače! (dirljivo).

Vjera turbeta i praznovjerja. Šitsko turbe u Damasku.

[5] Član 115 IRANSKOG USTAVA: "Predsjednik države mora biti perzijskog porijekla i vjere koja je zvanična u državi".
ČLAN 12: "Zvanična je vjera Irana Islam "dvanaestoimamskog dža'ferijskog mezheba". Ovaj se član ne može mijenjati". (Šije žele da prikažu svoju vjeru kao samo jednu od "mezheba" fikhskih (pravnih) škola unutar Islama).
ČLAN 13: " Ostali mezhebi kao i druge vjere Zoroastrovci. Jevreji. Kršćani imaju slobodu vjeroispovjesti i porodičnih pitanja." (ovdje se izdjenačuju islamski mezhebi sa vjerom jevreja. kršćana i zoroastrovaca)
[6] Alijeve unuke.

Oni su poprište svakodnevnih hodočašća Šija iz cijelog svijeta. I tijelo Homeinija je izloženo u mauzoleju, a prilikom njegova polaganja tamo tijelo se kotrljalo po zemlji u neopisivoj gužvi koja je ostavila desetine mrtvih, sve u pokušaju da se "svetac" dotakne!

Homeinijev mauzolej je mjesto hodočašća

Posebna je opasnost šitske vjere u principu pretvaranja „Tekjjje^ kojeg smatraju osnovnim polazištem svoje vjere. U usta Alijevog praunuka Muhammeda Ibnu Alija ibnu Husejna. ni kriva ni dužna, stavljaju slijedeće riječi: "Devet je desetina vjere pretvaranje, a ko se ne drži pretvaranja, nema ništa od vjere."[7]

Homeini u svojoj knjizi "Kešful-esrar" (otkrivanje tajni) na perzijskom jeziku (izdanje Teheran 1941.) ovako brani princip pretvaranja kod Šija: "Naše je imame obavezao Božiji Poslanik da čuvaju čast i imetke Šija (tj. od napada pripadnika Ehli-Sunneta), zato su oni ponekad izdavali naređenja koja se kose sa Šeriatom pridržavajući se naredbe o pretvaranju, pa bi zametnuli kavgu između Šija među sobom, kako bi druge (tj. Sunije) zavarali i sačuvali se od opasnosti. Da nije toga. propali bi napori Husejna, sina Alijeva i napori Poslanika Islama koje je uložio u osnivanju Šiizma(!), istinske vjere na kojoj počiva sreća dunjalučka i ahiretska." Zatim daje Homeini primjer: "Na primjer, abdest se po Allahovom Zakonu završava potiranjem (!) nogu. ali Sunije ih umjesto toga peru, pa ako se nađe ko među njima i htjedne uzeti abdest, opraće noge kao i oni kako bi se sačuvao od opasnosti."[8] A u svojoj knjizi "Tahrirul-vesile" kaže Homeini: "Čini koji kvare namaz: puštanje vjetra, činjenje kufra - da staviš ruku na ruku kao što to rade drugi« (šije klanjaju spuštenih ruku), a radi pretvaranja se dozvoljava."(!)[9]

Prenosi Ibnu Asakir[10] od Alijeva sina Hasana da je rekao jednom od Šija: "Tako mi Allaha. kad bi Allah dao da vas se dočepamo, ruke bi vam i noge poodsjecali i ne bi vam tevbe[11] prihvatili." Pa ga upita neko: "Ni tevbe ne bi od njih prihvatili?" Na što im Hasan odvrati: "Mi ih znamo bolje od vas. Ovi kad požele govore istinu, a kad požele lažu i misle da im je to od vjere." Stoga im je naređeno da klanjaju iza nešitskog Imama u namazu ako se nalaze u nešitskoj državi, a da zatim obnove namaz kod kuće, a taj mu namaz s pretvaranjem vrijedi kao 25 namaza.[12]

Ipak, ko ode na hadždž ili umru, primjetit će da Šije ne klanjaju sa Sunijama. nego nasamo. Svi njihovi potezi danas u svijetu zasnivaju se na ovom principu pretvaranja, da bi se karte razotkrile tek onda kad se više ne mogu kriti. Pravi njihov cilj jeste preobraćanje muslimana svijeta u Šije. Njihova pomoć, bilo kakve vrste, uslovljena je dozvolom za širenje svoje propagande.

I nakon pomenute podrške režimu u Siriji, karte su se razotkrivale svuda po svjetu. 1982, kada je Izrael prodro u Libanon, Šije na jugu Libanona nisu pružali otpora, nego su se prihvatili masovnih klanja sunijskih palestinskih izbjeglica.

[7] Usulul-kafi str. 482. (najvažnija šitska knjiga navodnih izreka Alijevih potomaka. Autor joj je El-Kulejni).
[8] "Kešful-esrar" str. 148.
[9] "1/280
[10] "Tarihu Šam" (povijest Šama) 4/165.
[11] Pokajanja.
[12] Šitska knjiga "Men la jahduruhu cl-fekih"1/127.

Tokom cijelog rata za oslobođenje od ruskog okupatora u Afganistanu, Iran je pomagao isključivo šijsku manjinu (između 5-10% stanovništva) i dobro je naoružao. Trojica Alžiraca koji su dospjeli njihovih zatvora i bili žestoko mučeni, pričaju kako su ih neprestano pozivali da prime njihovu vjeru i kako su im govorili kako su nekad oni i njihove žene bili prodavani kao roblje i da je sada došao čas osvete. Afganistanski muhadžiri koji su sklonili svoje porodice u Iran tokom oslobodilačkog rata u svojoj zemlji, imali su teška iskustva sa šitskim vlastima. Bezbrojne su žene otete i zameo im se trag. 1987. iranska vojska je ušla u Afganistan i otela im protivavionske rakete "Stinger" da bi ih koristila protiv Iraka. Iran je po izlasku ruskih trupa iz Afganistana, surađivao s Rusijom i komunistima u Kabulu kako bi se spriječilo uspostavljanje sunijske države. Šije su tada dobile svoj hram u prijestonici Kabulu. a potpredsjednik države je postao Šija. Iran daje novac afganistanskim Šijama da bi kupovali zemlju na granici s Iranom! Današnji predsjednik Irana Rafsandžani, dok je bio predsjednik parlamenta, ušutkao je parlamentarca koji je htio napasti na Sovjetski Savez zbog politike u Afganistanu, rekavši mu: "Zar hoćeš da pokvariš naše dobre odnose?"[13] Sam Homeini se nikad nije izjasnio protiv Sovjeta, nego je naprotiv u svom testamentu oporučio njegovanje dobrih veza s njima. Nakon povlačenja Rusa iz Afganistana Sije su zatražile trećinski udio u vlasti! Nakon dugogodišnjih borbi, muslimani su uspjeli skršiti šijska koplja s Allahovom pomoću.

"Ministar odbrane Afganistana optužuje Iran za podršku Šijama u napadu na Kabul".

In January, Mr. Masood accused Iran of giving financial support to the mainly Shiite opposition Hezbe-Wahdat Party, which was then fighting for control of Kabul and was later ousted from there. 1995

حكمتيار .. يندد بدور إيران

أصدر الحزب الاسلامي (حكمتيار) بيانا في بيشاور أمس انتقد فيه بشدة سياسة إيران الحالية تجاه أفغانستان ، واتهم البيان أيضا الحكومة الإيرانية بمد جسور الصداقة مع الإتحاد السوفياتي على حساب الافغان

بدأ البيان بقوله تعالى ((إنما ينهاكم الله عن الذين قاتلوكم في الدين وأخرجوكم من دياركم وظاهروا على اخراجكم أن تولوهم ومن يتولهم فأولئك هم الظالمون)) الممتحنة

ومن الفقرات التي وردت في البيان مايلي :

(توقعنا من الدول الاسلامية أنها لن تمد يد الصداقة لأولئك الذين قتلوا مليون ونصف المليون نفس من الأمة الافغانية لكنهم (الإيرانيين) فعلوا ذلك .....) (.....ورجونا إيران وهي الدولة المسلمة الشقيقة أن تطلب من السوفيات - أثناء مباحثاتها معهم - إيقاف تزويد نظام نجيب بالأسلحة .

لكن إيران خيبت أملنا وأيدت وقف اطلاق النار مع نجيب وحتى الاجتماعات مع نظام نجيب أمربها متحدث باسم الحكومة ..) . (..نأمل أن يراجع الزعماء الايرانيون سياستهم نحو أفغانستان .

إما بعدم التسرع في إقامة صداقة مع السوفييت أو بربط هذه الصداقة بعدم التدخل في الشئون الداخلية لدولتنا المسلمة ...) . (... إنه لمن المحزن أن تدعي حكومة بأنها حكومة ثورة إسلامية ، وتعارض ثورتنا الإسلامية في أفغانستان وحتى الآن لم ترد إيران على هذا بيان .

(فرنكفورتربوست - مسلم - ٨/٩) ترجمة الدراسات معهد الاجتماعية - القسم العربي

Hikmetijar: "Tužno je da se Iranska vlada naziva islamskom, a suprotstavlja se našoj islamskoj revoluciji u Afganistanu."

Šije su zasad skršene u Afganistanu

[13] Musa Musavi "Sevra Baise" 168.

Na Filipinima, gdje nije nikada bilo Šija. nakon što jedva deset hiljada muslimana prešlo na šijsku vjeru, počeli su oružani sukobi s muslimanima oružjem doturenim iz iranske ambasade. U Maleziji gdje takođe nikad nije bilo Šija, preobraćenici u šijsku vjeru su bili osnovali svoju političku stranku! Šije u Turskoj uče islamsku grupu "Sulejmandžija" kako ne trebaju klanjati u džamijama jer nema halife! U Pakistanu su izbili krvavi sukobi Šija i muslimana 1995. godine sa stotinama mrtvih. Pakistanske Šije traže od Irana da ih zaštiti od plaćanja zekata koji je obavezan u Pakistanu. Šije. naime, po svojoj vjeri daju petinu (!) prihoda svojim hodžama koje smatraju Alijevim potomcima. Političku stranku imaju u Jemenu uz podršku iranske ambasade, gdje su za nju pridobili neke porodice što se smatraju Alijevim potomcima. Najvažniji im je posao napadati tamošnju sunijsku islamsku stranku.

Šesnaestogodišnji Husein iz Basre priča: "Sjedio sam u svojoj kući kad su upali pobunjenici. Silovali su moju sestru i majku, ubili su mi oca a onda i majku. Pokušao sam pobjeći, ali sam ustrijeljen u nogu.“[14]

Iran je od početka rata između Iraka i ostatka svijeta zauzeo neutralan status. Saddam Husein se pokazao naivnim i poslao svojih 150 borbenih aviona u Iran da ih sačuva od zračnih napada. Nikad ih nije dobio! Bezbrojne su delegacije iz muslimanskih zemalja putovale u Iran tražeći da se pridruži Iraku. Umjesto toga Iranci su pod maskom slanja hrane svojim istovjernicima u južnom Iraku, slale oružje radi pobune. Kad je pobuna izbila, vođa iračkih šija Ajatullah Muderrisi je čak tražio od Amerike da dozvoli Iranu otvoreno snabdijevanje oružjem Šija u Iraku. Zapad ipak to nije dozvolio, ne želeći cijepanje Iraka.

Iran ni do danas ne priznaje Bahrejn (pola stanovništva šitsko) kao samostalnu državu, i smatra je dijelom svoje teritorije, neprestano potičući pobune Šija. 1995. na sastanku muslimanskih naroda u Kartumu libanske šije su pozvali sav muslimanski svijet (!) na podršku revoluciji u Bahrejnu!! Valjda misle da je sav muslimanski svijet slijep kod očiju! U posljednoj pobuni u martu 1996. bahreinske Šije su upali u kafanu gdje se okupljaju radnici iz Bangladeša (Sunije) i sve ih pobili.

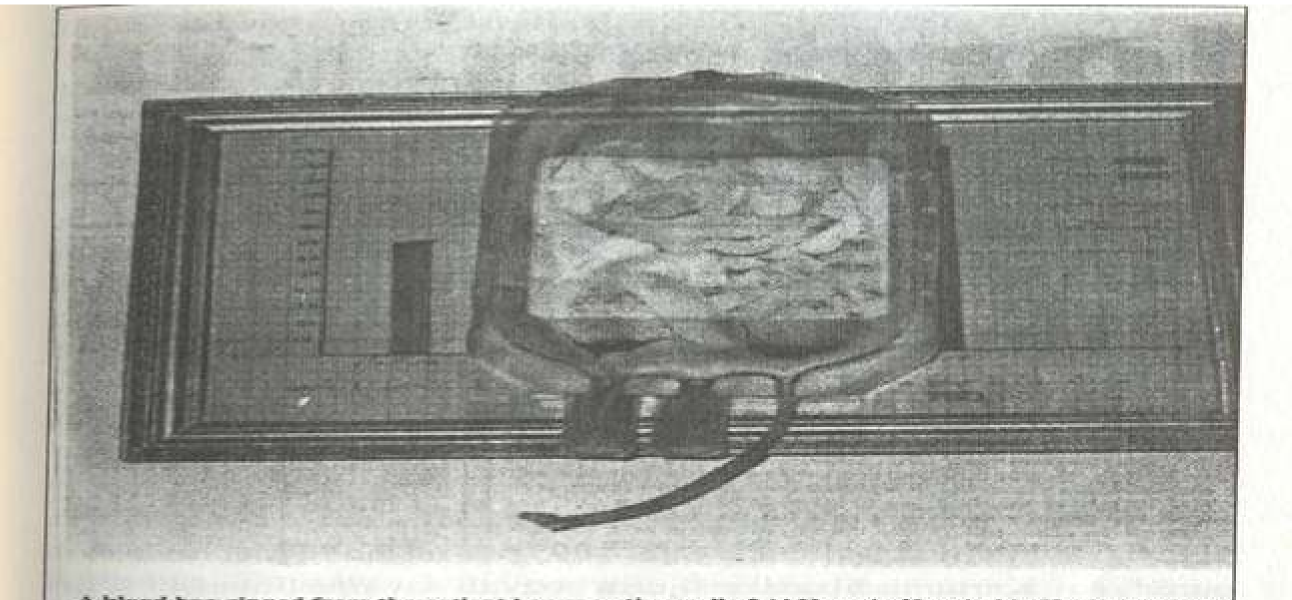

"Bezbrojne gomile slane su na iračka minska polja gdje su umirali sa Alijevim imenom na ustima, noseći oko vrata ključić kojim će otvoriti vrata Dženneta! Dva mjeseca prije završetka rata Homeini je izjavio da je Božanska Volja da se rat mora nastaviti do konačne pobjede. No, kad je uviđeno da je poraz neminovan, brže-bolje je izmijenjena "Božanska Volja".

Čak je i Saddam Husejn iskoristio za svoju ekspediciju na Kuvajt isključivo šitske snage. (Šije čine polovicu stanovništva Iraka). U polugodišnjoj okupaciji silovane su na hiljade Kuvajćanki. Kad su istjerani iz Kuvajta, Šije u južnom Iraku podigle su pobunu uz pomoć Irana. U nekoliko dana, dok pobuna nije ugušena, svaki musliman Ehli-sunneta je bez obzira na pol i starost i bez obzira bio Iračanin ili ne, bio ubijen.

Pričao mi je poznanik, izbjeglica iz Sirije koji je živio u Nasiriji, gradu na jugu Iraka, pretežno šitskog stanovništva, i koji je bio nekoliko dana u rukama Šija, kako su i sunijska djeca bila ubijana po bolnicama.

[14] "Jordan Times" (april 1991.)

A blood bag ripped from the patient hangs on the wall of Al Hussein Hospital in Karbala (photo Mariam Shahin)

"BOLNICA U KERBELI, JUŽNI IRAK, OSTALA JE NETAKNUTOM U NAPADIMA SAVEZNIKIH AVIONA, ALI JE OPUSTOŠENA U POBUNI ŠIJA NA KRAJU RATA. SVE SUNIJSKO JE POKLANO, A NISU POŠTEĐENI NI BOLESNICI. NA SLICI JE KESA S KRVLJU ZA TRANSFUZIJU OTRGNUTA S RUKE PACIJENTA."

Zaklana sunijska tijela vješana su po sunijskim džamijama. On se uspio sakriti i sačuvati život, ali je kasnije pronađena masovna grobnica Egipćana koji su bili tu na radu, poklanih samo jer su Sunije.

Opposition call 1992

An Iraqi Shiite opposition leader Sunday called on the United States to actively back groups trying to overthrow President Saddam.

"We urge the United States to adopt a decisive decision to help end Saddam's regime," Ayatollah Taqi Al Mudarresi told Reuters in Damascus.

"This would stop the deterioration in the living conditions of the Iraqi people who have been suffering because of Saddam's foolish actions," he declared.

Ayatollah Mudarresi, the spiritual head of several Shiite opposition groups, said he would like to see Washington allow Iraq's neighbours to supply Iraqi rebel groups with arms.

'Bahraini activists trained by Hezbollah in Lebanon'

MANAMA (AFP) — Dozens of young Shiite Muslim activists from Bahrain are travelling every month to Lebanon for training in Iranian-backed Hizbollah camps, sources close to the opposition here said.

Poziv Americi da podrži šijsku pobunu!

Bahreinski Šiti treniraju se za pobunu kod libanskih Šita, a Sirija im ne stavlja pečate u pasoše prilikom izlaska i ulaska u Liban, kako bi njihova rabota ostala prikrivena!

Iran je pokušao podstaći i Šije u Saudijskoj Arabiji na pobunu, ali je skršena. Šije tamo žive na obali Zaljeva, nasuprot Iranu. No, zato je Iran uspio oteti tri otoka od Ujedinjenih Arapskih Emirata, koji nemaju vojsku, pa se zato tužakaju Međunarodnom Sudu Pravde!

Nepopravljivu štetu ugledu Islama u svijetu nanijela je "Islamska Republika Iran". Parole koje dolaze iz Teherana zavaravaju naivne muslimane, a iza leđa se radi suprotno! Svakodnevne parole o "Velikom Šejtanu" - Americi pale su u vodu kad su novine u Libanu 1986. otkrile istinu o tajnim isporukama oružja Iranu od strane USA i Izraela, potrebnog za rat sa Irakom. Iranski parlament je donio odluku o uzimanju stranih kredita, iako Islam zabranjuje kamate!

Mohsen Noorbakhsh

tion," said Mr. Noorbakhsh.
He said Iran was negotiating with foreign governments and international banks to secure $17.7 billion in investments and foreign credits. Another $10 billion would be in the form of export credits.
Mr. Noorbakhsh, a strong supporter of the liberal policies of President Akbar Hashemi Rafsanjani, said Iran's parliament no longer opposed seeking foreign credits.
"We have already started negotiations with countries like Germany and France," he said describing the talks as positive.
He said an "arbitration problem" with Coface, the French export credit agency, was "over." He did not give further details.
He said Iran would spend $120 billion on its five-year plan, which started in March last year.

"IRANSKI PARLAMENT DOZVOLJAVA STRANE KREDITE (KAMATI JE PROGLEDANO KROZ PRSTE)

Isto tako, da su bili iskreni u svojim namjerama, Iranci bi prvo ubili Selmana Rušdija. pa onda objavili "smrtnu kaznu" za njega. Ovako je jasno da se radi o samo još jednom propagandnom potezu za naivne muslimanske mase svijeta, poput onog o "Velikom Šejtanu".

S druge strane, nemuslimani svijeta počinju da gledaju na Islam kroz prizmu Irana, ne razlikujući Islam od šitske vjere. Veli doktor Graham Fuler, glavni stručnjak za Islam u američkoj vladi: "Američke ograde prema Islamu su počele odkad nas je Homeini nazvao "Velikim Šejtanom"... Iščekivali smo šta će donijeti eksperiment islamske države i da li će se Zapad moći njime okoristiti. Nažalost, korupcija je ostala široko rasprostranjenom u Iranu."[15]

U video filmu "Mač Islama" prva slika pokazuje Šije u Libanu kako se udaraju sabljama po glavama i bičuju po leđima oplakujući ubistvo Huseina, a komentator kaže: "Muslimani su krvožedni, pa kad nemaju tuđe krvi, liju svoju!"

Njemački ambasador u Maroku do 1994. Hofman, koji je primio Islam još dok je bio ambasador u Alžiru kaže: "Otvoreno govoreći, slika koju Zapad ima o Islamu, nije dobra. Problem je što oni promatraju Islam kroz Saddama Huseina ili Gadafija ili Homeinija." [16]

Poznata epizoda o uzimanju američkih diplomata iz ambasade u Teheranu za taoce bila je prilika kakva se ne propušta za neprijatelje Islama da ga ocrne. Po povratku u Ameriku svaki od taoca pozvan je na bezbrojne priredbe na kojim je imao svaki od njih prilike govoriti o divljaštvu i barbarstvu muslimana i nepoštivanju zaštite stranih ambasada, što je mogao čuti putem televizije čitav američki narod.

Mogao je, naravno, tadašnji Američki predsjednik zatvoriti iranske diplomate u Vašingtonu i na taj način natjerati Irance da puste zatočene Američke diplomate, ali to nije učinio, želivši im dokazati da je kršćanstvo bolje od Islama.

Kad su Iranci pak, pokušali ponoviti istu priču s Iračkim diplomatama, Iračani su uzvratili istom mjerom, i u roku od 24 sata su zatočene Iračke diplomate otpremljene u Bagdad.[17] A imali su oslobođeni Američki taoci i još o čemu pričati. Iranske su novine stidljivo donijele vijest na zadnjim stranicama kako je brat pokosio rafalima sestru koja je učestvovala u čuvanju američkih talaca otkrivši njene nezakonite odnose s jednim od njih.[18]

ŠIJE I BOSNA

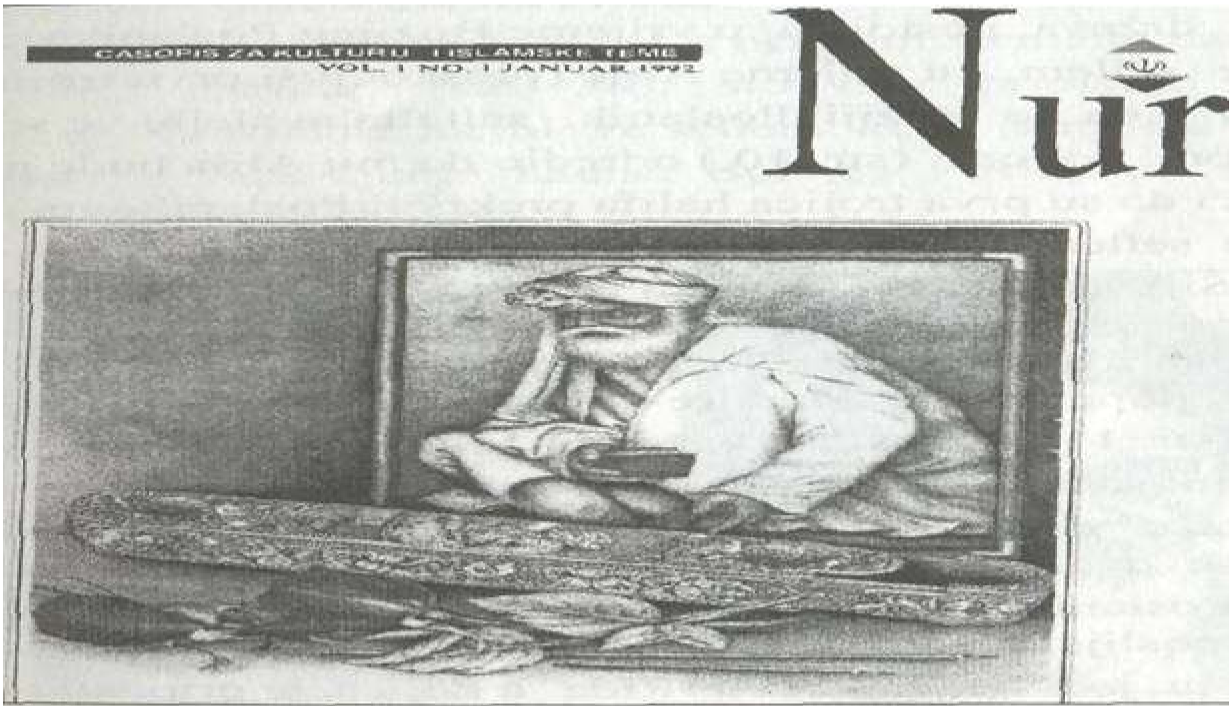
Bošnjačko iskustvo sa Šijama je staro stotine godina. U 18. stoljeću povjesničari pišu o Bosni "opustjeloj od momaka" koji izginuše na perzijskim bojištima. Šije su, naime, preuzele vlast od muslimana u Perziji (Iranu) 1502. godine, i odmah za jedan dan poklali stotinu hiljada muslimana. Šitska država u Perziji bila je glavni neprijatelj Osmanske Carevine s kojom se otimala oko Iraka, bivši vjernim saveznikom evropskih kršćanskih država. "Od 5200 bosanskih junaka i vojnika koji su otišli na Perziju vratilo se samo pet

[15] Časopis "Mudžtemea" juli 95. Kuvajt
[16] Časopis "Sebil" (Jordan) avgust 95.
[17] Musa Musevi "Sevra Baise" 116.
[18] Ibid 120.

stotina", kaže se u mazharu što su ga Bošnjaci nakon banjalučke bitke sa Austrijom 1737. poslali sultanu u Istanbul.[19]

U Sarajevskom procesu 1983. godine, jedan dio optuženih je terećen za tajno putovanje u Iran gdje su pokušali tražiti pomoć. Dobili su samo prazna obećanja i hrpe Homeinijevih knjiga, kao što su mi lično pripovjedali neki od njih. Kad je izašla iz zatvora 1986. Melika Salihbegović postaje glavni propagator šitske vjere okupljajući omladinu u svom stanu u Sarajevu. Do rata u Bosni, samo su pojedinci primali šitsku vjeru. Sjećam se Stjepana iz Tuzle koji je upoznavši se sa iračkim Šijama studentima, primio šitsku vjeru. Postao je ogorčeni protivnik sunizma. Sjećam se Dževada iz Zenice. Irački studenti su ga izvukli iz kafane i napravili od njega "teškog" šiju. Klanjao je na kamenoj pločici i govorio za druga Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Muaviju, da je nevjernik!

U Prizrenu preko dvadeset novopečenih Šija traže svoju džamiju i posebnu 'Imamijsku" vjersku zajednicu. U vezi su s Iranskom ambasadom u Beogradu, i prevodili su sa bosanskog časopis "Nur" iza kojeg stoji Iranska ambasada, a koji je bio počeo izlaziti pred rat u Bosni, (urednik Nedžad Latić).

Časopis "Nur" - pionir u širenju šitskog uticaja u Bosni

Pojedine bosanske muslimanke su imale gorka razočarenja udajući se za iračke šitske studente. Ubrzo bi bježale od svojih muževa, pošto po njihovoj vjeri, bračni odnos sa suprugom na način kao što to rade homoseksualci nije zabranjen.

Najveći podržavaoci šitske vjere bili su i ostali derviši (sufije), čija je vjera u stvari i potekla od šitske. Nadam se da ću imati prilike ovo potanje objasniti u posebnoj brošurici o derviškoj vjeri.

Koliko je šijska propaganda imala uspjeha tokom rata, tek treba da se pokaže. Od šitskih knjiga su na naš jezik prevedene Homeinijeva "Islamska vlast". U njoj se između ostalog tvrdi da je islamska država postojala u vrijeme Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i u vrijeme Alije (preskočivši prvu trojicu halifa) (str. 14.) i da je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. i to Božanskom voljom (str. 10.) odredio da mu Alija bude nasljednik (što znači da su prva trojica halifa prekršili Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, naredbu) (str. 98), da je Alija bio Šija i da je 200 miliona Šija u svijetu (srećom nema ih više od 100) i da su oni ti koji ispravno predstavljaju Islam (str.99), a ostali su spremni da ih slijede, (str. 101) Psuje na Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, drugove, poput Ebu Hurejre i Muavije (str. 106) i Saudijsku Arabiju (str 117) za koju kaže da je protiv Islama. Tvrdi da bi Kur'an bio sahranjen da nije Šija (str. 117), a za Aliju i njihove imame kaže da su bezgriješni (str. 118) Knjigu "Nehdžul Belaga" u kojoj se pogrdno spominju prva trojica halifa i ostali drugovi Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, naziva najvećom knjigom poslije Kur'ana (!) i pripisuje je Aliji (str. 118). (nova knjiga koju je sastavio Šerif Rida a koju Šije pripisuju četvrtom halifi Aliji, iza čijeg se imena uvijek zaklanjaju je također prevedena.) Za njihovog dvanaestog imama tvrdi da je živ i skriven prateći tok stvari već više od hiljadu godina, a od islamskog svjeta insistira da slijedi šitske

[19] Kreševljaković: "Bitka pod Banja Lukom"

imame (str. 120). Traži da se Omevijski (sunijski) vladari proklinju, a da se za šijskim imamima nariče (!), te daje iranska revolucija uzvišenija od svih revolucija (str. 123) a iranski narod pravedniji od drugova Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem(!) (str. 129) Optužuje prvu trojicu halifa za greške i devijacije (str. 29) a za Ebu Bekra vele da je bio nedostojan hilafeta (str. 31). Za Božije poslanike veli da ne mogu dostići duhovnu ljestvicu šijskih imama "koji su postojali prije stvaranja svijeta u obliku svjetala položenih ispod Božanskog Prijestolja i koji su čak dok su još u očevom sjemenu nadmoćniji nad običnim ljudima" (str. 36), što isto pripisuje i Fatimi, Poslanikovoj. sallallahu alejhi ve sellem. kćeri (str. 36). Optužuje Ehli Sunne za izmišljanje hadisa Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. (str. 76)

Homeini u vrijeme dok mu još nije bila nikla brada.

"Od islamskih naroda tražim, čak insistiram na tome, da slijede čiste i bezgriješne Imame...." (Testament)

Također je preveden i šijski Tabatabaijev tumač Kur'ana. a nakon rata se ubrzano dijele šitske knjižice, pa možemo zaključiti da je šijska vjera u Bosni naišla na odškrinuta vrata, zahvaljujući nepostojanju znalaca islamskih nauka. (Ako se tu i tamo pojavi po neki doktor nauka, onda je to redovno doktorat sa zapadnih ili pak srpskih univerziteta. Da li je ikad iko čuo da je neki kršćanin otišao na muslimanske univerzitete da uči o kršćanstvu?

Iranska ambasada dok je bila u Beogradu prikazivala je video filmove o borbi sa Irakom i prevodila diskusije Šija i Sunija u kojima redovno pobjeđuju šijski dokazi. To je bilo u Beogradu a sada je ambasada i u Sarajevu...

Zbog svega navedenog, dužnost je nama, koji smo imali prilike studirati islamske nauke, upozoriti na opasnost širenja ove vjere koja za sobom ima neograničenu podršku države Irana. U ovoj brošuri navešćemo glavne postavke njihova vjerovanja i uzroke njihova postanka. Što se tiče sumnjivaca, preporučujemo im kratkotrajni boravak u Iranu. Tamo će najbolje vidjeti s kim imaju posla. Jedna grupa studenata je tokom rata otišla na studije u Iran. No, brže su se vratili nego što su otišli. Kad su primjetili bošnjačku zadrtost u držanju svoje vjere, Iranci su ih otjerali odakle su i došli!

Ali Akbar Velajati govori za Preporod

Velajati: Mi smatramo da ne postoji nikakva razlika između ši'ije i sunnije. Svi smo braća. Danas — bacimo li pogled na zbivanja u svijetu — muslimani treba da shvate da moraju biti jedinstveni. Ako se u bilo kojem kraju svijeta pojavi glas koji kaže da postoji podjela na ši'ije i sunnije, to nije prijateljski glas, to je glas koji želi da nas zavadi. Ovo što sam rekao osjeća svaki musliman: ši'ije i sunnije su jednaki. Članovi iranskog medžlisa su i ši'ije i sunnije. Šesnaest članova Medžlisa su sunnije i oni mogu biti izabrani na bilo koje mjesto.

Jednom je prije rata ministar inostranih poslova Irana Velajati govorio za "Preporod". Govorio je o jednakosti Šija i Sunija i kao primjer naveo 16 sunija u Parlamentu Irana. "Zaboravio" je spomenuti ukupan broj članova Parlamenta - 270. To znači da Sunije imaju 6% mjesta u Parlamentu, dok je njihov postotak u stanovništvu Irana 35%!! Ono što još nije rekao Velajati je da je sunijska ulema u Balučistanu proglasila zastupnike Balučistana kafirima zbog učestvovanja u šitskom parlamentu.

NASTRANOSTI KROZ POVIJEST ISLAMA

Da počnemo upoznavanje sa Šiizmom od upoznavanja s pojavom nastranosti koje ljude odvode od Islama. Veli Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem:

3982- حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عُثْمَانَ بْنِ سَعِيدِ بْنِ كَثِيرِ بْنِ دِينَارٍ الْحِمْصِيُّ حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ يُوسُفَ
حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ
وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فَإِحْدَى وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ
وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْتَرِقَنَّ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَثِنْتَانِ
وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هُمْ قَالَ الْجَمَاعَةُ *

"Podjeliše se Jevreji u 71 skupinu. Jedna u Džennet a sedamdeset u vatru.
I podjeliše se kršćani u 72 skupine.
Jedna u Džennet, a 71 u vatru.
I podjeliće se moji sljedbenici u 73 skupine.
Jedna u Džennet, a 72 u vatru."
Pa upitaše ashabi: "Koja je to jedna?"
Pa odgovori:" Vjera moja i mojih drugova!"
a u drugom hadisu odgovori: "Vjera zajednice." (Sahih Džamiu Sagir)

Drugi bitan hadis Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, glasi:

"Svaka je novotarija u vjeri zabluda koja vodi u vatru." Sedamdeset dvije skupine će se odvojiti od vjere Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih rugova uvođenjem novotarije (bid'ata) u vjerovanju, rađaju se i nestaju kroz povjest Islama. Zajednica koja se drži Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, vjere (ehli sunne) ostaje međutim uvijek:

"Moja se zajednica neće složiti na zabludi." Sunije danas čine 90% od onih koji sebe zovu muslimanima.

Šije su se među sobom podijelile na mnogobrojne sekte, ovisno o Imamu (vođi) koga slijede i čiji ponovni dolazak očekuju. U naše vrijeme ostali su prisutni:

Dvanaestoimamci. koji očekuju Alijevog potomka iz dvanaestog koljena, i koji danas vladaju Iranom, a u Libanu, Pakistanu, Bahreinu, Kuvajtu, Saudijskoj Arabiji, Indiji i Afganistanu čine manjinsko stanovništvo. O njima je govor u ovoj knjizi.

Osim dvanaestoimamaca, kroz povijest Šiizma nalazimo jedanaestoimamce, desetoimamce, devetoimamce. osmoimamce, trinaestoimamce. a svi se oni unutar sebe opet dijele ovisno kojeg sina od bivšeg imama smatraju slijedećim po redu. Međutim, željeli smo ovdje spomenuti samo one od šitskih sekti koje su ostale postojećim i do danas, a to su pored dvanaestoimamaca još i:

Sedmoimamci (Ismailije). kako im ime kaže. podijelili su se sa dvanaestoimamcima oko toga kojeg po redu Alijinog potomka očekuju da im se pomoli odnekud i povede ih u rat protiv muslimana (koje oni smatraju nevjernicima).

Zanimljivo je da te osobe nisu čak nikad ni rođene, jer jedanaesti imam kod dvanaestoimamaca. Hasan El-Askeri, nije imao potomstva, što je bio isto slučaj i sa Ismailorm sinom Dža'fera Es-Sadika. Ismailije očekuju Ismailovog "sina", u stvari kukavičje jaje podmetnuto od strane Jevreja.

Dža'fer je bio poznati sunijski alim i Alijev potomak, sin Muhammeda El-Bakira, unuk Alija Zejnul-Abidina, praunuk Husejna, sina četvrtog halife Alije. Ličnost Dža'fera je predmet beskrupuloznog podmetanja od strane Šija, pa većinu svojih izmišljotina stavljaju u njegova usta i u usta njegova oca Muhammeda El-Bakira.

Tako i danas Šije tvrde da su "Dža'ferijskog mezheba" i na taj način se pokušavaju predstaviti samo jednom od fikhskih škola. Međutim, četiri poznate škole: Hanefijska, Malikijska, Šafijska i Hanbelijska mogu se među sobom razlikovati po sporednim pitanjima, kao npr. gdje tačno držati ruke u namazu, ali se ne razlikuju ni u čemu u temeljima vjerovanja, za razliku od sekti o kojima govorimo, koje su i proglašene sektama s toga što vjeruju u stvari različite od vjere Ehli Sunneta.

Najstariji Dža'ferov sin Ismail je bio prvi u lozi Alijevih potomaka koji je skrenuo od prave vjere pod uticajem svog učitelja Perzijanca Ebul-Hattaba.

Ovaj je Perzijanac prvi naučavao jednakost između šitskih Imama i poslanika, kao što je i prvi naučavao o istovremenom postojanju dvojice Imama: "govorećeg" i "šutećeg", čime je otvorio vrata i za druge sem Alijevih potomaka da okuse slast Imameta. Pošto Dža'fer Sadika nisu mogli pridobiti u Šiizam, proglasili su ga "šutećim" Imamom, tj. onim koji se javno ne iskazuje takvim, dok je sebe Ebul-Hattab proglasio "govorećim" Imamom, koji je nadređen šutećem.

Imami po njegovu učenju učestvuju u Božijoj naravi i ljudi im trebaju robovati. Od neoplatonizma su Ismailije preuzele teoriju Univerzalnog Razuma iz kojeg je proistekao Svjetski Intelekt i Svjetska Duša. a ovo troje poistovjećuju s Muhammedom. Alijom i Imamom.

Ismail bi bio sedmi Imam kod Šija da nije umro prije svoga oca. Njegova je smrt, međutim, uzrokovala podjelu među Šijama. Dvanaestoimamci smatraju sedmim Imamom Ismailova mlađeg brata Musu Kazima, dok sedmoimamci drže za sedmog Imama Ismailova "sina" Muhammeda, premda Ismail nije ni imao djece.

U službi Ismaila, naime, bio je Jevrejin, zlatar po imenu Mejmun Kaddah. obrazovan čovjek koji je vidio priliku da napravi smutnju, pa je svog sina Abdullaha proglasio Ismailovim i nazvao ga Muhammedom učinivši ga sedmim Imamom. Pristalice ovog Abdullaha uzele su više mjesta u muslimanskoj državi kao centre svog poziva, učeći ljude u skori dolazak njihovog Mehdije koji će uspostaviti pravdu na zemlji. Na kraju su uspjeli pronaći pristalice među berberskim plemina Sjeverne Afrike i uz njihovu pomoć uzeti Egipat i tamo osnovati na početku četvrtog stoljeća po hidžretu svoju veliku Ismailijsku državu koju će nazvati Fatimijskom, lažno se predstavljajući potomcima Fatime. Zanimljivo je da je njihov general Dževher koji je pokorio Egipat bio našeg porijekla, koje su Arapi nazivali Sakalibama.

Glavni cilj Fatimijske države tokom dva stoljeća svog vladanja nije bio širenje granica Islama, nego preotimanje muslimanskih područja iz ruku Sunija predstavljenih tada u Abasijskoj državi. Uz pomoć turskih robova uspjeli su neko vrijeme držati Siriju, ali do prestolnice sunijskog Abasijskog halife Bagdada nisu uspjeli doprijeti. Šije su to neprekidno pokušavale kroz čitavu povijest Islama, sve do današnjih dana (iračko-iranski rat).

Još je slavni halifa Harun Er-Rešid 187. g. po hidžretu (803) smaknuo moćne vezire Bermekide koji su imali veze sa Ismailijama i namjeravali uspostaviti šijsku državu umjesto sunijske. Majka Harunova sina Me'muna bila je Perzijanka. i on se nakloni Siizmu i Perzijancima. i čak proglasi svojim nasljednikom Alija Ridu. kojeg dvanaestoimamci drže za svog osmog po redu Imama. Ovo je izazvalo pobunu sunijskog stanovništva i proganjanje Šija. Ali Rida je ipak umro prije Me'muna. i halifat je i dalje ostao u sunijskim rukama. Me'mun je na drugi način pokušao ostaviti vlast Šijama, udavši svoju desetogodišnju kćerku za Ali Ridinog sina Muhammeda El-Dževada. devetog šitskog Imama, kako bi onda njihov potomak mogao preuzeti hilafet. Božije Davanje je bilo ipak da Me'munova kći bude nerotkinja, i tako se izjaloviše Me'munovi planovi.

Halifa El-Mutevekkil (847-861) bio je branilac sunizma. Desetog šitskog Imama Alija El-Hadija stavio je pod nadzor za svaki slučaj, a turbe Alijeva sina Husejna koje je bilo (i do dana današnjeg) hodočašćem Šija je preorano, a svakoga ko bi došao tu radi obreda bi se globilo.[20] Kazna za onoga ko bi uvrijedio koju Poslanikovu suprugu ili druga bila je bičevanje do smrti, a tijelo bi se bacalo u rijeku bez dženaze.[21] El-Mutevekkil je međutim, ubijen od strane svoje garde i nastupiše godine nereda koje su opet pokušale iskoristiti Šije da bi se dokopali vlasti.

Po prvi put su im se pridružili i derviši (sufije).[22] Nakon El-Mutevekkila, a zatim kroz cijelo razdoblje Šijskih Buvejhijskih vezira na čelu sunijske države zlatno je doba sufizma, kad su niknula njihova najveća imena poput El-Bistamija. El-Džunejda. El-Muhasibija. Halladža, Tusterija. Ebu Taliba El-Mekkija. El-Kušejrija, te srodnih im filozofa Er-Razija, El-Farabija i Ibnu Sine.

Najopasnija je bila pobuna crnih robova uz šitski poticaj, koja je trajala od 869 do 883, koristeći halifinu zauzetost ratovima s Bizantijom. Ustanici su uspjeli dospjeti do grada Basre, gdje su klali Sunije i zapalili im džamiju.[23] (Isto se ponovilo u istom gradu u šitskoj pobuni nakon istjerivanja Iraka iz Kuvajta 1991). Našli su pristalice i među beduinima, koji su oteli zastor s Kabe.[24]

Za to vrijeme će Ismailije uspostaviti svoj centar u Jemenu, a na hadždžu će tražiti pristalice iz svih muslimanskih pokrajina. Tamo su se i upoznali sa berberskim plemenima koja će im dati podrške i u ime Ismailizma povesti rat protiv Sunija. Još prije toga Ismailijama je uspjelo uspostaviti svoju državu na otoku Bahrejnu i obalskom dijelu današnje Saudijske Arabije preko puta. Žene su proglasili zajedničkom svojinom, a glavni su im plijen bile hadžijske karavane. Uspjeli su doći i do Basre i odvesti ženskinje u ropstvo.[25] Napali su i samu Mekku i odnijeli sa sobom Crni kamen, koji će punih dvadeset dvije godine biti u njihovim rukama.

I Siriju su Ismailije pokušavale preuzeti od Sunija još prije uspostavljanja Fatimijske države, ali su pretrpjeli poraz, a vođe su im žive spaljene u Bagdadu.[26] Danas su se Ismailije zadržale u Siriji još samo u gradiću Selemiji. U svojim tajnim ceremonijama čine sedždu pred splovilom djevica izgovarajući: "Iz tebe smo izašli i tebi se vraćamo!"

I I dok su Ismailije osnovali svoju državu u Egiptu. dvanaestoimamci su uspjeli da uvlačenjem u halifinu dvorsku kancelariju, a zatim i vojsku iznutra podriju hilafet. Međutim, ulema Ehli sunneta se nije dala i pozivala je narod na otpor. Tako je šijski hram gdje su proklinjani Ebu Bekr i Omer zapaljen[27], porazbijane su radnje za prodaju alkohola, razbijani muzički instrumenti i prijavljivane redarstvu žene koje bi izlazile iz kuće bez muške pratnje.[28]

S druge strane, dvanaestoimamci su u sirijskom gradu Halepu uspjeli uspostaviti svoju Hamdanidsku državu. U isto vrijeme počinje u Bagdadu doba dvanaestoimamskih vezira Buvejhida, u čijim će rukama halife ostati samo poslušne lutke. Neki su od njih i pomišljali da predaju vlast u ruke kakva Šije od Alijevih

---

[20] Ibnu Kesir: "El-bidaje ven-nihaje" 10/315
[21] Ibid: 10/323.
[22] Ibid: 9/9 i još Et-Et-Taberi "Tarih": 7/429
[23] Ibnu Kesir "El-bidaje ven-nihaje" 11/29.
[24] Ibid: 11/39.
[25] Ibid: 11/130.
[26] Ibid: 11/97.
[27] Ibid: 11/152.
[28] Ibnul-Esir: "El-kamil fit-tarih" 8/229.

potomaka, ali su se, shvatajući da to narod ne bi mogao otrpiti, priklonili mišljenju da je lakše držati na čelu države slabog abasijskog halifu bez stvarne vlasti. I zaista, prvi je Buvejhid naredio da se halifa oslijepi a na vlast je doveo njegovog malodobnog sina. 353. naređeno je ženama da na dan smrti Alijevog sina Husejna, desetog Muharrema, izađu na ulice raspuštenih kosa, derući odjeću i lupajući se po licu od žalosti.[29]

Iste su se ceremonije održavale u Fatimijskoj Ismailijskoj državi u Egiptu još ranije. No, sunijsko je stanovništvo ostalo u stalnim pobunama što je Bizantiju potaklo da iskoristi priliku, te su došli do granica Sirije.

Fatimijska je država pružila pipke prema Siriji, gdje su se uspjeli učvrstiti u Damasku, uprkos stalnih pobuna naroda. I Mekka i Medina su morali nominalno priznavati vlast Fatimidske države. Pripovijeda Ibnu Kesir u svojoj povijesti koja se zove "Početak i kraj" (11/306) kako je prilikom hutbe u Mekki 386/1006. prilikom spominjanja fatimidskog vladara El-Hakima vjernicima bilo naređeno da čine sedždu!

Međutim, snaga fatimidske države održavala se na staklenim nogama. Ismailijska je propaganda učila, naime, da će uspostavljanje njihove države značiti uspostvaljanje pravde i blagostanja na Zemlji. Umjesto toga, stanovništvo je vidjelo promicanje kršćana i jevreja u javnim službama, što je uzrokovalo pobune naroda.[30] I same Ismailije počele su da se pitaju zašto ne padaju Bagdad i Konstantinopolis u njihove ruke. S toga su ismailijski vjeroučitelji počeli propovijedati kako dotadašnji fatimijski vladari nisu bili Mehdije, nego su samo pripravili put za njegov skori dolazak. U vrijeme spomenutog El-Hakima nije se više moglo zavaravati narod i ovaj je proglašen za očekivanog Mehdiju. Druzi, o kojima ćemo nešto kasnije govoriti uzeli su ga za božanstvo. Kako narod u Egiptu nije nikako htio da se ostavi izvornog Islama i prihvati ismailijsku vjeru, El-Hakim je 410h.(10l9) poslao svoje crnačke čete da siluju sunijke po Kairu.[31] Ismailije nisu zaostajale za drugim šijskim sljedbama u mrcvarenju muslimana. Po pokoravanju Tunisa nisu poštedili ni djece ni staraca kasapeći ih komad po komad.[32]

I kad se činilo da Sunizam svuda gubi u odnosu na Šiizam, Allah je dao da Turčin Mahmud ibnu Sebuktekin, poznat kao Mahmud Gaznevi, ovlada istočnim prostorima muslimanske države i proširi osvajanja u Indiju izjasnivši se zaštitnikom pravovjernog Islama i halife od iskvaritelja vjere.

Halifa je ohrabren uklonio šitske propovjednike, a svjetina je napala na šitske četvrti kao i na židovske, smatrajući ih šijskim saveznicima[33]. Uistinu, Buvejhidski sultan Dželalud-devle je bio zabranio da se od kršćana i jevreja uzima džizja.[34]

Fatimidska država, s druge strane, upućuje svoje vjeroširitelje Buvejhidima, kako bi objedinili šitske snage protiv Sunija. Sada, međutim, izbija nova sunijska snaga u vidu Turaka Seldžuka, koji će na kraju pobjedonosno ući u Bagdad. Šijski vođa je smaknut na vratima svoje trgovine.[35] Ehlu Sunnet je slavio pobjedu. Ne samo da su Šije bile poražene, nego i svi oni koji su bili na bilo koji način skrenuli od izvorne vjere posakrivali su se po kućama. Tako na primjer Eš'arije. koji mnoga Allahova svojstva žele preneseno tumačiti, zadugo nisu smjeli klanjati u džamijama[36]. I u Tunisu je pod vodstvom Ibnu Badisa izbila sunijska pobuna protiv Fatimija, što je bio početak sunijske obnove u Sjevernoj Africi. Seldžucima je uspjelo istjerati Fatimide iz Sirije, a Bizantince iz Antiohije.

U samom Egiptu, Fatimidi su se među sobom podijelili. Po smrti El-Mustensira 487/1094. došlo je do razdora između njegova dva sina Nizara i Mustealija oko preuzimanja vlasti. Sve do dana današnjega Ismailije su podjeljene na dva ogranka, shodno tome kojem su se od dva brata opredijelili. Sljedbenici Mustealija će nadjačati u Egiptu, a sljedbenici Nizara će oformiti svoje razbojničko gnijezdo u Alamutu u iranskim planinama, gdje će se održali sve do provale Mongola. Tamo će od svoje neosvojive tvrđave napraviti ***"raj na zemlji"***, gdje će uvoditi mladiće, dati im drogu i djevojke, a zatim ih slati da ubijaju neprijatelje Ismailizma. Egipatske Fatimije su opet uzeli Jerusalem, ali su ga prepustili Krstašima 492/1099. Fatimidski namjesnik im je predao grad bez otpora dobivši slobodan prolaz za sebe i svoju porodicu. Krstaška vojska sastavljena od evropske rulje pokazala se tada dostojnim precima četnika i ustaša.

Konačni kraj Ismailija u Egiptu doći će od ruke Kurda Salahuddina Ejjubije, koji će potom preoteti Jeruzalem od krstaša. Tako je okončana vlast ismailijske fatimidske države, koju njeni dvanaestoimamski rođaci zovu "pravednim halifatom". Ovo Šije nisu nikad zaboravile Kurdima. Po dolasku na vlast Homeini je

[29] Ibnul-Esir: Ibid: 8/407.
[30] Makrizi: "Kl-Mevaiz vel-i'tibar" 2/293.
[31] Ibnu Tagriberdi "En-nudžum ez-zahire" 4/180 i Antaki "Tarih" str 224.
[32] Abdullah Said "El-gazvu el-farisi lil-alem el-arebi" str 9.
[33] Ibnu Kesir "El-bidaje ven-nihaje":
[34] Ibid 12/50.
[35] Ibid 12/66.
[36] Ibid 12/66.

prijetio da će sam otići u iranski Kurdistan ukoliko Revolucionarna garda ne bude dovoljno efikasna u slamanju kurdskog otpora.

Slomljene Ismailije iz Egipta sklonili su se kod jemenskih Ismailija, a odatle otišli u Indiju, gdje je danas centar mustealijskog ogranka Ismailija koji se zovu Bohri (Trgovci) pod vodstvom Muhammeda Burhanuddina sa sjedištem u Bombaju. Svoje vjerske knjige, među kojima su i knjige Druza drže strogo tajnim.

Nizarski ogranak iz Alamuta poznati su danas kao "Hodže" ili Aga Hanovci, kojeg smatraju otjelovljenjem božanstva, i čiju vodu od kupanja smatraju svetom, a čijoj se velikoj slici u svojoj londonskoj "Džennet-hani", kako nazivaju svoje hramove, klanjaju.

Nizarijski misionar Sadruddin obreo se u petnaestom stoljeću u Indiji gdje je uključio hinduska vjerovanja u svoj ismailijski poziv, kako bi stekao pristalice. On je sastavio glavnu knjigu "Hodža" - "Das Avatar" i prihvatio vjerovanje u reinkarnaciju (ponovno rođenje) hinduskog božanstva Višne, pri čemu je Aliju nazvao ponovo rođenim "desetim Višnom". dok je Muhammeda. sallallahu 'alejhi ve sellem, vezao za božanstvo Brahmu, a Adema, alejhisselam, za božanstvo Sivu.

Kad je šijski perzijski car Nadir Šah opljačkao Delhi, sa njima je učestvovao ismailijski Imam i otac prvog Age. Oženivši princezu iz perzijske carske porodice, živio je u Jezdu sa stotinu sluga, ali je bio ubijen od domaćeg stanovništva nakon nekog novčanog problema. Pritom je i ubijeno mnoštvo njegovih indijskih obožavalaca koji su mu došli na hodočašće otimavši se za njegove odrezane nokte ili komadić odjeće. Perzijski šah je pogubio ubice i nazvao sina ubijenog Agom (ovlašćenim da skuplja novac). Od tada su se počeli zvati Agama.

Ovaj prvi Aga kad je odrastao postavljen je guvernerom Kermana ali se pokazao tako nesposobnim da je smijenjen 1835.g. Aga je odlučio potčiniti provinciju Kerman i osnovati Ismailijsku državu u njoj uz pomoć Engleza. Poslao im je mnoga pisma tražeći novac za to. Na kraju je morao pobjeći u Afganistan tražeći zaštite kod Engleza i moljakajući ih i dalje da ga pomognu kako bi zaštitio njihove interese u Perziji. U Afganistanu se stavio na čelo Šija dvanaestoimamija protiv sunijskih boraca za slobodu od Engleza, nadajući se da će ga Englezi postaviti namjesnikom Afganistana, ali su Englezi naposlijetku natjerani na povlačenje u Indiju. Aga je tražio zajam od Engleza da bi se mogao povući skupa s njima, ali mu nisu htjeli dati ni groša. Još će dugi niz godina Aga tražiti od engleske kraljice da mu se plate njegove usluge u Afganistanu.

U pokoravanju šitskog Sinda Aga se stavio na britansku stranu pokušavajući nagovoriti šitske emire na pokornost. No, kad su se ipak odlučili suprotstaviti. Aga je obavijestio Engleze. Englezi su ga postavili u mali grad Džeruk u Balučistanu gdje je trebao da štiti engleske komunikacije. On je tamo naredio stanovništvu da hrani njegovih dvjesta konjanika i provodio vrijeme u lumpovanju i orgijanju ismijavajući se na sunijske Balučistance kako im je *"obeščastio sve njihove matere i grobove njihovih očeva, vi prljava sunijska pseta".* Na kraju ga je napalo pet stotina "sunijskih pseta" i posjeklo na komadiće svo muškinje bez brade (Perzijanci su se brijali), zarobivši Agin harem. Aga je uspio pobjeći, ali je upao s konja teško se povrijedivši. Ova će mu epizoda dobro doći da uvijek iznova moljaka Engleze za novac za njegove zasluge". Aga je nastavio da služi kao britanski špijun u Hajderabadu obavještavajući ih o namjerama sunijskih Afganistanaca i Balučistanaca da povedu džihad protiv Engleza, kao i o situaciiji u Perziji i njenim problemima sa Turskom, ontanski namjesnik Indije u pismu engleskoj vladi 1843. ovako piše o Agi: "On je božanstvo. Niko ne može poljubiti njegovu ruku za manje od dvadeset rupija. Njegovi sljedbenici ne odbijaju nikakvu njegovu želju, radilo se o njihovim ženama ili kćerima, novcem, kućama ili namještaju."

Ali Aga nije prestao misliti o svojoj državi u Kermanu i slao je kurire da raspiruju pobunu. S toga je Perzija zatražila od Engleza da premjeste Agu iz Sinda. Kad su mu Englezi zaprijetili uskraćivanjem penzije, morao je poslušati i otići za Bombaj. No i odatle je nastavio rovariti dok mu brat nije uhvaćen u Perziji s pismom od Age da povede pobunu, zavaravajući u isto vrijeme Šaha poklonima u vidu slonova i drugih indijskih životinja. Perzija je zahtijevala da se Aga pošalje na drugu stranu Indije u Kalkutu, gdje je morao ostati sve do šahove smrti.

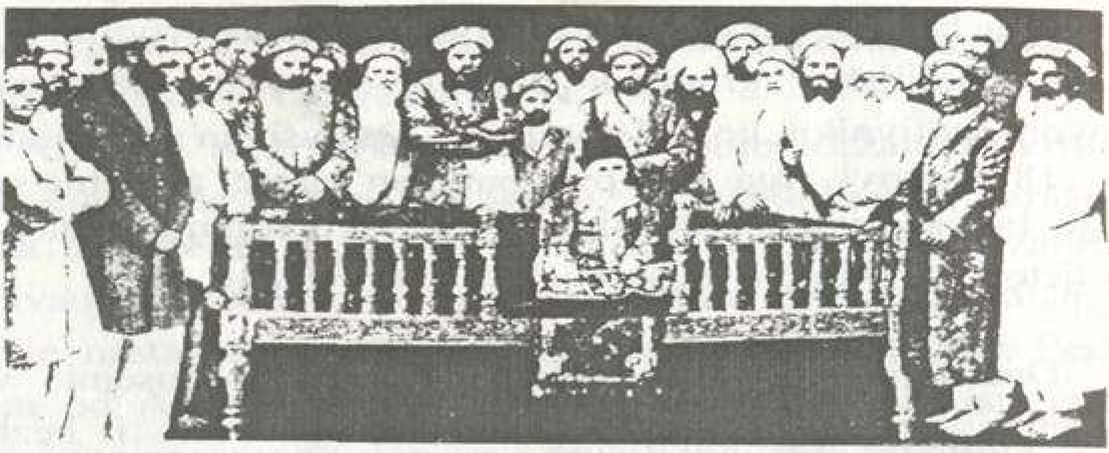
Nisu sve "Hodže" prihvatile Agu po njegovu dolasku u Indiju ali je on tajnim terorom i atentatima uspio utišati većinu protivnika, dok su porodice atentatora ukoliko bi bili uhvaćeni i pogubljeni, dobijali uvjerenje da je Aga njihovim muževima dao pasoše za raj. Protivnici su uspjeli na kraju dovesti cio slučaj na sud gdje su iznesene na vidjelo mnoge tajne, među ostalim šta se dešavalo pri posjetama ismailijskih žena Aginoj kući i kako je on ili njegovi sinovi "blagosiljao" nove nevjeste tražeći pravo defloriranja za sebe. Ovo je potvrdio i svećenik anglikanske crkve koji je vodio religiozni razgovor s Agom i u kojem je Aga branioovo svoje pravo. Sud je ipak proglasio Agu vođom svih Ismailija i sve njihove nekretnine stavljene su pod upravu Age.

Prvog Agu naslijedio je sin koji je ubrzo umro od upale pluća, pa je za Agu Hana trećeg proglašen njegov sin od osam godina starosti. On je već od ranog djetinjstva navikavan na božansku ulogu. Kad bi bio okupan u mlijeku, njegovim bi obožavaocima bilo dopušteno da ga popiju. Obrazovanje novog Age bilo je prepušteno Jezuitima u Bombaju. Njegova mati, koja je što tako bila iz perzijske kraljevske porodice vodila je tajnu Žensku ismailijsku grupu, koja ga je obavještavala o svakom niegovom protivniku, koji bi potom bio zastrašivan atentatima.

1898. novi Aga prvi puta putuje u Marsej za ljetne sezone, gdje je bio zadivljen evropskim kraljevskim familijama koje su tamo ljetovale. Odlučio je zauvijek se tamo vraćati.

Današnji Aga Han četvrti. Kerim El-Husejni, već u šezdesetim godinama starosti, ima svoj avion i bezbrojne mercedese, a njegovo bogatstvo procjenjuje se na 500 miliona funti. Oko pet miliona njegovih sljedbenika osim u Indiji žive još i u Afganistanu, Pakistanu, Jemenu, Siriji i Africi. Ismailije smatraju sebe nadmoćnim u odnosu na druge muslimane i veoma različite od njih. U svojim centrima okupljaju se petkom i čitaju pismo od Age Hana. Na svakoj se njihovoj sjednici skuplja novac i šalje Agi. Također svaki Ismailija plaća osminu svojih godišnjih prihoda (Dasong) njemu. Aga im često veli da je "Dasong osnova vjere". 1975. neke Ismailije u Portugalu koje su živjele od socijalne pomoći pobunili su se kad im je rečeno od strane ismailijskih misionara da su i oni dužni na davanje svoje osmine. Ovaj se novac koristi da ni jedan Ismailija na svijetu ne bude nezbrinut.

Mati posljednjeg Age je Engleskinja, kao i supruga, dok mu je očeva mati Talijanka.

Aga Han III postao je Ismailijski Imam sa osam godina starosti

The Aga Khan III at Deauville in 1921

Prethodno božanstvo (otac današnjeg) volio je Francusku više od Indije

HH the Aga Khan IV

Trenutno Ismailijsko "oličenje božanstva" - Aga Han IV

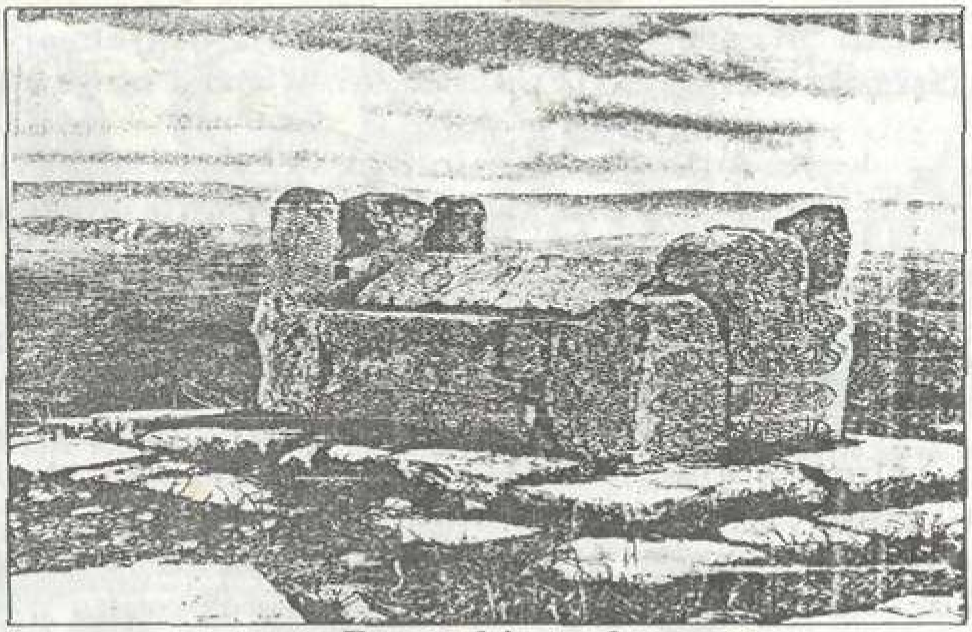
Od drugih šijskih izdanaka koji još uvijek opstoje su već spomenute **Nusajrije (Alevijc)** na vlasti u Siriji i znatna manjina u Turskoj.

Druzi, koje smo spominjali u vezi sa Ismailijama, imaju svoju teritoriju u Libanu, a oni koji žive u Izraelu služe u izraelskoj vojsci.

Začetnik njihove vjere je Hamza ibnu Ali, Perzijanac. Oni vjeruju da se Bog otjelovio u liku fatimidskog vladara El-Hakima. Bog se po njima otjelovljuje kad god je potrebna nova objava čovječanstvu, i priprema sljedbenike da prihvate novog poslanika, koji je po njima spomenuti Hamza Perzijanac. A kako svaki poslanik nadvisuje prethodnog, tako su Hamza i njegova vjera nadopuna Islamu.[37] Druzi vjeruju u selidbu duša nakon smrti iz tijela u tijelo, i s toga ne primaju novih sljedbenika u svoju vjeru, pošto su sve duše već živjele u doba Hamze. Nakon što je njihova vjera objavljena, svi koji je nisu prihvatili moraju plaćati džizju! (porez koji je u Islamu propisan kršćanima i jevrejima).

[37] Druzska knjiga "Nakdul-hafijj" str 38. (Sadik Asaad: "The Reign of Al Hakim bi Amrillah" str 163.0

Hamza je ovom svojom vjerom u stvari otvorio vrata ne-Fatiminim potomcima da postanu Imami. Da je El-Hakim Imam, onda bi Imam poslije njega bio njegov sin; ovako, proglasivši ga za boga, mogao je sebe proglasiti novim poslanikom. Druži, inače, sebe dijele na **"razumne"** (preko 40 godina), koji mogu prisustvovati čitanju i studiranju skrivenog značenja njihovih vjerskih knjiga, i **"nerazumne"** (ispod 40 god), kojima se ne čita skriveno značenje. Ne-Druzima je pristup zabranjen. Svi Druzi su braća. Njihov je otac Svjetlost koja je Razum, a njihova majka Samilost, koja je Univerzalni Duh. Broje oko pola miliona ljudi u Libanu, Siriji i Izraelu.

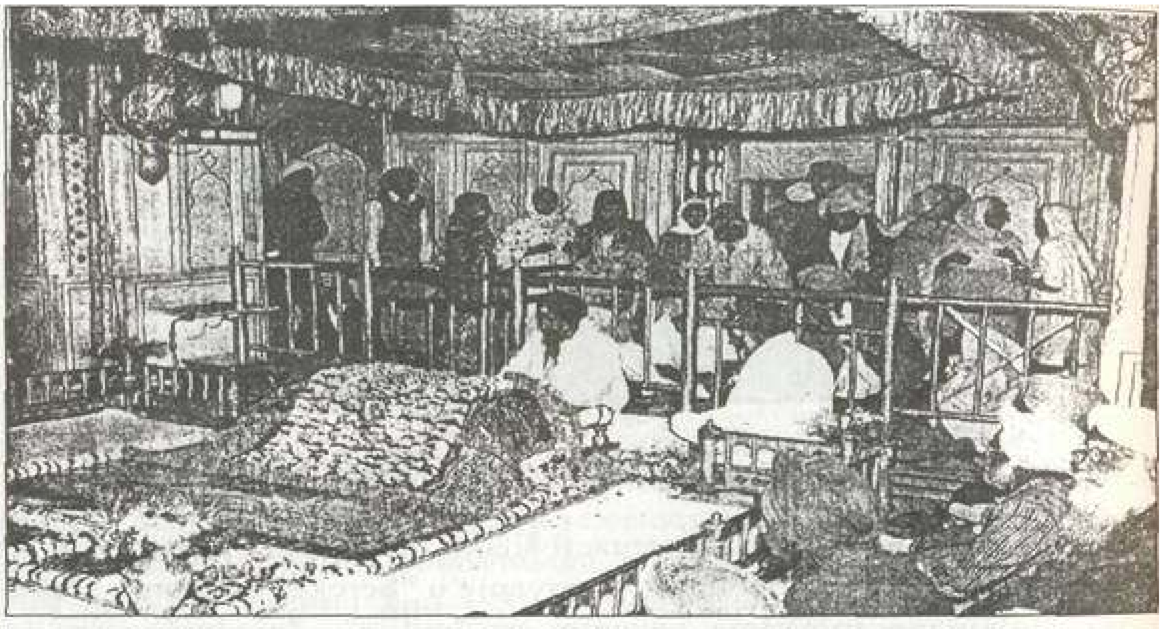
Druzski grob

Ali-ilahije vjeruju u božanstvo Alije, a **Bektašije** u trojstvo Allah - Ali - Muhammed, a čiji je centar Albanija(!) gdje su pred komunizam činili 10% stanovništva, a ima ih i na Kosovu. Drže se istih dvanaest imama kao i Šije "dvanaesterci", a propovijedaju jednakost svih vjera (poput sufijskog šejha Ibnu Arebije). Ritual primanja novih članova sadrži ispijanje vina uz hljeb i sir, ispovjedaju se, a obavljanje vjerskih dužnosti smatraju licemjernim. Posebna ceremonija je posvećena sufiji Haladžu kojemu je odrubljena glava zbog krivovjerstva. Danas je zaštitnik Bektašija u Albaniji naravno-Iran, koji ne zaboravlja svoje rođake po vjeri, radilo se o Bektašijama u Albaniji ili Nusajrijama u Siriji ili Ismailijama u Jemenu, ili pak dervišima svuda po svijetu. Zanimljivo je kako su Bektašije izabrali baš Albaniju za svoj centar. Prvi čovjek koji je uveo evropske zakone i običaje u osmansku državu u 19. stoljeću, Midhat-paša, bio je Bektašija. Po dolasku "mladoturaka" Bektašije su iz Turske učinili hidžru u Albaniju. U Albaniji su vjerske podjele vezane za plemenske. Gege su muslimani ili katolici, a Toske su ili muslimani ili Bektašije ili pravoslavci.

Bektašijsko svjetsko vodstvo je u Albaniji!

Sufije (derviši) su preuzeli šitsko vjerovanje i prilagodili ih sunijskim masama, dodajući vjerovanje u "bereket" prisutan svuda po svijetu po mjestima vezanim za "evlije". Zajedničko im je vjerovanje u posredništvo "evlija" kod Allaha, pa zato, kao i Šije uvijek obilaze turbeta. Uz to su uveli mnoge novotarije u vjeru, poput zajedničkog zikra koji treba da ih dovede u trans, gdje će se duša vratiti svom praizvoru". Na ovu ideju nailazimo još u neoplatonizmu, tristo godina prije pojave Islama, kao što druge šitsko - sufijske ideje o "Savršenom Čovjeku", "Stožerima svemira" (kutub) i "Skrivenom Znanju" nalazimo u staroperzijskom Zoroastrizmu. Neki su sufijski šejhovi bili začetnici novih vjera, poput **Sikhske** vjere, u kojoj je njen osnivač Guru Nanak pokušao od Islama i Hinduizma sačiniti novu zajedničku vjeru, preuzevši od Islama jednoboštvo i pokrivanje žena.

"Sufijski šejh proglasio se novim poslanikom i osnovao novu vjeru - Sikhizam".

ili poput **Jezidijske** vjere koja je potekla od sufijskog šejha Adijj bin Musafira. Bio je Gazalijin (jedno od velikih sufijskih imena) učenik i nastanio se među Kurdima gdje su mu pristizali hodočasnici iz cijelog svijeta, za života a i poslije smrti. Među njihovim svetištima su i jedno posvećeno drugom velikom sufijskom imenu Abdulkadiru Džejlaniju (po kome se prozvala "Kaderijska tarika") i drugo posvećeno sufijskom šejhu Halladžu, kojeg smo već spominjali u vezi sa Bektašijama. i koji je kao i Jezidije podučavao

kako je Bog oprostio Iblisu.[38] Zbog svog poštivanja šejtana, koji je po njihovom učenju stvorio svijet, dok je Bog stvorio samo čovjeka (preuzeto od Manihejaca (Bogumila)), oni imaju specijalnu šejtanovu zaštitu. Oni ga ne zovu šejtanom, nego "melekom paunom", a ako ko prokune šejtana pred njima, na mjestu ga napadaju. Po njihovom vjerovanju je njihov osnivač šejh Adijj preuzeo na sebe njihove dužnosti namaza i posta, a Sudnjeg dana oni će biti uzneseni na nebo bez suđenja. U tajnim ceremonijama njihove vođe traže savjeta od Iblisa. Bilo kakva knjiga je zabranjena sljedbenicima, dok se njihovo učenje nalazi u svetoj knjizi "Dželva" (objava) koju je šejh Adijj diktirao pred smrt, i u njenom komentaru koji se zove "Crna knjiga", a koji je sastavio šejhov praunuk Hasan.[39]

Jezidijsko turbe

J e z i d i j e

Neke novoiznikle odmetničke sekte formirane su neovisno od Šija i Sufija. Pred kraj 19. stoljeća pojavila se u Indiji ličnost Mirze Ahmeda, koji se proglasio novim Mehdijom i samim Isaom. alejhisselam. lično! Njegovi sljedbenici zovu se Ahmedije o kojima je još pisao Kasim Dobrača po povratku sa Azhara, tridesetih godina ovog stoljeća. Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je saopštio o dolasku Isaa, alejhisselam, u doba pojave Dedždžala[40], kada će skupa s muslimanskom vojskom koju predvodi Mehdi potući Dedždžala i njegovu vojsku. Isa će slomiti krst nakon čega će kršćani primiti Islam i ukinut će se džizja (porez za nemuslimane), pošto više neće biti nemuslimana. Mirza Ahmed je, nazvavši sebe Mehdijom i Isaom istovremeno ukinuo džihad pozivajući se na ukidanje džizje a lomljenje krsta objasnio je širenjem Islama u kršćanskim državama. Uistinu su Ahmedije bili prvi koji su otvarali centre po svijetu. Da bi dokazao svoje "mehdijstvo", Mirza se poslužio istim sredstvom kojim se služe sve od Islama odmetnute sekte - svojevoljnim tumačenjem Kur'ana i Hadisa. Božiji Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naprimjer, kaže da će Isa, alejhisselam, sići na "istočnoj bijeloj munari" u Damasku. (Munaru možete vidjeti na istočnoj strani

[38] Šejtan (Lucifer).

[39] Šejh Adijj je pričao svojim sljedbenicima kako se čudesno rodio kao dijete starih roditelja i sa petnaest godina zaputio u svijet. Dok je jahao po mjesečini, ispred groba u planinama ukazaše mu se dvije deve što su naličile na ljude. Grob je počeo da se diže prema nebu i poprimio je oblik minareta koje je počelo da se trese, a potom se pretvori u oblik dječaka s paunovim repom, koji mu reče: "Ne boj se, minaret može pasti i razoriti svijet, ali ti i oni koji te budu slijedili ostaćete sačuvani i vladat ćete nad ruševinama. Ja sam melek Paun i odabrao sam te da objavim vjeru istine svijetu." Zatim mu je uzeo dušu na nebo. gdje ga je sam Bog podučio svemu, a onda ga je povratio u tijelo koje je ostalo ležati u grobu...

Jezidije vjeruju u seljenje duše (indijska religija), pa se tako duša Nabukodonosora (babilonski kralj) preselila u perzijskog kralja Šahpura. pa Bizantskog kralja Herakla. pa halifu Jezida (po kojem se zovu) a onda u šejha Adijja. Jezidije vjeruju da samo oni potiču od Adema. dok ostalo čovječanstvo vodi porjeklo od Have! Njihova vjera sadrži i kršćanskih elemenata, poput krštenja novorođenih, redovnica koje se Zavjetuju celibatu, šaranja jaja za vrijeme vjerskih praznika... 1330. otkrivena je njihova zavjera da pokore Egipat ili Jemen, ali su nastavili da žive u Egiptu i Siriji kao sufijska tarika, pa ih je na kraju 19. stoljeća sultan AbdulHamid pozvao u Islam, govoreći im da su bili muslimani, prije nego što su se odmetnuli, našto mu njihovi šejhovi odgovoriše kako je njihova vjera mnogo starija od Islama, i da su se u stvari muslimani odmetnuli od njih! Zatim su se obratili za pomoć protestantskim američkim misionarima koji su tu imali svoje misije (prema ponižavajućim mirovnim ugovorima na koje je Osmanska carevina morala pristajati baš kao stoje morala pristati na napuštanje Bosne bez borbe, kad je sultan Abdulllamid pozvao stanovništvo u hidžru), ne bi li ih odbranili od ove sultanove ponude o primanju Islama! Sultan je onda poslao učenjaka Mesud efendiju ne bi li ih privolio lijepim, ali je ovaj na kraju preporučio da se na njih pošalje vojska "da nauči lekciju te arogantne lopovske griješnike". Nakon što je vojska uistinu poslana 1892. godine, tri četvrtine ih je primilo Islam, a koji su odbili bili su hapšeni. Ovi su potražili opet spasa od evropskih sila, izjavivši da se žele pokrstiti. Kad im je bilo naređivano da prokunu šejtana. oni su proklinjali sultana! Oni koji su živjeli na Kavkazu, zatražili su zaštitu od ruskog cara. i štitili su Jermene u ratu sa Turskom, za vrijeme prvog svjetskog rata. Danas ih ima oko dvjesto hijada, pola u iračkom Kurdistanu, a ostali na Kavkazu, Turskoj, Njemačkoj, Siriji.

[40] Antikrista.

Umevijske džamije u Damasku). Mirza je to protumačio da će Isa, alejhisselam, (to jest Mirza lično) doći sa istoka (iz Indije)!! Ukidanje džihada ukazuje na mogućnost da je Britanija (koja je u to doba vladala Indijom, i kojoj bi ukidanje džihada i te kako odgovaralo), bila iza pojave Ahmedija.

Mirza Ghulam Ahmad of Qadian claims to be the Promised Messiah and Mahdi

"Mirza Gulam Ahmed proglasio se za Mehdiju i za Isa, alejhisselam, odjednom."

Današnji "halifa" Ahmedija

Nije Mirza jedini koji se proglasio Mehdijom. Potomci i sljedbenici sudanskog samozvanog "Mehdije" s kraja 19. stoljeća i danas igraju važnu ulogu u Sudanu.

Tridesetih godina ovog stoljeća pojavila se nova vjera u Sjedinjenim Američkim Državama, pod imenom **"Crni muslimani".** Svi smo se skupa radovali pobjedama Muhammeda Alija, ili u novo vrijeme Majka Tajsona, misleći da se radi o našim istovjernicima. Njihova se vjera, međutim, bitno razlikuje. Preteče "Crnih muslimana" bili su "Maurski naučni hram" osnovan 1913. godine od strane Timoti Drua, koji se prozvao poslanikom pod imenom Ali i pozivao crnce u povratak Islamu koji će ih osloboditi rasnog ugnjetavanja. Markus Grej je 1914. postavio principe oslobođenja crnaca, koji su isto tako bili rasistički usmjereni, ovaj put protiv bjelaca, i koje će "Crni muslimani" usvojiti. Osnivač "Crnih muslimana" bio je Weli Farad, koji je migrirao u Ameriku 1930. i godinu dana kasnije uspostavio u Detroitu prvi hram. Njegovi su sljedbenici bili siromašno crno aradsko stanovništvo koji su vjerovali da je Farad otjelovljeni Bog, koii je došao da oslobodi, kako je on nazvao, "posljednju pronađenu naciju Islama na Zapadu". Tako je njihovo zvanično ime i danas "Nacija Islama". Farad im je obećao, da će ako budu slijedili njegova učenja, i postanu svjesni istine o sebi. nadvladati svoje bijele gospodare. Farad je misteriozno nestao 1934, najvjerovatnije protjeran. Naslijedio ga je Elijas Muhamed (koji se prije zvao Robert Pol), i osnovao drugi hram u Čikagu. Nakon drugog svjetskog rata, već je svaki veći grad u Americi imao mesdžid "Crnih muslimana". Pod vodstvom Elijasa Muhameda, njihovo je učenje bilo da Islam propagira moralnu i kulturnu nadmoć crnog čovjeka, kojeg je Allah predodredio da zavlada svijetom. Crni čovjek je pozivan da se pripremi za konačni obračun dobra i zla. Bijela rasa je ocijenjena đavolskom, čija se era približila kraju.[41]

---

[41] Elijas Muhammed je izjavio daje Bog objavio da su crnci potomci plemena Šabaz, crnih Azijaca. Poznavanje svog porjekla, svog Boga, svoje vjere i svoga neprijatelja jeste raj. a nepoznavanje jeste pakao. Nema vanzemaljskog raja i pakla. Farad je sam Bog. a Elijas je Mehdi ili Mesija. Bog je došao iz Mekke 1930. godine, i kao dokaz za to navodi Elijas novozavjetno "Otkrovenje Jovanovo" (18:1): "I poslije ovog vidjeh drugog anđela gdje silazi s neba koji imaše oblast veliku, i zemlja se zasvijetli od slave njegove." Farad (Bog) rodio se 1877. godine i živi sada u Mekki. i živjet će još 444 godine. Sama Biblija kaže da je Bog crni čovjek. Problem je što je Farad više ličio na Arapa. Elijas je to objasnio potrebom da bude primljen i među crncima i među bijelcima.

Kraj prevlasti bjelog čovjeka dolazi sa 2000. godinom, šest hiljada godina nakon rođenja Jakuba. alejhisselam. koji je patrijarh bijele rase. Musa. alejhisselam. je Poslan da ih civilizira, dok je Isa, alehjisselam, poslan da civilizira Jevreje. Nakon 2000-te godine uspostaviće se nova ispravna civilizacija.

Sam Elijas je Allahov poslanik, zašto navodi kao dokaz Kur'anski ajet: "On je poslao nepismenima Poslanika od njih samih, uči im ajete Njegove i oćišćava ih i podučava Knjizi i Mudrosti, a bijahu prije toga u zabludi jasnoj." (poglavlje El-Džum'a:2) i nepogrešiv je. Četristogodišnje ropstvo Jevreja u Egiptu koje se spominje u Bibliji je u stvari ropstvo crnaca u Americi.

Tako je Elijas Muhammed putem ove smiješne vjere pokušao povratiti samopouzdanje vijekovima ugnjetavanim crnim ljudima u Americi. No, vrijeme je moralo neminovno voditi promjenama. Njegov glasnogovornik Malkolm X, nakon što je obavio hadždž u Mekki, i srevši se kraljem Fejsalom. shvatio je da Islam ne poznaje rasizam, i po povratku je počeo pozivati u pravi Islam, oformivši rivalnu grupu "Muslimanska džamija". Na njega je izvršen atentat 1965. g. No, sam sin Elijas Muhammeda, Warisuddin, koji je studirao na Azharu i postao nasljednikom svog oca po njegovoj smrti 1975. shvatio je heretičnost naučavanja njegova oca, i uspio je tokom deset godina da postepeno preokrene organizaciju ka izvornom Islamu, prozvavši se 1985. "Svjetskom islamskom zajednicom na Zapadu", otvorivši svoje mesdžide svim rasama. Oni koji nisu pristali na promjene, ostali su pod starim imenom "Nacija Islama" (Crni muslimani) pod vodstvom Luisa Ferhana. Ovaj je početkom 1996. učinio neke značajne propagndne poteze, poput "okupljanja miliona crnih muškaraca", stoje itekako uzdrmalo rasne odnose u USA. Potom je posjetio Irak i Libiju i dao podršku tamošnjim, diktatorima, a u Iranu se pridružio psovanjima "Velikog Šejtana".

Ovi još uvijek pridobijaju nove pristalice privučene rasnom porukom, ali većina novopridošlih vremenom pristupi sunijskoj grupi, kako sam čuo od svojih tamošnjih poznanika. Slična se stvar dešava i sa Zapadnjacima, koji obično prilaze Islamu privučeni mistikom sufija. da bi se vremenom upoznali s izvornom vjerom i postali Sunije.

Crna nacija obuhvata sve nebijelce, a njihov začetnik je Ibrahim. alejhisselam. Allah je izabrao američke crnce da povedu crnu naciju u svijetu ka razaranju đavolske bijele civilizacije. Bijelu naciju nije stvorio Allah. nego jedan crni učenjak. Crna je nacija živjela na mjesecu, ali je jedan crni učenjak prije nekoliko triliona godina izazvao eksploziju koja je trebala da uništi sve ljude, pošto je bio ljut ne mogavši učiniti da svi ljudi govore jednim jezikom. Mjesec je eksplozijom bio skrenut dvanaest hiljada milja od originalne putanje, a dio mjeseca koji će postati Zemlja otišao je 36 hiljada milja od originalne putanje. Na njoj se život održao, dok je na mjesecu ugasnuo. Prvi ljudi koji su naseljavali Zemlju bilo je pleme Šahbaz. koji su osnovali Mekku. Prije 50 hiljada godina otputovali su u Afriku. Pigmeji su njihovi potomci. Potom su učinjeni robovima u Americi shodno Božijem planu, kako bi postao Poznat (šiijsko-sufijska ideja) cijelome svijetu, koji će tako saznati za Jedinog Boga. Bijelci koji su nas doveli nisu znali da sami sebi kopaju jamu, jer ono što su nam učinili ne može biti zaboravljeno. Jedan od crnih genija, Jakub, otkrio je da od crnog čovjeka putem mutacija može postati smeđi, crveni, žuti čovjek. Nakon šesto godina istraživanja uspio je proizvesti bjelog čovjeka, želeći napraviti đavola. Stoga su ga crnci izbacili iz raja (tj. Azije), smatrajući da radi protiv Božijih zakona. Jakub je u stvari onaj koga Biblija zove Adamom. On je u stvari postupao s Božijim određenjem kako bi kroz šest hiljada godina crna nacija bila testirana da li može pravedno postupati pod vlašću bjelih đavola. Plavooki su pokazali da nisu sposobni pravedno postupati s crnim ljudima. Njihovo vrijeme ističe s krajem drugog milenijuma nakon Isaa. alejhisselam.

Bijeli čovjek je u stvari "obojen" pošto nije standardno crn. Crne su žene mnogo ljepše, i zato se crnci ne smiju mješati s bjelom krvi. koja će umanjiti snagu i ljepotu crnog naroda.

Dok je crna nacija bila na vrhuncu svoje civilizacije, bjela rasa. nakon stoje izbačena iz Azije, živjela je po pećinama Evrope, hodajući na četiri noge i služeći se repom. Mozak bijelca teži šest unci. a crnca - originalnog čovjeka, sedam i po. Crnac je za trećinu snažniji od bjelca. Bjelac bi htio izgledati kao crnac, pa se sunča ne bi li potamnio. Bijelci zavide crncima, pošto su izabrana Božija djeca, i pošto znaju da ćemo mi jednoga dana zavladati. Naša su braća na istoku (Arapi), kad su prije šezdeset godina saznali za naše postojanje u Americi odlučila da im se moramo povratiti, ali tek onda kad se povratimo Islamu i našem znanju. Prva truba Sudnjeg dana biće sirena iz aviona i daće sedmicu dana vremena ljudima da se spasu. Avion će ispustiti letke pisane na engleskom i arapskom sa instrukcijama za spas. Na strategijskim mjestima biće ljudi koji će nam reći kuda da idemo. Spasiće se 144 hiljade ljudi od crne nacije. Najveće će razaranje biti u Americi, pošto tu Allah želi da bude Upoznat. Allah je pronašao tu svoj narod i ljut je na bijele gospodare zbog zlodjela koja se nanijeli Njegovu narodu. Bijelci u Evropi potrajat će duže nego oni u Americi. Allah će razoriti svijet bombama, otrovnim gasovima i vatrom i niko od bijele civilizacije neće preostati.

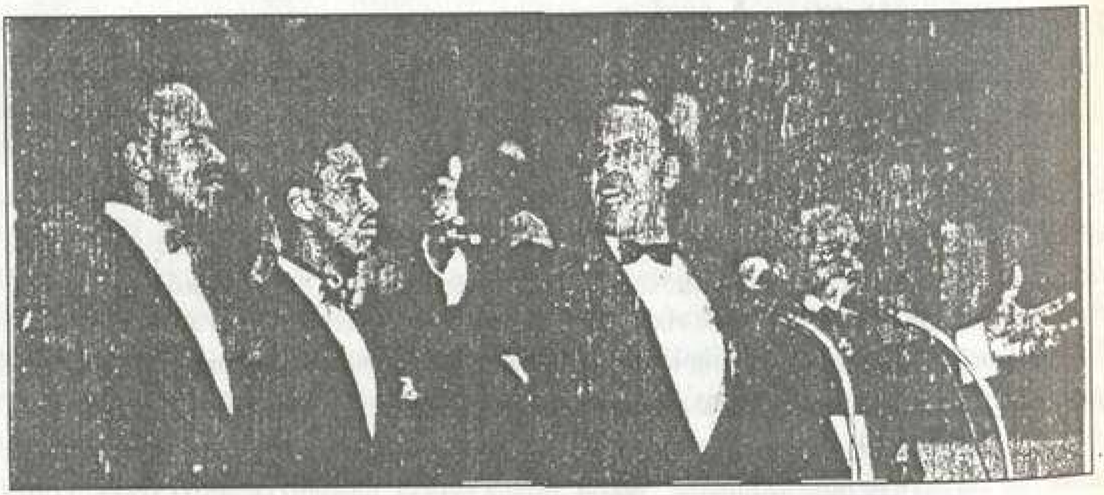
Taj strašni avion, čije su dimenzije pola milje sa pola milje, plovi nebom i će vidjeti dva puta sedmično. Nakon Smaka svijeta, nastupit će "novi svijet" i crna nacija će njime upravljati zauvijek pod Allahovim vođenjem u miru i sreći...

Malkolm X u razgovoru s Saudijskim kraljem Fejsalom. Nakon ove posjete Arabiji i obavljenog hadždža Malkolm X se okreće izvornom Islamu.

što se nije svidjelo "Naciji Islama".

Nacija Islama" i njen vođa Luis Farahan

Na kraju, prije nego se vratimo Šijama, da spomenemo još jednu grupu, staru kao i Sije. a koja danas vlada Omanom. i koja je 1994. poduzela velika proganjanja Ehli Sunneta. To su Havaridži /Haridžije) koji su imali bezbroj grupa, a grupa koja se zadržala do danas zovu se 'Ibadije. Ono po čemu se razlikuju od Ehli Sunneta jeste prije svega vjerovanje da počinioc velikog grijeha ostaje zauvijek u Džehennemu. a hadis Božijeg Poslanika: "Ko kaže: "Nema božanstva sem Allaha. ući će u Džennet. makar i zinaluk (blud) činio, makar i ukrao", tumače da se odnosi na onoga koji se pokaje(!). a hadis: "Ko umre ništa ne pridružujući Allahu ulazi u Džennet", tumače: "ako umre bez griješenja!"

Činjenica da velikog griješnika smještaju zauvijek u Džehennem podrazumijeva da ga smatraju nevjernikom, kao i svakog onoga koji ovoga ne smatra nevjernikom. Zbog ovoga lahko dižu ruke na muslimane i prolijevaju njihovu krv. tokom cijele povijesti Islama. I ne samo da prolijevaju krv. nego nasrću i na čast Sunija. smatrajući da imaju posla s nevjernicima (isto tako postupaju i Šije) hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. „Ko potegne na nas oružje, nije od nas" tumače još smješnije. pa kažu: "tj. ko odnese oružje u zemlju neprijatelja"(!!)

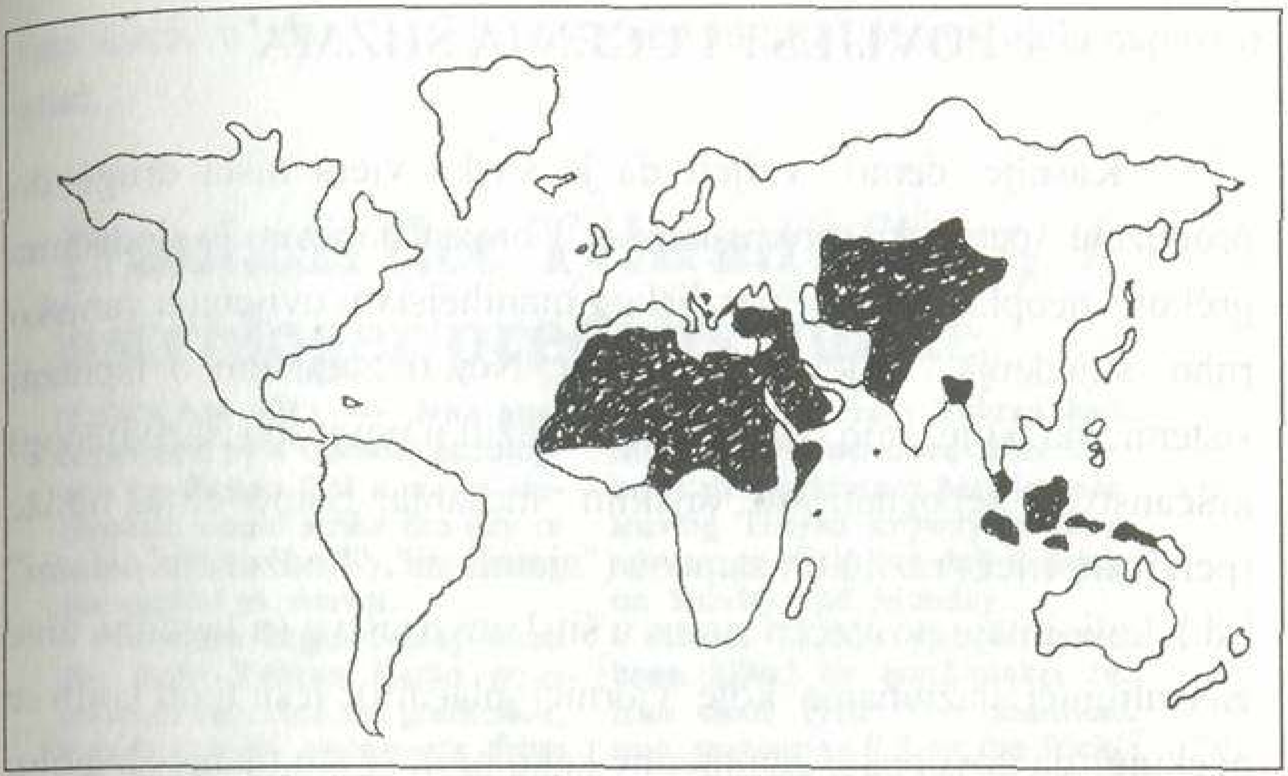
Sva su ova naopaka tumačenja i tumačenja njihovih današnjih šejhova. poput Halilija. Smailija. Sijabija. što pokazuje da se pridržavaju i dalje haridžijske vjere. Sebe nazivaju Pripadnicima Istine i pravog puta", a Ehli Sunnet optužuju da se među sobom proglašavaju nevjernicima ukoliko su različitih fikhskih škola!!

Od **Mu'tezila** (kojih danas više nema kao grupe) preuzeli su (kao i Šije) poricanje Božijih Svojstava, pa zato što poriču Božiji Govor smatraju Kur'an stvorenim. Također poriču viđenje Allaha na ahiretu (kao i

Šije). Kad je čuveni saudijski muftija Ibnu Baz rekao da se ne može klanjati za onim ko poriče viđenje Allaha na Ahiretu (i pored ajeta i hadisa koji o tome govore), žestoko su reagovali.

Od drugih pitanja po kojima se razlikuju od Ehli Sunneta jeste dozvola dizanja bune protiv nepravedna vladara, sve ako i uspostavlja vjeru, suprotno riječima Božijeg Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, koji je kad je upitan od ashaba hoće li se dizati protiv vladara zulumćara rekao: "Ne, dok uspostavlja vjeru". Haridžije, također, ne priznaju prava Kurejšima na predvođenje islamskog ummeta (zajednice), suprotno riječima Božijeg Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Vođe su od Kurejša"

Tu i tamo se pojave grupice u savremeno doba sa njihovim učenjima vezanim za proglašavanje muslimana nevjernicima, poput grupe "Tekfir ve Hidžra". Havaridži ne drže do Poslanikova hadisa, iako nisu poznati po izmišljanju hadisa koje stavljaju u usta Božijem Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je slučaj kod Šija. Od poznatih ličnosti koje su poricali važnost hadisa Božijeg Poslanika u naše doba je libijski vođa Mu'ammer Gadafi (Kazzafi).

Područja u svijetu u kojima je Ehli Sunnet na vlasti

POVIJEST I UČENJA ŠIIZMA

Kasnije ćemo vidjeti da je šijska vjera ništa drugo do produženi perzijski predislamski Zoroastrijanizam s dodacima grčkog neoplatonizma i perzijskog manihejstva, uvijena u vanjsko ruho slijeđenja Alijevih potomaka. No, ti zamršeni a isprazni sistemi, na koje smo već ranije nailazili u po vješti (iskrivljenog) kršćanstva, nepoznati su šijskim masama. Samo elita, hodže (perzijska riječ) različitih stepena ("ajetullasi". "hudždžetul-islami" itd.) koji imaju posvećen status u šitskom društvu (i lagodno žive zahvaljujući dažbinama koje vjernici plaćaju) jesu ti od kojih se očekuje da govore što zamršenije kako bi ih se što manje shvatilo, i na taj način ostavilo mase u osjećaju dubokog strahopoštovanja. To je uvijek isti recept, koji uvijek jednako dobro pali svuda po svijetu, ne samo kod Šija. nego i kod derviša, Hindusa. Budista. Kršćana sa svojim "misterijama" koje se mogu shvatiti tek na onom svijetu... Hvala je Uzvišenom na našoj lijepoj vjeri razuma, koja ne poznaje svećenstva niti ikakva posrednika između roba i Stvoritelja!

A što se tiče šijskih masa. njihova vjera ponajviše liči katolicizmu ili pravoslavlju, hinduizmu ili šintoizmu. To je vjera svetaca i ikona, turbeta i praznovjerja. Jedan slučaj koji se desio dvadesetog jula 1991. godine pokazuje svu dubinu njihova praznovjerja. Radio Peking na perzijskom jeziku donio je predviđanje kineskog astrologa Sung i Bia koji je među zvjezdama "iščitao" da će te večeri Teheran pogoditi zemljotres.

Iako je Teheranski radio prenio vijest dodajući da seizmolozi nisu našli nikakvih znakova o mogućem potresu, čitav Teheran je izašao van kuća, a ulice su bile zakrčene autima koja su htjela napustiti grad.

Iranians flee Tehran after astrologer predicts quake

20.7.91

TEHRAN (R) — Iranians, frightened by a Chinese astrologist's prediction that a major earthquake would strike the city of seven million Sunday, are fleeing the capital in droves.

The scare began Friday when the main Tehran Radio news bulletins reported the prediction, together with statements from several seismologists that it had no scientific basis.

The astrologist, identified by the Iranian news agency IRNA as Sung Chi Bi, was apparently first quoted by Beijing Radio's Farsi programme as predicting that an earthquake measuring between 6.3 and 6.8 on the Richter scale would hit Tehran at 8 p.M. (1530 GMT) Sunday.

At one government office Saturday the only talk among the staff was where to be Sunday night. Most said they would drive out to parks or other open spaces.

"Where shall we go? What shall we do?" said a dentists's panicking wife after storming into her husband's office.

Abrar newspaper said outbound traffic from Tehran had substantially increased after the news although many people were leaving Tehran anyway to take advantage of a two-day holiday on Sunday and Monday.

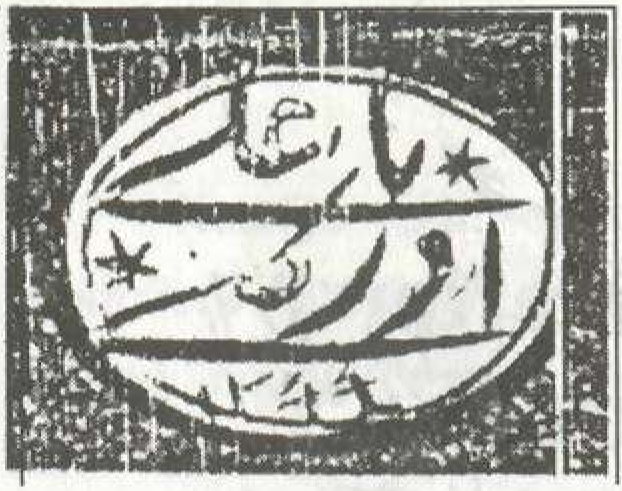
About 95,000 people have been killed by earthquakes in Iran since 1910. The deadliest one, measuring 7.3 on the Richter scale, killed 35,000 people in the Caspian coast province of Gilan and neighbouring Zanjan northwest of Tehran last June.

Tehran's last brush with a major quake was in 1962 which killed 12,000 people in villages west of the capital.

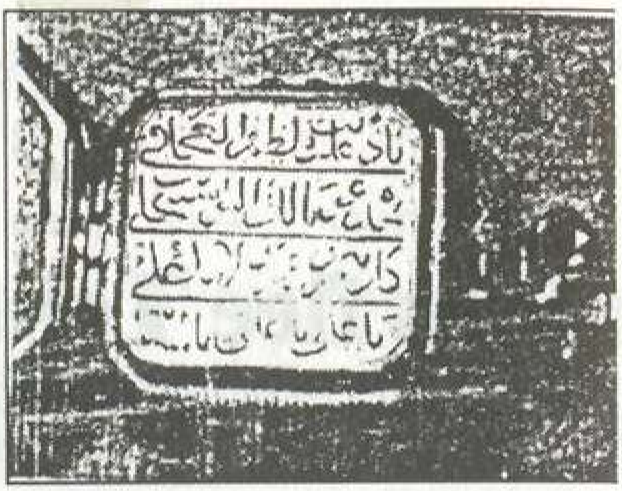
Tehran Radio quoted Bahram Akkasheh, head of seismology at Tehran University's geophysics centre as saying the Chinese prediction was based on astrological studies.

The Tehran Times said experts were advising people in this country of 58 million not to panic because past predictions of earthquakes striking Tehran — including one in February 1990 — had proved wrong

Iranci bježe iz Teherana nakon što je astrolog prorekao zemljotres

"O Ali, spasi me!"

"Pozovi Alija, počinioca čudesa, naći ćeš ga svojim pomagaocem u teškoćama. Proći će svaka briga s tvojom skrbi, o Ali, o Ali!"

"Pomoći išćem od Allaha, Muhammeda i Alije!"

Šijske hamajlije

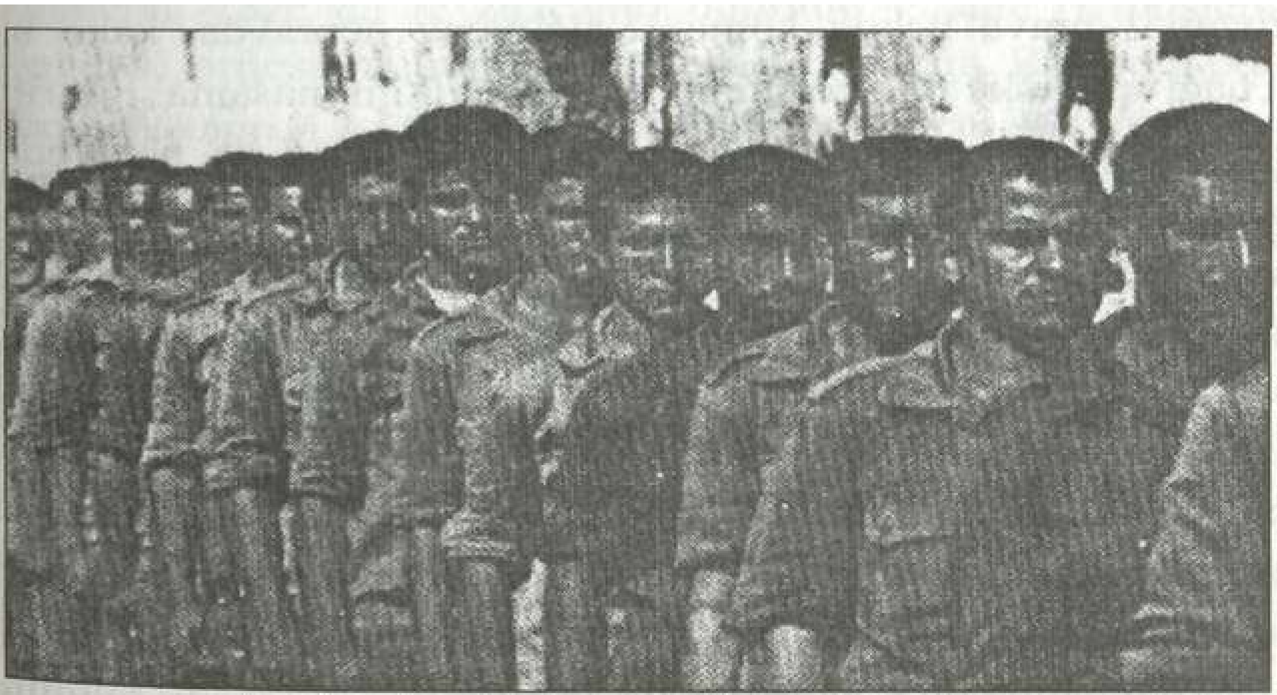
I Homeini se predstavio prostom narodu slikom i prilikom "mučenika sa Kerbele" Huseina sina Alijeva. Kad je imao oko godine dana Homeiniju je bio ubijen otac. To se desilo negdje oko 1900. Narodu je proturena priča da ga je ubio neki agent Šaha Pahlevija. (Šah je došao na vlast tek 1920.)

Za Homeinija narod priča kako je vršio predskazanja i čudesa, a to što se bavio sufizmom i predavao ga značilo je za narod da je u stanju kontrolisati opasniju prenesim značenjem Kur'ana, posebno jer se uzdržavao od humora, za razliku od drugih "Ajatullaha" koji humorom stiču pristalice.

Homeinijevom naredbom vraćene su na ulice Teherana šitske ceremonije žalopojki za Husejnom tokom mjeseca Muharrema.

Ali to je isto tako i vjera neizmjerne mržnje prema "navasibima" (otimači), kako oni nas, Ehli Sunnet. nazivaju, smatraju da su prva trojica halifa oteli pravo četvrtom halifi Aliji, nasljeđivanja Božijeg Poslanika na čelu države nakon njegove smrti- Prema šitskom učenjaku Tekizadeu. šijska vjera ima deset ruknova:

1. post
2. namaz
3. hadždž
4. džihad
5. petina prihoda daje se hodžama
6. zekat
7. naređivanje dobra
8. sprečavanje zla
9. ljubav prema Alijinoj porodici
10. mržnja prema njegovim neprijateljima (tj. Ehli Sunnetu)

...deveti "islamski" šart: - Ljubav prema Alijevoj porodici.
Deseti: - Mržnja prema njegovim neprijateljima...

Islamska ulema, opet, naziva Šije "Ravafidama" (Odbijatelji). Porijeklo ovog naziva povezano je s pobunom koju je poveo Alijev praunuk Zejd protiv vladara kojeg je smatrao nepravednim. Šije su ga odbile podržati, jer nije htio psovati prvu trojicu halifa. Od tada su prozvani "Odbijačima" (arapski "Rafida" ili "Ravafida"). Naziv Šije (stranka) odnosio se u stvari na one muslimane koji su uz četvrtog halifu Alija u sukobu sa Muavijom, koji će postati halifom nakon Alijine smrti. O ovom sukobu biće kasnije govora. Neki muslimani su smatrali da je Muavija u pravu, a drugi su to smatrali za Alija, a treći su ostali izvan sukoba. No. svi su ostali u istoj vjeri, ne unoseći novotarija, i nakon Alijine smrti sukob je riješen. Međutim, neki od novopokorenih naroda, naročito Perzijanci i Jevreji. nastavili su s rovarenjem i pokušajem podrivanja islamske države i ponovnog buđenja starih predislamskih vjerovanja.

Međutim, država je bila prejaka da bi to činili otvoreno. Morali su pribjeći prikrivanju iza zavjese potraživanja prava nekog kome je učinjena nepravda, kako bi mogli naći podrške u novoislamiziranim neukim masama. Prikrili su se iza prava potomaka četvrtog halife Alije da predvode muslimane, iako to niko nije tražio od njih, niti je ko od Alijinih potomaka promjenio svoju vjeru. Stoga ovi smutljivci i nisu našli podrške izuzev među Prezijancima, Indijcima, Mongolima i pokojem neukom beduinskom (nomadskom) arapskom plemenu. Stavivši što im padne na pamet u usta Alijinim potomcima kao i samom Aliji, dapače samom Božijem Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i uz učenje da svako Kur'ansko aje ima svoje spoljašnje i svoje unutrašnje skriveno značenje koje poznaju samo odabrani, mogli su ovi zavjerenici da iz pepela ožive svoju poraženu religiju pod plaštom "suštinskog Islama" kojeg je Božiji Poslanik po njihovim bezočnim lažima saopštio samo Aliji, a ovaj dalje prenio svojim potomcima, dok je ostatku muslimana objavljen samo "izvanjski Islam". Naravno, da su Ravafide. koji su sebe nazvali Šijama ("Ši'atu Ali" - Alij ina stranka) kako bi prikrili svoje prave namjere, bili proganjani tokom cjele islamske povjesti kao opasni raskolnici od strane islamske države, a njihova ulema pogubljivana zbog opasnosti koju je predstavljala po vjeru, i bila ukopavana izvan muslimanskog groblja. Fetva šejhul Islama u vrijeme Osmanlijskog sultana Selima I, u kojoj je naredio da se svaki Šija ubije, nalaže da se sa njima postupa kao sa bilo kojim neprijateljem nemuslimanom u ratu i da se njihova djeca i žene mogu uzimati kao roblje. Nije im bilo dopušteno učestvovati u muslimanskoj vojsci.

Mongoli koji su opustošili pokrajine Abasijskog Carstva po nagovoru rafidijskog učenjaka Nasiruddina Tusija.[42] (za koga Homeini kaže da je značajno doprinio Islamu[43]) pušteni su u Bagdad, prijestonicu hilafeta izdajom vezira Rafidije po imenu Ibnu Alkami. U strahovitom pokolju pošteđeni su samo pripadnici njegove vjere. Mongoli su kasnije i sami primili njihovu vjeru i surađivali s krstašima u borbi s Ehli

[42] Ibnul-Kajjim: "Igasetul lehfan" 2/263)
[43] Homcinijeva knjiga "Islamska vlast" sir. 128

Sunnetom.[44] Novi spas je došao u vidu nove snage Ehli Sunneta Osmanlija. Međutim, tada Ravafide (dvanaestoimamci) dobivaju svoju državu u Iranu, gdje konačno preuzimaju vlast 1502. godine i ostaju glavnim neprijateljem Osmanskog carstva. Pomogli su čak Holanđanima da pokore Jaaribsku državu na istočnoj obali Arapskog poluostrva.

Dvadeseto stoljeće bilo je svjedokom ukidanja Osmanlijskog carstva i halife svih muslimana svijeta. Ravafide su dobile priliku da se pokušaju ponovo nametnuti muslimanskom svijetu i pokušati ga preobratiti u svoju vjeru. Sebe su proglasili tek jednom od pravnih škola, petom - Džaferijskom, pored već četiri postojeće. Hanefijske, Šafijske, Malikijske i Hanbelijske.[45] Uspjeli su vremenom pritiscima postići i to da im Saudijska Arabija dozvoli obavljanje hadždža i 'umre, mada im Abdul Aziz, osnivač saudijske kraljevine nije to dopuštao. Iran i danas predstavlja realnu opasnost ali je saudijska vojska dobro naoružana. Druge zemlje Ehli Sunneta poput Egipta, Turske ili Pakistana imaju goleme vojne snage, i za vjerovati je da ne bi dozvolille preuzimanje Mekke i Medine od strane Rafidija. S toga se Iran ubrzano naoružava i vjerovatno će nastojati iskoristiti rasulo iračke vojske nakon rata u Zaljevu i pokušati opet preoteti južni pretežno šijski dio Iraka od Sunija. Od Rusije je nabavljeno moderno naoružanje, a ruski nuklearni tehničari rade na podizanju atomskih centrala. Zapadni stručnjaci smatraju da bi Iran mogao do 2000 godine napraviti atomsku bombu. Nuklearna saradnja uspostavljena je i sa Indijom. Sasvim je razumljivo da će Iran tražiti u Indiji saveznika protiv sunijskog Pakistana, kao što je našao saveznika u Rusiji protiv sunijske Srednje Azije i Turske. Sjedište tajnog nuklearnog istraživačkog centra nalazi se u Neki-Sjeverni Iran, skriveno u planinama, a u suradnji s Rusijom radi ubrzano na razvoju biološkog oružja (bombe punjene raznosačima bolesti).

[44] Ibnu Tejmijjc: "Sual fi Ali ibnu Ebi Talib" sir. 17.

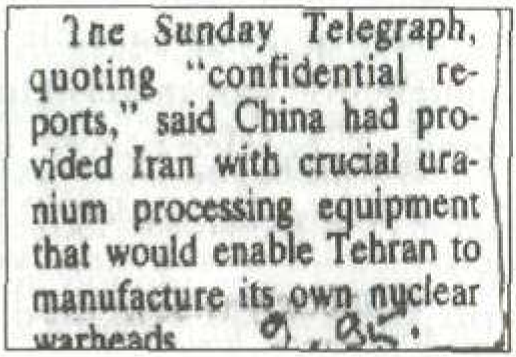
[45] Džafer je inače bio Alijin potomak, sunijski alim. nemajući nikakve veze sa Ravafidima, alii su pak uzeli njegova fikhska mišljenja, baš kao što su Fatimije bili Malikijskog fikha. Dvanaestoimamske Rafidije koje danas vladaju Iranom dodale su. ipak. džaferijskom fikhu svoje izvitoperenosti, pa klanjaju tri umjesto pet vakata-namaza. spajajući redovno podne s ikindijom i akšam s jacijom. u ezanu dodaju "svjedočim da je Alija Allahov prijatelj", ne peru noge prilikom abdesta, sedždu čine na pločici iz Kerbele gdje je ubijen Husein, Alijin sin, a razlikuju im se i obredi hadždža.

'Russia to give Iran 2 more reactors'

LONDON (AFP) — Russia is to supply Iran with two more nuclear reactors to equip a suspected weapons development complex, under a secret deal signed recently in Moscow, the Sunday Telegraph reported. "The new deal for two 400 megawatt reactors was struck after a Moscow visit this month by an Iranian delegation," the paper said. It added "The reactors are destined for the Neka nuclear research complex in Iran's remote northern region (which) is understood by Western intelligence to be part of Iran's research programme to develop its own atomic weapons." Russia has already agreed to provide Iran with a 1,000 megawatt nuclear reactor which is to start installation at Bushehr in the south of the country at the end of the year. The United States tried fruitlessly to halt the deal, saying it would assist Tehran's nuclear weapons programme. The conservative Telegraph's rival the Sunday Times, quoting "Western intelligence officials," meanwhile claimed that Iran was receiving help from Russia in developing biological weapons.

8.95.

The Sunday Telegraph, quoting "confidential reports," said China had provided Iran with crucial uranium processing equipment that would enable Tehran to manufacture its own nuclear warheads

9.95.

Homeini je oporučio u svom testamentu jačanje veza s Rusijom. I zaista, Iran je nabavio najmodernije rusko naoružanje, nuklearne podmornice, nuklearne elektrane i 60 hiljada nuklearnih stručnjaka

Iran se postavlja i kao zaštitnik rafidijskih manjina u Pakistanu (15% stanovništva). Afganistanu (10%), Bahrejnu (50%), Libanu (30%), Indiji, Kuvajtu, Saudijskoj Arabiji, ali u isto vrijeme želi da im se nametne i kao duhovni vođa. U vrijeme dok sastavljam ovu brošuru (1995.) Iran pokušava nametnuti Perzijanca Hamneija za vrhovnog duhovnog rafidijskog poglavara u svijetu, dok se tome protive njihovi isto vjernici iz Iraka i Libana. Što se tiče zemalja Ehli Sunneta, Iran se pokušava predstaviti prijateljem, uz materijalnu pomoć siromašnim zemljama, gdje izgrađuje bolnice i škole, sve u cilju uspostavljanja baze za širenje svoje vjere. Na isti način je postupala i Fatimidska država, šaljući vjeroširitelje u sve krajeve muslimanskog svijeta, gdje su prvo širili vjeru među neukim djelom stanovništva, a onda podstrekivali pobune.

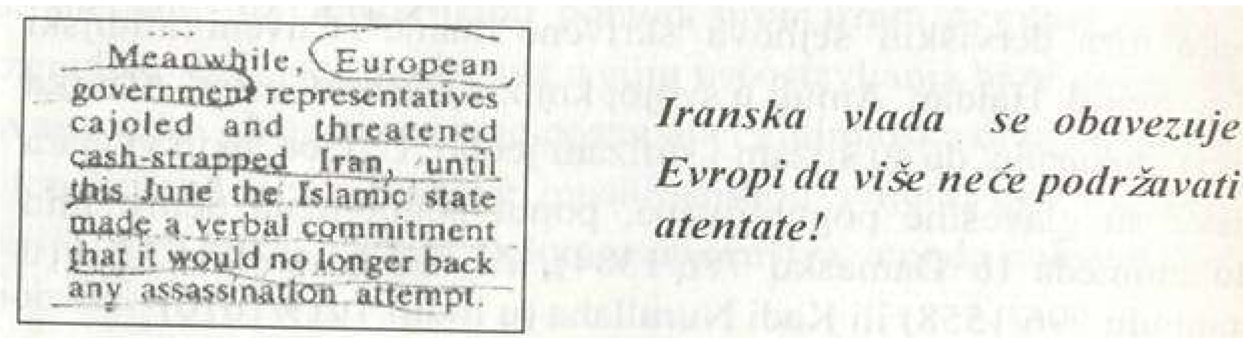
Ćelija iranskih plaćenika uhvaćenih u Egiptu koja je bila zadužena za sabotaže

Metoda kojom su se služili u pridobijanju u svoju vjeru bila je sijanje sumnje u ono u što dotični vjeruje, a potom bi mu ponudili svoje vjerovanje. U Sudanu, gdje su derviši (sufije) veoma uticajni, Iran se udružio s njima u "Društvo Ehli Bejta" (porodica Poslanikova tj. Alijina). Sjećam se kako su i derviši kod nas u vrijeme revolucije u Iranu kliktali: "Svi smo mi Šije"! I zaista, ako zavirite u derviške knjige kod nas. naći ćete isti rafidijski niz dvanaest "nepogrešivih" Imama od kojih se stječe, preko niza derviških šejhova "skriveno znanje". Čuveni rafidijski alim Sejjid Hajdar Amuli u svojoj knjizi "Džamiul esrar" (Zbirka tajni) dokazuje da su šiizam i sufizam jedno. U doba jakih vladara šitske su glavešine pogubljivane, poput pogubljenja Šemsuddin Muhammeda (u Damasku 786/1384), Zejnud-dina ibnu Alija (u Istanbulu 996/1558) ili Kadi Nurullaha (u Indiji 1019/1610)

I derviški šejhovi su bili proganjani, još od vremena Mutevekila. abasijskog halife u prvoj polovini trećeg hidžretskog stoljeća, a nakon njegove smrti učestvovali su skupa sa Rafidijama u pokušaju otimanja vlasti od Ehli Sunneta. Sirijske nusajrijske vlasti pomažu danas u Libanonu sufijskoj grupi "Habešije" protiv sunijske grupe "Džemaa Islamijje".

Nisu samo derviši pristajali uz Ravafide protiv Ehli Sunneta. U neprekidnim pokušajima preotimanja hi lafeta iz ruku Ehli Sunneta svi protivnici bi sjedinjavali snage. Čak je i filozof El-Farabi učestvovao u rafidijskom pohodu na Damask pod vodstvom Sejfuddevle Hamadanija, vladara šitske hamdanijske države na sjeveru Sirije.[46]

A što se tiče svojih neprijatelja, Iran ih likvidira atentatima što je i bila praksa Rafidija tokom cjele islamske povjesti. Od novijih je primjera atentat na pakistanskog alima Ihsan Ilahi Zahira koji ih je svojim brošurama raskrinkao i kome su postavili bombu ispod stolice na kojoj je trebao držati predavanje. Nedavno je evropska zajednica ekonomskim pritiskom obavezala iransku vladu da izjavi kako više neće podržavati atentate.

Meanwhile, European government representatives cajoled and threatened cash-strapped Iran, until this June the Islamic state made a verbal commitment that it would no longer back any assassination attempt.

Iranska vlada se obavezuje Evropi da više neće podržavati atentate!

[46]La place d 'al Farabi dans la philosophie musulmanc" Ibrahim Madkour (Pariš).

I u ratovima sa Ehli Sunnetom tokom povjesti ponašali su se podmuklo i napadali bez objave rata, kao što je bio slučaj Šah Abbasa 1603. godine, kad je napao na Osmanlijsku carevinu iako je bio potpisan mir. Njihov već spomenuti princip pretvaranja dozvoljava im nepridržavanje bilo kakve iskrenosti, ili bar časnog ponašanja u odnosima sa Ehli Sunnetom. Isto se dogodilo u pokušaju rafidijske pobune u Iraku 1991. po istjerivanju Iraka iz Kuvajta, kad je Iran pokušao iskoristiti nerede i pored potpisanog mirovnog ugovora sa Irakom. Tri otoka u Zaljevu su preoteta od Emirata i pored potpisanih ugovora. Došli su jednostavno ratni brodovi i otjerali stanovništvo. Ovo se desilo 1994. godine.

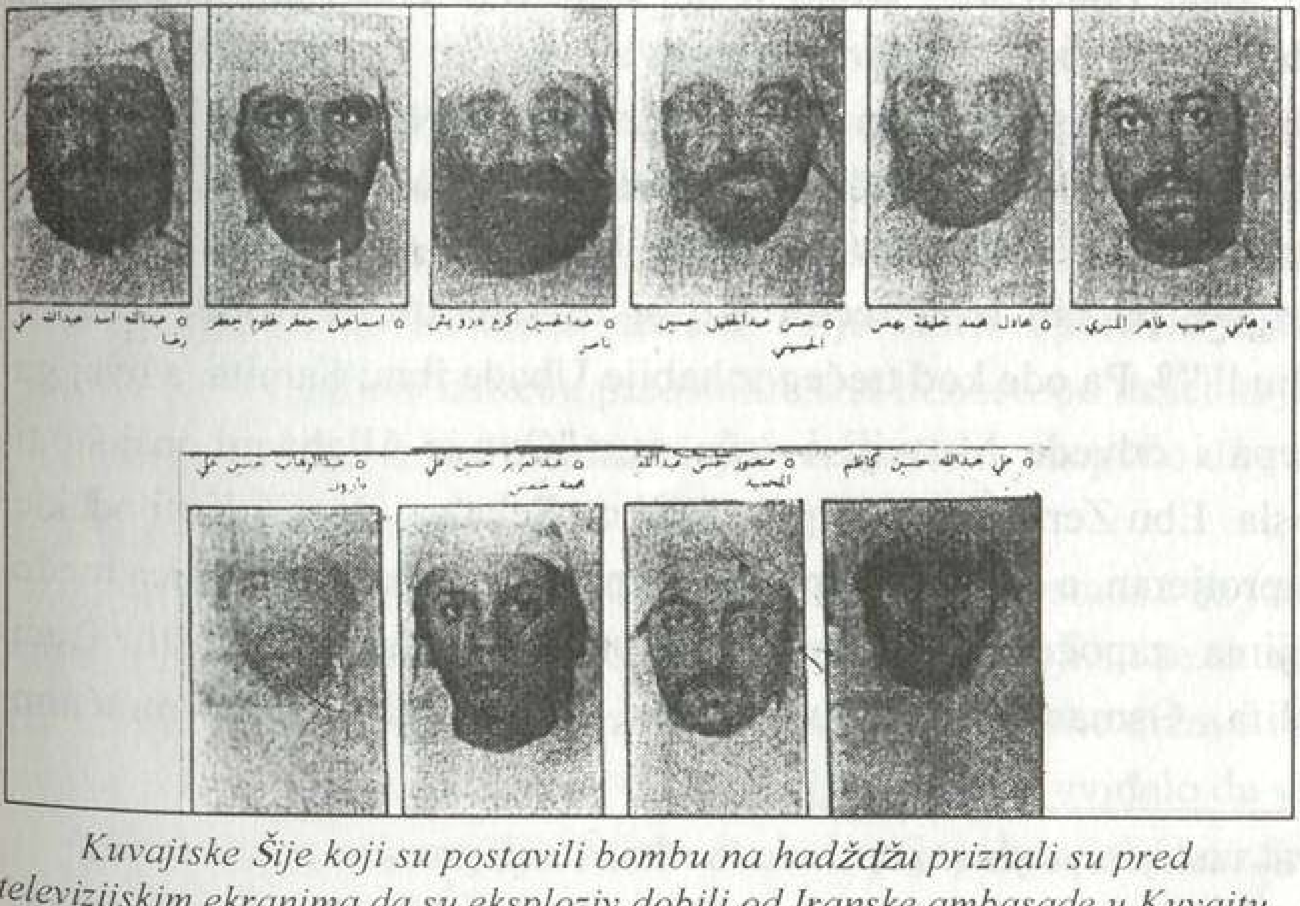
Svaki obred hadždža Rafidije iskorištavaju za pokušaj izazivanja nereda. 1989. su bombe koje su postavile Rafidije iz Kuvajta ubile nedužne hadžije. Počinioci su uhvaćeni i priznali su da im je eksploziv dala iranska ambasada u Kuvajtu.

Čakije i nožice i kamenje što su ih skrivali Šije prilikom demonstracija na hadždžu i koristili ih u sukobu sa Sunijama.

Na satovima koji su besplatno dijeljeni hadžijama piše "Lebbejke Homeini" (Odazivam ti se Homeini). Hadžije muslimani izgovaraju na hadždžu: "Lebbejke Allahumme" (Odazivam ti se Allahu moj).

Kuvajtske Šije koji su postavili bombu na hadždžu priznali su pred televizijskim ekranima da su eksploziv dobili od Iranske ambasade u Kuvajtu.

Iran neprestano poziva da se Mekka i Medina stave pod „sveislamsku upravu", kad već nisu u stanju da ih vojno osvoje. Njihov poziv svesrdno potpomažu sufije i ostale sekte kojima smeta što Vlasti Saudijske Arabije sprječavaju upućivanje molitvi na mezaru Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Fatime, njegove časne kćeri.

Počeci Rafidija vežu se za ličnost Jevrejina iz Jemena Abdullaha ibnu Seba' koji je otišao samom halifi Osmanu da na njegovim rukama primi Islam, očekujući valjda da će ga halifa počastiti posebnim počastima, a kad se to ne desi, i kad vidje da Hidžaz nije podoban za smutnju, ode u Basru, a zatim u Siriju. Tamo srete sahabiju Ebu Zerra[47], koji se posebno isticao u preziranju dunjaluka, pa mu reče: "Eba Zerr, što li ovo Muavija[48]naziva muslimanski mal[49] Allahovim? Da ga neće sebi prisvojiti, a od muslimana oduzeti?" Pa upita Ebu Zerr Muaviju, pa mu ovaj odgovori: "Allah ti se smilovao Eba Zerr, zar nismo robovi Allahovi, i mal je Njegov, i sve je stvoreno Njegovo, i odredba je Njegova?" Pa mu reče Ebu Zerr: "Nemoj ga tako zvati!"

Te mu reče Muavija: "Neću reći da nije Allahov, ali ću reći "mal muslimanski". Onda ode Abdullah ibnu Seba' drugom sahabiji Ebu Derdau, pa mu ovaj reče: "Ko si ti, čini mi se Allaha mi da si Jehud!"[50] Pa ode kod trećeg sahabije Ubade ibnu Samita, a ovaj ga ščepa i odvede Muaviji i reče mu: "Ovo je Allaha mi onaj što ti posla Ebu Zerra!" Potom pokuša Ibnu Seba'a u Basri i Kufi odakle bi protjeran, a zatim se zaputi u Egipat i tamo nađe neznalica među kojima započe sa svojom smutnjom, u najvećoj tajnosti. Treći halifa Osman bio je blag čovjek, što je dalo prilike mračnim dušama da iskoriste njegovu spremnost za oprostom i nastave sa rovarenjem unutar zajednice radi svojih sebičnih ciljeva.

Božiji Poslanik nije ostavio oporuke oko svog nasljednika, mada je indirektno ukazao na Ebu Bekra. tražeći od njega da predvodi namaz u vrijeme svoje samrtne bolesti. Kad su se ashabi povratili od prvog šoka po preseljenju Resulullaha na ahiret, sastaše se Ensarije (Medinjani) da izaberu među sobom novog vođu zajednice. No, Muhadžiri (Mekkelije) ih podsjetiše na hadis Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, po kojem vođenje zajednice pripada plemenu Kurejšija, pa se složiše u ličnosti Ebu Bekra, koji je u toku svog kratkotrajnog hilafeta uspio povratiti nakon smrti Poslanikove, sallallahu 'alejhi ve sellem, odmetnuta plemena u okrilje Islama.

Ebu Bekr je prije svoje smrti oporučio da vodstvo zajednice preuzme Omer. Drugi halifa je bio čuven po strogosti, stoga nije bilo pokušaja ikakvih buna. Perzijanci, kivni što je njihovo carstvo pokleknulo u Omerovo doba, osvetiše mu se atentatom, dok je predvodio sabahski namaz. Prije smrti oporučio je da se novi halifa izabere između preostalih šest ličnosti od deset kojima je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. saopštio da su od stanovnika Dženneta.

Ova šestorica su među sobom izabrali Osmana za trećeg halifu. U njegovo doba počele su spletke onih koji su se smatrali oštećenim zbog bilo kojeg razloga. Granice Islamske države su se proširile, i bilo je bolesnih duša kojima se nije sviđalo da vlast ostane u rukama Kurejšija. Među ovakvima je Abdullah ibnu Seba' našao suradnike. No, oni su ostali neznatna manjina koja je imala zadatak da vuče konce iza zavjese, i podstiču naivne mase na traženje pravde od halife. Počela su stizati krivotvorena pisma iz Medine, Sirije, Basre, Kufe i Egipta sa žalbama na namjesnike halifine. Zavjerenici se dogovoriše da krenu u doba hadždža istovremeno iz Egipta i iz Iraka i da se sastanu pred Medinom, a zatim pozovu halifu da im odgovori na njihove optužbe. Međutim, pri ulasku u Medinu, zavedena masa je bila zbunjena da ashabi ne znaju ništa o navodnim pismima koja su stizala od tih istih ashaba do pobunjenika i u kojima traže da im pomognu protiv halife koji je "promjenio Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, sunnet".[51]

Halifa je izašao pred njih i odgovorio im na sve njihove primjedbe. Mase se okrenuše odakle su i došle, grupa prema Egiptu, a grupa prema Iraku. Ovdje na scenu stupaju dva glavna zavjerenika, Malik ibnul Haris el Ešter i Hukejm ibnu Džebele. Malik je živio u Kufi, porjeklom iz Jemena. Bio je junak, i u čuvenoj bici na Jermuku protiv Bizantije izgubio je oko. Na žalost, bio je željan vlasti, što ga navede da učestvuje u fitni i upropasti svoj dunjaluk i ahiret. Hukejm je živio u Basri, porijeklom iz Omana. Bješe poznat po zulumu nad nemuslimanskim štićenicima islamske države, zbog čega je halifa Osman naredio svom namjesniku u Basri da ne dozvoli Hukejmu izlazak iz grada[52].

Kad je Abdullah ibnu Seba' došao u Basru, odsjeo je kod Hukejma i proširio svoju fitnu među grupicom Hukejmovih prisnika, pozivajući na pravo Alija, Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, amidžića i zeta na hilafet. zbog svog bliskog srodstva i nadnaravnih osobina. Namjesnik Basre otjera Ibnu Seba'a, a isto mu se desi i u Kufi, nakon čega ode u Egipat i nastavi sa razmjenom poruka sa svojim istomišljenicima. U povorci pobunjenika iz Egipta koji su došli u Medinu bio je i Ibnu Seba'.[53]

---

[47] Et-Taberijeva povjest (5:66)
[48] Drug Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. i jedan od zapi šivača Objave. Namjenik u Siriji i halifa nakon Alijine smrti.
[49] Bejtul-mal. riznica islamske države.
[50] Jevrej.
[51] "El-avasim minel-kavasim" str. 60.
[52] Et-Taberi: 5:90.
[53] Et-Taberi: 5/103

Kad su pobunjenici umireni pošli nazad u svoje pokrajine. Malik i Hukejm iznajme pastira i pošalju po njemu novo krivotvoreno pismo[54] za namjesnika Egipta u kojem mu se naređuje da kazni pobunjenike po njihovu povratku, napomenuvši pastiru da sustigne kolonu koja se vraćala u Egipat i ponaša se sumnjivo kao da hoće da se sakrije od njih, ne bi li posumnjali u njega i pretražili ga. Tako je i bilo, i kad pronađoše krivotvoreno pismo, bjesni se okrenuše natrag prema Medini. U isto vrijeme Malik i Hukejm odaslaše drugog jahača da sustigne drugu kolonu koja se vraćala u Basru i da ih obavjesti o pismu upućenom Egipatskom namjesniku. Tako se povratiše obje kolone nazad u Medinu i odoše Aliju, pošto je krivotvoreno pismo Iračanima bilo od njega potpisano. On, međutim, odbije priznati slanje ikakva pisma i reče im: "Kako saznadoste vi iz Basre i Kufe za ono što se desilo Egipćanima, nakon što se rastaste svaki na svoju stranu? To je, Allaha mi. udešeno u Medini!"[55] Ne znajući šta da mu odgovore, rekoše mu da objašnjava to kako god želi.

Drugo pismo je bilo potpisano imenom Aiše, supruge Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ona se vratila u Medinu nakon obavljenog hadždža, i zatekavši halifu Osmana ubijenog od strane bundžija, napade ashabe što su to dopustili. Na to joj pobunjenici rekoše da ih je ona lično pozivala u pismima, na što se Aiša zakle da nikom ništa nije pisala.[56]

Vidjevši da im se Ali ne želi pridružiti, krenuše pobunjenici prema halifinoj kući. Ovaj se pojavi i odbi bilo kakvo znanje o pismu poslanom u Egipat, i zatraži od njih dva svjedoka za ono što tvrde. Ovi međutim, zatražiše od njega da napusti hilafet ili će biti ubijen. U hadiskoj zbirci Ibnu Madže (I/poglavlje 11) i Ahmeda (VI/ str. 75) prenosi supruga Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Aiša kako je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Osmanu:"O Osmane. ako te nekad zaduži Allah hilafetom. pa htjednu munafici da skineš košulju što te Allah njome odjenu (tj. hilafet), ne skidaj je!"

I zaista, ne htjede Osman da ostavi mjesto halife pod pritiskom, kako se ne bi time napravio primjer za budućnost, ali zabrani u isto vrijeme ashabima da započinju borbu sa bundžijama, da se ne prolijeva muslimanska krv zbog njega, a Ibnu Abbasu naredi da vodi ljude na hadždž.[57] Bundžije mu opsjednu kuću i opsada potraja tri sedmice.[58] Muavija, njegov rođak, ponudi da mu pošalje jedan odred iz Sirije da ga izvuče, ali halifa i to odbi ne želeći činiti neugoda Medinjanima u smještanju vojske.[59] Alija posla svoju dvojicu sinova, Hasana i Husejna da čuvaju vrata. Talha posla sina Muhammeda. a Zubejr posla sina Abdullaha i mnogi ashabi poslaše svoje sinove. Okupiše se i Ebu Hurejre i Abdulah ibnu Omer, i ukupno oko sedam stotina ljudi učestvovaše u odbrani halife, a biješe ranjen i Alijin sin Hasan, ali im halifa svima na kraju naredi da se vrate kućama, našto uđoše pobunjenici i ubiše ga.[60] Prenosi Buhari u svojoj hadiskoj zbirci (IV/7/62) od sahabije Ebu Muse El-Eš'arija kako je bio s Božijim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. u vrtu. pa mu reče Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da čuva vrata. U to dođe čovjek, traži dozvolu da uđe, na što će Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Dozvoli mu. i obraduj ga dženenetom." Kad ono - Ebu Bekr. Potom dođe drugi, zatraži da uđe, pa reče Resulullah: "Dopusti mu, i obraduj ga Džennetom" Kad ono - Omer. Potom dođe treći i zatraži da uđe. Zašuti Božiji Poslanik na trenutak, zatim reče:"Dopusti mu. i obraduj ga Džennetom za kušnju što će ga zadesit." Kad ono - Osman ibnu Affan."

U Ahmedovoj hadiskoj zbirci (1/407) i Tirmizijevoj (IV/324) i Ibnu Madžeovoj (1/41) "Dao mi je Resulullah obećanje zbog kojeg ću se stopiti."

U Ahmedovoj zbirci (1/526) prenosi se kako je Osman oslobodio dvadeset robova i zatražio šal vare koje nikad prije nije nosio, ni u džahilijjetu ni u Islamu, kazavši: "Vidio sam noćas u snu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a sa njim Ebu Bekra i Omera. pa mi rekoše: "Strpi se, kod nas si na iftaru slijedeće noći." Zatim zatraži Mushaf i raširi ga među rukama, i ubiše ga s Kur'anom među rukama, a kapi krvi padoše na Kur'ansko aje: "Dostatan ti je od njih Allah. a On sve Čuje i Zna." (El-Bekara: 137)

Sačekaše pobunjenici Egipćani Alija koji je bio na svom zemljištu izvan Medine, i zatražiše da mu daju prisegu kao novom halifi, ali ovaj odbi, dok se ne okupe ashabi sa Bedra[61] i prokle ubice halifine. Pobunjenici iz Kufe zatražiše to isto od Zubejra, ali i on odbi. Pobunjenici iz Basre tražiše to isto od Talhe, ali i ovaj odbi. Jednako postupiše S'ad ibnu Ebi Vekkas i Abdullah ibnu Omer.[62] Nakon pet dana bezvlašća

[54] Et-Taberi: 5/120
[55] Et-Taberi: 5/108
[56] Et-Taberi: 5/165
[57] Et-Taberi: 5/127
[58] "El-bidaje ven-nihaje" od Ibnu Kesira: 7/181
[59] Et-Taberi: 5/101
[60] Et-Taberi: 5/129
[61] Bitka na Bedru, prva velika bitka muslimana sa mušricima.
[62] Et-Taberi: 5/155

spopadoše Aliju na trgu i zatražiše od njega da spriječi nered i prihvati se hilafeta[63], i dadoše mu prisegu prvo Talha i Zubejr i Sa'd ibnu Ebi Vekkas. Ubistvo halife Osmana bilo je početak raskola unutar muslimanskog ummeta. Od tada pa nadalje, bićemo svjedoci pojave onoga o čemu govori ova brošura - nastranih sekti što izmjeniše prvotno učenje Islama. Veli sahabija Semura: "Islam bješe u tvrđavi utvrđenoj, ali joj otvoriše pukotinu ubistvom Osmanovim, ne začepi se do dana Kijametskog; i uistinu biješe hilafet među stanovnicima Medine pa ga izgnaše, i nepovrati im se."[64]

Kad je vijest o halifinoj smrti stigla u Damask, i krvlju uprljana halifina košulja izložena u džamiji na minberu, održa Muavija posmrtni govor i odbi dati prisegu novom halifi, dok se ne izruče ubice halife Osmana, koji mu je bio rođak, i zavjetovaše se traženje halifine krvi njih oko šezdest hiljada.[65] Neki od ashaba napustiše Medinu i odoše u Siriju.[66] Alija se odluči krenuti na Siriju, ali stanovnici Medine ne pristadoše da mu se pridruže.[67] Sin mu je Hasan također bio protiv pohoda na Siriju.[68] Aiša se već vratila u Mekku a isto zatražiše i Talha. Zubejr i Abdullah ibnu Omer.

Aiša, Talha i Zubejr se u Mekki odlučiše da pokušaju posredovati između dvije strane, ali Abdullah ibnu Omer ne htjede da im se pridruži. Odlučiše ići prvo kod Muavije u Damask,[69] ali ih odvrati Abdullah ibnu Amir koji je bio Osmanov namjesnik u Basri, odakle je pobjegao u Mekku kad je čuo za halifino ubistvo, i nagovori ih da idu na Basru i da traže krvarinu od plemena ubica halifinih, ne tražeći za to dozvolu od novog halife Alija, koji je ostao okružen pobunjenicima u Medini, napušten od većine ashaba, te su pobunjenici postajali sve utjecajniji. Kad je čuo za pohod iz Mekke prema Basri, poboja se Ali pobune i pođe im presjeći put,[70] ali ga ovi preduhitriše. Posla Amara ibnu Jasira i svog sina Hasana da digne ljude Medine i Kufe na noge, a on sam nastavi put prema Basri. U Kufi, međutim, sahabija Ebu Musa el Eš'ari i dio Kufljana odbiše da se priklone ikome i izabraše neutralnost. Alijev namjesnik u Basri Osman ibnu Hunejf izađe pred Aišu. Talhu i Zubejra. koji mu rekoše zašto su došli i dogovoriše se da sačekaju dolazak Alija u Basru.[71] Prenosi Ibnu Hadžer u "Fethul Bari" (13/41) iz knjige Omera ibnu Šebbe "Vijesti Basre" riječi el Muhalleba: "Niko nije prenio da su Aiša niti iko ko je bio sa njom željeli uzeti hilafet od Alija, niti su pozvali ljude da ikoga od njih proglase halifom."

U očekivanju Alija, oni koji su učestvovali u pobuni protiv Osmana, na čelu sa Hukejmom ibnu Džebele, kojeg smo već spominjali kao glavnog vođu smutljivaca oko Abdullaha ibnu Sebe'a, pokušaše izazvati nerede, bojeći se da bi se Aiša i Ali mogli dogovoriti na njihovu štetu, a namjesniku Osmanu spriječiše dolazak.[72] Hukejm pođe govoriti protiv Aiše, našto mu neka žena iz njegova plemena odvrati: "Sine podle žene, to što govoriš na Aišu prije tebi pristaje!" našto je ovaj ubi, poslije čega se većina njegova plemena odvrati od njega.[73] U neredima bi ranjen i uhvaćen, i pozvaše Talha i Zubejr plemena Basre da izruče one koji su učestvovali u pohodu na Medinu, te im odrubiše svima glave kao i Hukejmu. kome glava osta visiti na leđima.[74] Po dolasku Alija, uz posredništvo sahabije Ka'ka' ibnu Amir Temimija, dogovoriše se dvije "strane da riješe problem mirno, i izmješaše se međusobno stari znanci, i proteče noć u spokoju.[75]

Međutim, zavjerenici nisu spavali te noći, znajući da ako se spor riješi u miru, to može biti samo na njihov račun. Stoga se dogovaraše cijelu noć šta da rade i odlučiše započeti borbu s obje strane, da svaka pomisli kako je prevarena.[76] 1 zaista, tok događaja izađe iz ruku vođa i borba se okonča sa hiljadama mrtvih, među njima Talha i Zubejr. Sto se tiče glavara zavjerenika, kako je skončao Hukejm spomenusmo, a što se tiče Malika el Eštera, sukobi se u borbi sa Abdullahom sinom Zubejra i izmjeniše udarce, i poviče Abdullah: "Ubijte i mene i Malika!", znajući koliku opasnost predstavlja ovaj smutljivac po zajednicu, ali ljudi ne znadoše Malika po imenu, znajući ga samo kao "Ešter", pa uspjede pobjeći.[77]

---

[63] Et-Taberi: 5/156
[64] "'Povijest Ibnu Asakira" i "Povijest halifa" od Es-Sujutija: str. 152
[65] Ez-Zehebi "Duvelul-Islam" str.20.
[66] Ibnu Kesir "El-bidaje ven-nihaje" (VII '226)
[67] Ibid (VII/230)
[68] Et-Taberi: 5/163
[69] Ebu Bekr ibnul-Arebi (468-543h) "El-avasim minel-kavasim" (str. 148)
[70] „Šuzuratuz-zeheb" od Ibnu Imada (1/42)
[71] Et-Taberi: (5/177)
[72] Et-Taberi: (5/178)
[73] Et-Taberi (5/179)
[74] Et-Taberi (5/180)
[75] Et-Taberi: 5/199.
[76] Ibnu Kesir(VIl/239)
[77] Et-Taberi (5:217)

Nakon ove bitke, koje je poznata pod imenom "Deva", jer je Aiša bila zaklonjena od svijeta u nosiljci na devi. Ali je ostavio namjesnikom u Basri Abdullaha ibnu Abbasa, pa se Malik naljuti i reče: "Zašto ubismo starca onda (misleći na halifu Osmana), Basra Abdullahu, a Kufa Aliji!"[78] Kasnije se borio sa Alijem protiv Muavije, te ga postavi Ali za namjesnika Egipta. Kad je stigao do Kalzuma (današnji Suec) popi čašu medovine i pade mrtav pa su pomislili da je možda bila otrovana.[79]Aiša zatraži u toku borbe od Ka'ba ibnu Suvera el Ezdija kojeg je drugi halifa Omer bio postavio za kadiju Basre da podigne Kur'an i pozove ljude njemu, ali ga zavjerenici ustrijeliše i odapeše strijelu i na Aišu. Ona potom povika: "O ljudi, proklinjite ubice Osmanove i stranku njihovu!", i poče i sama doviti od Allaha da ih prokune. Kad Ali ču žamor, upita o čemu se radi. pa kad mu saopštiše, poče i sam da dovi prokletstvo za ubice Osmana i stranku njihovu, i počeše iskreni s obje strane doviti. u bici koju među njima zametnuše munafici.[80]

U povijesti Ibnu Asakira (7/86) priča Sa'bi kako je nakon borbe Ali vidio Talhu bačenog u nekoj dolini, te mu obrisa zemlju s lica i reče: "Golemo je za mene, oče Muhammedov, da te vidim bačenog u klancu, pod zvjezdama nebeskim. Allahu se za moju tugu žalim! Da Bog do umrijeh prije dvadeset godina!" Ebu Habibe, Talhin pomočnik kaže: "Uđosmo ja i Talhin sin Imran kod Alija poslije bitke, pa ga dočeka Ali dobrodošlicom i posadi pored sebe i reče: "Nadam se da me Allah i oca tvog učini od onih za koje reče: "I iščupasmo iz srca njihovih što bijeше od mržnje, braća na divanima sučeljeni." (poglavlje El-Earaf :43) Bio je prisutan Haris El E'aver, koji će kasnije postati jedan od rafidijskih vođa, koji reče na to: "Allah je pravedniji od toga da ih poubijamo, pa da nam budu onda braća u Džennetu!" Na to će Ali: "Otiđi u najdalji kraj Zemlje i najkrajnjiji, ako nismo ja i Talha u Džennetu. koje onda?", i baci tintarnicu na Harisa. ali ga promaši. Umiješa se Ibnul Keva, jedan od vođa pobune protiv Osmana i kasnije vođa Havaridža što se digoše na Alija i reče: "Allah je pravedniji od toga!" Na to Ali ustade i udari ga bičem, rekavši: "Ti. što ne znaš mater svoju, i društvo tvoje, poričete ovo?"

U Bagdadijevom "Ferk bejnel-firek" (str.58) smatra autor da je jedan od uzroka nastanka Havaridža, o kojima smo ranije govorili, činjenica da Ali nije dozvolio da se sa suprotnim taborom postupa kao sa nevjernicima. Havaridži će svojim olahkim proglašavanjem muslimana nevjernicima zadovoljiti svoju želju za muslimanskom krvi i čašću. U Belazurijevom "Ensabul ešraf“ (5/103) nalazimo kako je Ali jednom zatekao svoje kćeri kako brišu oči, pa ih upita: "Sta vam je pa plačete?" Pa rekoše: "plačemo za Osmanom." Na to i Ali zaplaka, pa reče: "Plačite..."

Nakon bitke dođe Ali kod Aiše i reče joj: "Allah ti oprostio!" A ona odgovori: "I tebi. ne htjedoh ništa osim pomirbu." Potom je ugosti u Basri i opremi je za put s bratom joj Muhammedom za Medinu i isprati je skupa sa svojim sinovima.[81]

U Basri se zadrži Ali petnaest noći,[82] a onda se zaputi u Kufu. koju zamjeni kao prijestonicu hilafeta za Medinu, iako ga je sin Hasan nagovarao da zadrži staru prijestonicu.[83]

Kasnije ćemo vidjeti kako će Rafidije psovanje ashaba -drugova Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, učiniti osnovicom svoje vjere. Ovaj će slučaj iskoristiti da napadnu na Talhu i Zubejra kao vjerolomnike koji su dali prisegu halifi Aliju, pa se onda digli na nj. Pri tom neće, naravno, spomenuti da ovi nisu htjeli preoteti vlast, nego su željeli pomirenje među muslimanima hvatanjem ubica halife Osmana. Isto su učinili i sa majkom pravovjernih[84] Poslanikovom suprugom Aišom, za koju veli Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Najdraže mi je stvorenje Aiša, a od muškinja njen, otac",[85] koju optužuju da je učestvovala u pobuni protiv halife Osmana (ne spominjući njeno poricanje toga). Izmislili su i "hadis" po kojem Resulullah kaže svojoj supruzi: "Borit ćeš se protiv Alija i snosit ćeš krivicu."[86]

Rafidije su inače poznati po izmišljanju "hadisa" koje stavljaju u usta Božijem Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, ili nekom od svojih Imama koje smatraju nepogrešivim, pa je s toga i njihov govor također objava(!!) Islamska je hadiska nauka stala u kraj njihovim lažima time što ne prihvata ikoji hadis Božijeg

[78] Et-Taberi (5:194)
[79]„El-isabe fi hajati sahabe" od Ibnu Hadžera (3/482)
[80] "Povijest Šama od Ibnu Asakira“ (7/85)
[81] „Šezeratuz-zeheb" (str.42)
[82] "Povijest halifa" od Es-Sujutija (str. 163)
[83] Et-Taberi (5:171)
[84] Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, supruge se ne udaju poslije njegove smrti i nazivaju se "majkama vjernika", u Kur'anu - (poglavlje El-Ahzab:6)
[85] Sahih Džamiu Es-Sagir.
[86] "Minhadžu Sunne" od Ibnu Tejmije (11/182)

Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bez lanca prenosilaca, koji vodi od autora hadiske zbirke do samog Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.[87]

Da bi se znalo razlikovati pouzdane prenosioce od lažljivaca, sastavljene su knjige koje opširno govore o svakom imenu koje je ušlo u lanac prenosilaca hadisa. Na taj način možemo utvrditi ukoliko postoji lažac unutar lanca prenosilaca, i isto tako da li je svako u lancu prenosilaca čuo od onoga prije njega ili ne, jer knjige o prenosiocima hadisa spominju za svakog prenosioca od koga je slušao hadise i koje od njega slušao. Ova je uzvišena vjera ostala sačuvana od izmjena zahvaljujući prisustvu znalaca Islama u svakom muslimanskom pokoljenju. Veli Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Nose ovu vjeru od svakog pokoljenja ispravni, braneći je od izvitoperivanja pretjerivača, objeda lažova i krivog tumačenja neznalica."

Da bi približio čitaocu ovu nauku koja ne postoji u bilo kojoj drugoj vjeri sem naše. i zahvaljujući kojoj smo sačuvali hadis Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od laži, navešću primjer jednog izmišljenog hadisa, opet od strane Rafidija, vezanog za bitku o kojoj smo upravo govorili. Pričaju Ravafida kako je nekad pitao Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, svoje supruge, na koju li će od njih lajati psi kad bude prolazila pored izvora po imenu Hev'ab (blizu Basre). I zaista, vele, kad je Aiša prolazila tuda sa Talhom i Zubejrom krećući se prema Basri. zalajaše psi, pa htjede da se vrati kad je čula da se baš tako zove mjesto, ali se Talha i Zubejr krivo zakleše da to nije Hev'ab, da bi je nagovorili da nastavi put. Tako su Rafidije htjele pokazati kako su Talha i Zubejr lažljivci.

Taberi je zabilježio ovu njihovu priču[88], ali je zabilježio i lanac prenosilaca, iz kojeg vidimo da je priču ispričao Ismail ibnu Musa El-Fezari koju je čuo od nepoznatog beduina od kojeg je Aiša kupila devu, pa je nastavio put sa njihovom povorkom i bio svjedokom pomenutog događaja. Hadiska nauka, naravno, ne prima lanac prenosilaca u kojem je neko nepoznat, kao ovaj beduin, a ako se povratimo u knjige prenosilaca, naći ćemo da Ibnu Adijj veli za ovog Ismaila da je bio poznat kao zagriženi Rafidija. Ravafidama je inače specijalnost kuđenje drugova Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prije svega prve trojice halifa. koje optužuju da su preoteli hilafet od Alija, dok ostale drugove optužuju za izdaju, pošto nisu ustali protiv ove trojice.

Da bi dokazali ovo navodno Alijevo pravo na hilafet. kao zeta Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem (pri tom ne spominju da je Osman bio dvostruki zet Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bivši prvo mužem Rukajje a nakon njene smrti mužem Ummu Kulsum), Ravafide su smislile nove "dokaze", s kojim nisu mogli proći među učenim ljudima i među onima koji prate učene ljude, ali su mogli zavesti neuke i praznovjerne. Jasno je da im nije bilo stalo ni do Alije ni do njegove porodice i unuka, nego im je bilo do stvaranja nereda i slabljenja muslimanske zajednice iznutra. Još prije nego je počeo pozivati u Alijevu nadnaravnost i pravo nasljeđivanja Ailahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u vođenju islamske države, Abdullah ibnu Seba' je isprobavao među egipatskim masama što bi moglo izazvati smutnju i nered, pa je prvo pokušao s pitanjem ponovnog dolaska Božijeg Poslanika na dunjaluk, govoreći da se čudi kako to muslimani vjeruju u ponovni dolazak Isaa, alejhisselam, a za Muhammeda ne kažu da će se ponovo pojaviti na dunjaluku**.** Ta zar nije Muhammed najodličniji od Poslanika.[89]

Naravno da se neuk čovjek može pokolebati, posebno ako nema dodira sa znalcima u vjeri. Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je uistinu obavijestio o ponovnom dolasku Božijeg Poslanika Isaa, alejhisselam, kao jednom od predznaka Sudnjeg dana, kao što nas je Uzvišeni obavijestio u Kur'anu da neprijatelji nisu ubili Isaa, niti su ga razapeli, nego im se pričinilo, i da ga je Allah Sebi uzdigao.[90] Isa se vraća na zemlju da ubije Dedždžala, koji sebe proglašava božanstvom i slijede ga mnogi. Muslimanska vojska na čelu sa Mehdijom pobjeđuje Dedždžalovu vojsku[91], a Isa lomi krst i ubija svinju (simboli kršćanstva). Bitno je napomenuti da Isa ne dolazi kao novi poslanik, nego da ima svoju određenu zadaću, a potom umire kao i svaki smrtnik.

Kad je vidio Abdullah ibnu Seba' da njegove smutnje nailaze na odziv, počeo je zagovarati nadnaravnost Alijevu, kako bi mogao utemeljiti postavku o predodređenosti Alija kao nasljednika Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kojem je to pravo nasilno preoteto. Od "dokaza" koje iznose Ravafida neukim masama za ovu Alijevu predodređenost jesu brojni izmišljeni "hadisi", ali ako imaju posla s obrazovanim Sunijom, znajući da ovaj neće prihvatiti njihove laži, niti tumačenja Kur'anskih ajeta onako kako se njima svidi, ne preostaje im nego da pokušaju s podvalama.

---

[87] "Miškatul-mesabih - KitabuI-'Ilm" Bejheki u "Medhal ila sunen" Hatib u "Šeref ashabil hadis"(2:35)
[88] Et-Taberi (5/170)
[89] Muhammed Nu'mani: "Iranska revolucija na tezulji Islama" (str. 97)
[90] (poglavlje En-Nisa': 157)
[91] Pogledaj pretpočetnu stranicu ove knjige.

Jednom je prilikom Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Aliju: "Zar nisi zadovoljan da budeš u odnosu na mene kao Harun prema Musau, osim što nema poslanika poslije mene?"[92]

Vele Ravafida, da nije Harun umro prije Musaa bio bi mu nasljednik, što znači da Ali treba biti nasljednik Muhammedu, shodno ovom hadisu. I ne samo nasljednik u vođenju zajednice, nego i nasljednik u tumačenju Objave! I ne samo Ali, nego i njegovi sinovi, unuci, praunuci... Samo što nisu spomenuli kada je i gdje izrekao ove riječi Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Radilo se naime o pohodu na Tebuk protiv Bizantinaca, a Božiji bi Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uvijek kad bi išao na pohode ostavio koga od ashaba u Medini sa neborcima da upravlja gradom. Ovaj put je odredio Alija, pa ovome bi žao da ne ide u tako značajnu bitku (do bitke nije ni došlo, jer se Bizantinci nisu usudili doći), pa reče: "Zar me ostavljaš da upravljam djecom i ženama? Da bi ga odobrovoljio, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu veli: "Zar nisi zadovoljan da budeš u odnosu na me kao Harun prema Musau, osim što nema poslanika poslije mene?" Naime, kad je Božiji Poslanik Musa, alejhisselam, odlazio da primi Zapovjedi od Allaha na brdu Sinajskom, ostavio je brata Haruna, koji je isto bio Poslanik, da upravlja jevrejskim narodom. Tako i ja sad tebe ostavljam, Ali, samo što ti nisi poslanik kao što je bio Harun, jer sam ja posljednji u nizu Božijih Poslanika. I "zaboravljaju" još Ravafida da je i prije Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostavljao druge ashabe da upravljaju Medinom prilikom drugih pohoda, pa zašto onda nisu i njima pripisali pravo da budu nasljednici Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u upravljanju zajednicom i tumačenju Objave?

Drugom prilikom je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao za Alija: "Kome sam ja prijatelj, i Ali mu je prijatelj."[93] Ravafida pokušavaju i ovdje naći dokaz za svoje tvrdnje, pošto riječ "mevla" osim što znači "prijatelj" može značiti i "gospodar". Odgovorio im je sam Alijev unuk Hasan sin Hasana, kad je bio upitan za ovaj hadis: "Božiji Poslanik, tako mi Allaha, nije namjeravao s ovim vođenje zajednice. Da je to htio, jasno bi to rekao: "O ljudi, ovo je čovjek koji će vas voditi poslije mene, pa ga slušajte i pokoravajte mu se. Tako mi Allaha, da je Allah odredio i Poslanik Njegov da Ali bude vođa muslimanima nakon njega, a sam Ali se ne bude držao toga, i da bi Ali bio taj koji se prvi oglušio o Allahovu zapovijed i zapovijed Poslanika Allahova."[94]

I zaista, kad Ravafida optužuju drugove Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za otimačinu Alijeva prava na vođenje zajednice koje mu je od Allaha određeno, kako to oni potvaraju, oni u stvari optužuju i samog Alija koji je u tom slučaju to svoje pravo prešutio i tako se oglušio o Allahovu odredbu. I ne samo to, nego je to ujedno i optužba protiv samog Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za skrivanje onoga stoje trebao objaviti ljudima.

Veli Homeini u svojoj knjizi: "Kešful esrar": "Jasno je vidljivo, da je Poslanik bio uložio više truda na objavljivanju Božije zapovijedi o uspostavljanju imameta nakon njegove smrti, ne bi došlo da svih ovih razlika u osnovi vjere i njenim granicama."[95] Potom tvrdi Homeini kako je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio preplašen od reakcije ashaba, pa je zato <u>krio</u> Božiju naredbu o Alijevom naslijeđivanju Poslanika: "I navešćemo dokaz iz Kur'ana kako je Poslanik bio oprezan od spominjanja imameta, <u>bojeći se munafika</u> (tj. ashaba!)[96]: "O Poslaniče, objavi što ti se spušta od tvog Gospodara, a ako ne učiniš, nisi objavio Njegovu Poruku, a Allah te brani od ljudi. Uistinu Allah ne upućuje narod nevjernički." (poglavlje El-Ma'ide: 67)

Tako je Homeini preokrenuo Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, poziv u Islam mušricima, u poziv u imamet Alije i njegovih sinova i unuka, a narod su nevjernički biva ashabi!!

Veli Homeini: "Postavljanje nasljednika bilo je dopuna Poslanikove misije."[97] "....A da nije odredio nasljednika, ne bi <u>upotpunio</u> svoje zadaće."[98]

Potom Homeini donosi dokaz iz šijskih knjiga: "Šerh Nehdžil-Belaga" od Ibnu Ebi Hadida i "Tarihu Bagdad" od Ebi Tahira u kojem Omer (drugi halifa) „priznaje": "Htio je Poslanik na samrtnoj postelji da oporuci imamet Alijev, <u>ali sam g</u>a spriječio <u>u tome!",</u> na što veli Homeini: "Povjesne nam knjige govore kako je ovaj <u>kufr</u> bilo djelo Omerovo, i da su ga ashabi podržali i nisu dozvolili Poslaniku da napiše što želi."[99]

---

[92] Buhari (5:129) Muslim (7:120)
[93] Ahmed (2:195)
[94] Povijest Ibnu Asakira (4:166) i Bejheki
[95] (str. 155 "Kešful esrar")
[96] "Kešful esrar" (str. 149)
[97] Homeini "Islamska vlast" (str. 19)
[98] Homeini "Islamska vlast" (str. 23)
[99] Kešful esrar" U knjizi "Svjetlo Istine" koju je preveo Iranski kulturni centar u Sarajevu i dijeli je ne bi li preveo ljude na Rafidijsku vjeru spominje se ovaj isti dogadaj-uz pokušaj izvrtanja činjenica, kako ćemo to pokazati na kraju ove knjige, (str. 176)

Na drugom mjestu Homeini veli: "Glavni tradicionalni šijski dokaz da su prva trojica halifa bili uzurpatori jeste da oni često nisu poznavali Zakon i njegovu proceduru."[100]

Ostaje međutim vječiti problem za Ravafida, zbog čega nije Alijevo nasljeđivanje Poslanika na čelu države i tumača Objave, koje se nakon toga prenosi na njegovih dvanaest potomaka, zbog čega nije spomenuto u Kur'anu, i na taj način riješen problem? Oni su našli za to više odgovora. Ili će protumačiti neko Kur'ansko aje "tajnim" značenjem, onako kako se to njima svidi, npr. u poglavlju (Et-Tevbe:36) Veli Uzvišeni: "Broj je mjeseci dvanaest po Knjizi Allahovoj."

Prenosi ravafidski "alim" Bahrani u knjizi "Gajetul meram" "hadis" kojeg stavljaju u usta Božijem Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: "O ljudi, ko hoće da me slijedi nek se povinuje Ajjjevom vilajetu i imama mojih potomaka, jer su oni riznica mog znanja!" Pa ustade Džabir ibnu Abdullah El-Ensari i upita: "O Božiji Poslanice, koliki im je broj?"

Pa mu Božiji Poslanik navede aje o dvanaest mjeseci kao "dokaz", i još doda: "Prvi je Ali, a zadnji El Kaim." (Šitski Mehdi)[101]

Pošto sa ovakvim smiješnim tumačenjima ne mogu proći kod Sunija, morali su potražiti nešto bolje. Stoga smisliše kako ovaj današnji Kur'an i nije u stvari pravi Kur'an, nego su Ebu Bekr i Omer povadili iz njega što im se nije svidjelo, a pravi je Kur'an Poslanik prenio samo Aliju, a ovaj predao svojim potomcima, i sad ga čuva dvanaesti imam "El-Kaim", koji je skriven i živ, a kad se pojavi, donijet će ga sa sobom. Nazvaše ga "Fatiminim Kur'anom" Drugog marta 1986. na proslavi iranskog dana žena (rođendan Fatime) veli Homeini: "Fatima je živjela poslije smrti svog oca 75 dana, i svaki joj je dan dolazio Džibril da joj saopšti šta će se desiti u budućnosti (!!), a Ali je zapisivao (!!) Zasigurno da joj je spomenuo i događaje u Iranu../!!!) (Čovjek ne može a da se ne nasmije na ovakve budalaštine, ali to naivne neuke šitske mase ipak progutaju.)

U najvažnijoj ravafidskoj knjizi "El Kafi" od Kulejnija stavljaju u usta Alijevom potomku Dža'feru Sadiku:" Kod nas je sačuvan Fatimin Kur'an, kao tri vaša Kur'ana. Tako mi Allaha, nema u njemu ni slova iz vašeg Kur'ana!"... I kod nas je Džefr, znanje svih poslanika i njihovih nasljednika... I kod nas je znanje svega stoje bilo i što će biti do Sudnjeg dana!"[102]

Veli Ni'metulah El Džezairi u knjizi "El Envar Nu'manije"-"Pravi Kur'an, kako to kažu istiniti dokazi, nije sabrao niko osim Alija, po zahtjevu Božijeg Poslanika. Bio je zaposlen njegovim pribiranjem šest mjeseci. Kad ga skupi, odnese ga ashabima. ali mu Omer reče: "Ne treba nam tvoj Kur'an, imamo mi Kur'an što ga je zapisao Osman. Na to im reče Ali: "Nećete ga vidjeti više nikad, niti će ga iko vidjet, dok ne dođe moj potomak Mehdi" (dvanaesti "skriveni" imam). A to što je Poslanik učinio Osmana i Muaviju pisarima Objave, to je zato da ne bi rekli da izmišlja! Oni su zapisivali samo ono od Objave što bi Džibril donosio u mesdžid, a ono što je silazilo od Objave u kući Božijeg Poslanika nije zapisivao niko osim Alija(!!) U vrijeme hilafeta Omera, zatražio je od Alija da mu pokaže pravi Kur'an, ali je Ali odbio znajući da će ga ovaj zapaliti(!!) A kad je Ali preuzeo hilafet nije smio pokazati pravi Kur'an, kao što nije smio dozvoliti privremeni brak, koji ie Omer ukinuo. Pa ako upitaš, kako je onda dozvoljeno učiti ovaj današnji, iskvareni Kur'an (Bože sačuvaj) i raditi po njegovim propisima, treba da znaš da su naši Imami to naredili da se čini dok se ne pojavi Mehdi i istrgne ovaj Kur'an iz ruku ljudi i donese onaj što ga je zapisao Ali i radi po njegovim propisima (!!)[103]

[100] Hamid Algar: "Islam and Revolution: Writings and Declarations of Imam Khomeini str 75.
[101] Gajetul Meram" (str. 244)
[102] "El-Kafi(1:239)
[103] "Envarul Nu'manije" (2/360)

Izvodi iz glavnog zbornika navodnih izjava šitskih Imama - "USULUL-KAFI" od Kulejnija

باب

أنه لم يجمع القرآن كله إلا الأئمة عليهم السلام وأنهم يعلمون علمه كله

(poglavlje)

- O tome da niko nije skupio čitav Kur'an osim Imami -

١- محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن ابن محبوب، عن عمرو بن أبي المقدام عن جابر قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: ما ادعى أحد من الناس أنه جمع القرآن كله كما أنزل إلا كذاب، وما جمعه وحفظه كما نزله الله تعالى إلا علي بن أبي طالب عليه السلام والأئمة من بعده عليهم السلام.

Kaže Džabir: "Ko god tvrdi da je skupio čitav Kur'an lažljivac je. Samo je Ali ibnu Ebi Talib skupio i napamet naučio Kur'an onako kako je objavljen, i Imami nakon njega."

٢- محمد بن الحسين، عن محمد بن الحسن، عن محمد بن سنان، عن عمار بن مروان عن المنخل (٤)، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام أنه قال: ما يستطيع أحد أن يدعي أن عنده جميع القرآن كله ظاهره وباطنه غير الأوصياء (٥).

Kaže otac Džabirov: "Niko ne može tvrditi da posjeduje čitav Kur'an, vidljivi i tajni osim Imama".

Ravafida dozvoljavaju privremeni "brak" za kojeg ovdje optužuju Omera da im ga je dokinuo. Nema vjere da preporučuje blud (vanbračne tjelesne odnose), međutim rafidijska vjera ne samo da ga preporučuje, nego i ne smatra potpunom vjeru onoga ka ga ne upražnjava, i što je najgore od svega, sve to stavljaju u usta Božijeg Poslanika, prokleti bili, ili Alija i njegovih potomaka. Privremeni "brak", ili "užitak" kako ga oni nazivaju, jeste najobičniji ozakonjeni blud, bez svjedoka, uz odgovarajući iznos, i na određeno vrijeme, bez pitanja žene je li udata ili ne! Za sve to. naravno, imaju "dokaze", pa vele da je rekao Božiji Poslanik: "Ko ode sa dunjaluka ne primjenivši privremeni brak, dođe sakat Sudnjeg dana."[104]

"Ko primjeni privremeni brak jedanput, oslobodio je trećinu svog tijela od vatre, ko ga primjeni dvaput, oslobodio je dvije trećine, a ko ga primjeni triput, oslobodio se čitav od vatre."[105]

Međutim, ako i jeste lahko primamiti muškinje u ovakvu vjeru "užitka" (zato valjda i imaju uspjeha u pridobivanju neznalica među Sunijama), kako uvjeriti ženskinje da se tek tako podaju kome stignu? I to ćemo lahko riješiti, izvadivši jednostavno iz drugog džepa spreman "hadis" Božijeg Poslanika:

"Kad sam popet na nebo dostigao me Džibril i rekao: "O Muhammede, kaže Uzvišeni Allah: "Oprostio sam grijehe ženama tvog ummeta koje primjenjuju privremeni brak"[106] (!!!)

---

[104] Rafidijski tefsir "Menhadžu sadikin" od Kešanija (11/489)
[105] Ibid (11/492)
[106] Ibnu Babavejh Kumi "Istinoljubivi" (!): "Men lajahduruhul fekih" (III/463)

I ne samo to, nego onaj koji ga ne primjenjuje, neposlušan je Allahu. (!!) Stavljaju u usta svom desetom imamu kako je rekao čovjeku koji ga je pitao šta da radi ako se zavjetovao da neće primjenjivati privremeni brak: "Zavjetovao si se Allahu na neposluh!"[107]

I ako niste znali, i privremeni "brak" je bio u Kur'anu. samo ga je Omer dokinuo: "Došla tetična nekom čovjeku od Kurejša pa reče: "Nisam ti došla što mi treba muško, nego sam saznala da je Allah dozvolio privremeni "brak" u Kur'anu, i potvrdio ga Božiji poslanik u Sunnetu, a zabranio ga Omer, pa hoću da budem poslušna Allahu i Poslaniku Njegovu, a neposlušna Omeru, pa oženi me privremeno! Ode čovjek da pita Džafera Sadika, pa mu reče: "Učini to, Allah vas blagoslovio!"[108]

A ko ne smatra dozvoljenost ovog zinaluka, nije Šija: "Nije naš ko ne vjeruje u našu konačnu pobjedu (nad Sunijama) i ko ne smatra privremeni brak dozvoljenim."[109]

Šije vole mlado meso, pa se pobrinuše i za "dokaz" kojeg su stavili u usta petog im imama Bakira: Pitao ga čovjek koliko može biti mlado žensko za privremeni brak, pa mu reče: "Ako se ne može prevarit!" Pa ga upita čovjek: "A od kad se ne može prevarit?" Pa mu odgovori Bakir:" Kad bude od deset godina starosti (!)[110]

Pravih žena ne može musliman imati više od četiri odjednom, a privremenih? Eto opet Džafera: "Oženi se s hiljadu ako hoćeš, jer su one unajmljene."[111]"(!) A mogu li se pogoditi samo za jedan odnos? Nema šta ne može: "Može!", kaže kobajagi deseti imam Ebu Hasan[112], samo kad završi posao treba okrenuti glavu i ne gledati u "suprugu"![113]

A šta ćemo ako se pogodimo za deset dana "braka" pa mi ne dođe "nevjesta" nego pet dana, a ja platio deset dirhema? Potegni opet Ebu Hasana da ti kaže da "mlada" mora vratiti pet dirhema koje je "nepošteno" prisvojila![114]

Sve je to lahko, a šta ćemo ako se zadesi dijete? Ne sekiraj se: "Dijete je iz "uživanja" bolje od djeteta iz braka"(!) "veli" Džafer.[115]

Od dolaska Homeinijevaca razmahao se "privremeni brak". Do 1993. rođeno je 300 000 kopiladi!! Sviđa mi se robinja u jarana. Bi li mi je mogao posuditi? "Nema problema", opet iz usta Ebu Hasana.[116]

Ali šejtan ne da mira. Dosadilo mi na prirodni način, može li onako kako to rade homoseksualci? "Nema smetnje!" (Opet Džafer!) A šta ćemo za Kur'ansko aje: "Prilazite im odkuda vam je Allah naredio!" To će nam jadni Džafer brzo objasniti: "To se odnosi kad želiš dijete"(!!)[117]

Šalu na stranu, nadat se da će bar ova činjenica, ako ništa drugo, odvratit naše cure da se udaju za Šije, strane i domaće. Ali hajd ga znaj da je Šija! Nema ti druge sestro, nego da pokušaš doznati odakle je, pa ako je iz Irana, Iraka, Libana, najvjerovatnije je Šija! Ali može slagat, a može biti i novopečeni Šija, možda čak i Bosanac! Ako imalo sumnjaj, pokušaj ga motriti kad klanja nasamo, hoće li klanjati na kožici ili sedžadi, pa ako neće, Šija je, pošto se u njih može klanjati samo na zemlji ili na čemu što je porijeklom od zemlje: hasuri, drvetu, ili bar listu papira. Drugo se raspitaj klanja li akšam na vrijeme, ili ga okašnjava, pošto oni kasnije klanjaju akšam i spajaju ga uvijek sa jacijom (osim ako im se pretvarati). Vidi kako mu je ime, pa ako ima negdje u imenu Abdul Husejn (Husejnov rob), Kazzim, Bakir, Džafer, Sejjid, Ali, Hasan, Husejn, pripazi se! Ako muje ime Omer, Osman, Zubejr, Talha, Muavija, onda sigurno nije Šija! Pokušaj saznati pere li noge, ili samo potire po bosim nogama. Ako nakon svega nisi sigurna je li Sunija, bolje se ne udaji!

A ako mi se svidi kakva, a ne znam je li udata? "Ne raspituj se!" (Džafer jadnik)[118]

A ako ne mogu da naletim na neku koja je saglasna, mogu li privremeno "oženiti" prostituku? "Jakako!", veli naš poznanik Homeini[119],.. a time je spriječava od pokvarenosti"!! A što se tiče vremena trajanja "braka", može i jedna noć, ili jedan sat[120]!! Pa kad smo se već vratili Homeiniju, da se vratimo i temi sa koje začas skrenusmo, o "pravom" Kur'anu. Spominje Homeini u svojoj "Islamskoj vlasti" ("Hukuma

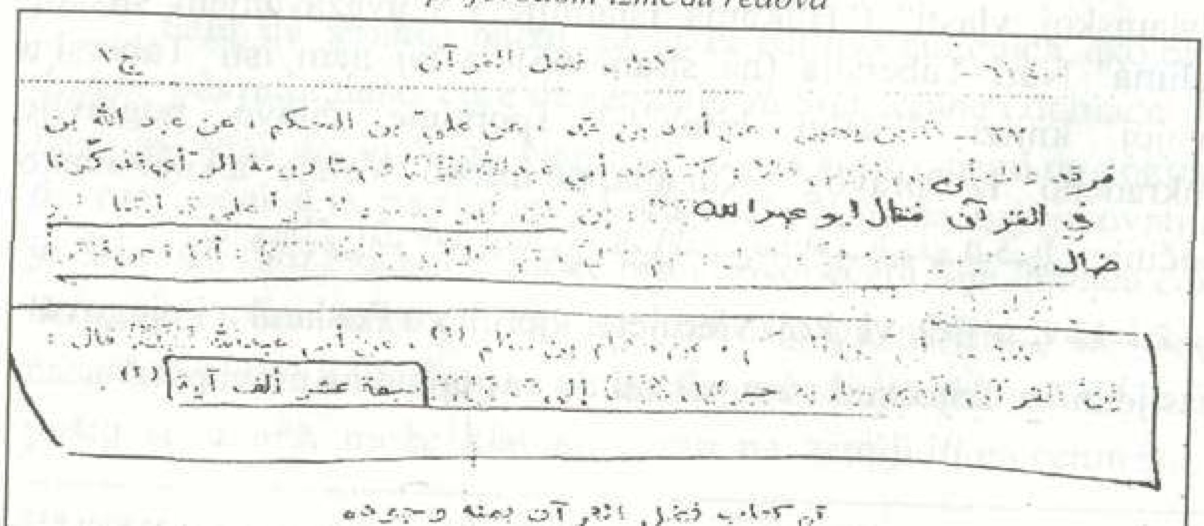
---

[107] Et-Tusi:" Tehzibul ahkam" (7/251)
[108] El-Kulejni: "Furu' minel Kafi" (5/465)
[109] I ovo su stavili u usta jadnom Džaferu. kojeg smatraju svojim šestim imamom-Kašani: "Safi" (1/347)
[110] Et-Tusi: "El-lstibsar" (3/145)
[111] Ibid (3/147)
[112] Ibid (3/151)
[113] El-Kulejni: "Furu" minel Kafi" (5/460)
[114] Ibid (5/461)
[115] Tefsir Kašaanija" Menhedć Sadikin" (2/495)
[116] Et-Tusi „El-Istibsar" (3/141)
[117] "Tehzibul Ahkam" (7/414) Et-Tusi
[118] "Tehzibul Ahkam" (7/253) Et-Tusi
[119] "Tehrihul vesile" (2/str.292) Homeini
[120] Ibid (2/290)

Islamijje") s uvažavanjem šitskog "alima" Nuri Tabersija (na strani 66), a taj nam isti Tabersi u svojoj knjizi "Faslul hitab"[121] spominje čitavo poglavlje „ukradeno" iz "pravog" Kur'ana, po imenu "Velaje" a koje ovako počinje: "O vi koji vjerujete, vjerujte u Poslanika i njegova nasljednika, koje smo vam poslali da vas upute na pravi put."

Izmišljeno "Kur'ansko" poglavlje "Vilaje" sa perzijskim prijevodom između redova

Kulejnijev "Usulul-kafi":
"Kur'an kojeg je donio Džibril ima sedamnaest hiljada ajeta"
(Naš ima "samo" nešto preko šest i po hiljada).

---

[121] Str 22.

Drugi šijski učenjak Medžlisi, kojeg Homeini hvali i preporučuje čitanje njegovih knjiga u svojoj knjizi "Kešful esrar" (str. 121), a posebno knjige "Hakkul jekin", tvrdi da je Osman, treći halifa, iz Kur'ana izbacio tri stvari: visoke stepene Alija i njegovih potomaka, pokudu Kurejšija, i pokudu prve trojice halifa, poput "ajeta": "Da bogdo nisam uzeo Ebu Bekra za druga!"[122] A u od Homeinija preporučenoj knjizi "Hakul jekin" [123]priča nam Medžlisi kako je rekao Džafer Sadik da će skriveni dvanaesti imam Mehdi kad se pojavi prvo otići u Mekku, a zatim Medinu, gdje će zatražiti da se iskopaju Ebu Bekr i Omer iz svojih grobova pored groba Božijeg Poslanika i da se razapnu na osušeno drvo. To će drvo onda prolistati i razgranati se, pa će odasvud doći svijet da vidi to čudo, pa ih onda Mehdi podijeli u dvije skupine: one koje vole ovu dvojicu, i one koji ih proklinju.

Zatim kaže prvoj skupini: "Odrecite se ove dvojice, inače će Allah spustiti na vas kaznu," pa odbiju, nego se odreknu njega i onih koji su s njim, pa pošalje Mehdi na njih crnu oluju koja ih sve pobije, a onda proživi Ebu Bekra i Omera da odgovaraju za sve nepravde što se desiše Šijama, pa se svaki Šija osveti nad njima, a onda Mehdi naredi da se razapnu na drvo, pa ih zapali i prospe pepeo u rijeku!!

A za Kur'ansko aje: "Borite se svi sa mušricima kao što se oni svi sa vama bore"[124] vele Ravafida da mu je tumačenje skriveno kod njihova Mehdije, i da će on to razjasniti kad se pojavi,[125]stavljajući ovo u usta petom imamu Bakiru. Homeinijev miljenik Medžlisi nam u svojoj knjizi "Hakuljekin" prenosi kako će to Mehdi da pojasni: "Kad se pojavi Mehdi, prvo će početi svoj račun sa Sunijama, naročito s njihovom ulemom, prije drugih kafira, pa ih sve pobije do posljednjeg." E moj Homeini, gdje su sad tvoje priče o jedinstvu muslimana?

¸ U svojoj knjizi "Kešful esrar" (str. 138) Homeini daje svoju riječ o izvitoperenju Kur'ana od strane Ebu Bekra i Omera: "Ebu Bekr je izmislio hadis o tome kako se poslanici ne nasljeđuju, a za Omera nije bilo teško da kaže da su i Allah i Džibril i Poslanik pogriješili u spuštanju ajeta o Alijevom vilajetu, a Sunije ga podržavaju kao što ga podržaše i ranije kad je mjenjao islamsku vjeru, i pretpostavili su njegove riječi Kur'anskim ajetima".

Hadis kojeg spominje Homeini su Poslanikove riječi: "Mi poslanici ne ostavljamo nasljedstva, a što ostane iza nas (od imetka) dijeli se u sadaku."[126]

Ravafida optužuju Ebu Bekra da je ovaj hadis izmislio kako bi spriječio Fatimu njenog prava nasljedstva. Homeini bi htio dokazati kako je hadis izmišljen[127], pa donosi kur'anski ajet: "I naslijedio je Sulejman Davuda." (poglavlje Neml: 16) (Ajet, naravno, ne govori o imovinskom nasljeđivanju, nego o poslaništvu i vođenju naroda *.)*

Zatim spominje Homeini Omerovo protivljenje Kur'anskim propisima (!), pa veli: "Navodim Omerovo suprotstavljanje kur'anskim navodima kako bih ukazao kako je suprotstavljanje Kur'anu za ove lahka stvar, pa će onda zasigurno da se suprotstave Kur'anu ako bude u njemu spomena Alijeva vilajeta."[128] A zatim zamjera Omeru kako im je ukinuo privremeni "brak".

Stoga Homeini naziva Ebu Bekra i Omera "idolima Kurejšija", i traži njihovo proklinjanje, kao i njihovih kćeri Aiše i Hafse, supruga Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem!

U "Tuhfetil avamil makbul" (str. 422) objavio je Homeini skupa sa drugim dovama tekst dove protiv dvojice halifa: "Allahume prokuni ih, i sljedbenike njihove, i ko ih voli, ta oni uništiše kuću Poslanikovu, i potamaniše njegove pristalice, i ubiše mu djecu, i ostaviše minber njegov praznim bez nasljednika, vječno ih u vatri ostavi!"[129]

Tako naš Homeini jedno priča, a drugo radi. Ostaje Ravafidama problem što je Ebu Bekr spomenut u samom Kur'anu gdje se govori o trenutku kad u pećini skriveni Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i Ebu Bekr vide ispred pećine svoje progonitelje: "Drugi od dvojice kad bijehu u pećini, kad reče svome drugu: "Ne žalosti se, Allah je s nama." (poglavlje Tevba:40)

Ravafide su to aje objasnile na svoj način, pa "sa nama" znači za njih "sa mnom i Alijem"(!!)[130]

Drugo im je mučno pitanje, kako je to Ali dao svoju kćerku Ummu Kulsum za Omera?

---

[122] Medžlisi "Tezkiretul eime" (str. 49)
[123] Medžlisi "Hakul jekin" (str. 125)
[124] Poglavlje Et-Tevbe: 36
[125] Kandevzi "Jenabi'u el mevedde" (str. 507)
[126] El-Buhari: 4/12/62.
[127] "Kešful esrar" (132)
[128] Ibid (135)
[129] Vidi sliku na str. 104.
[130] El-Ihtidžadž" 2/328 Et-Tabersi.

Ravendi u knjizi "Mevaiz Husejnije" kaže da je Ali pretvorio ženskog džina u lik svoje kćerke, pa je Umm Kulsum u stvari ostala neudata(!)

Kulejni, pak, u „Furu' Kafi" tvrdi da Omer nije oženio Ummu Kulsum, nego je ugrabio i silovao! Ni'metullah El-Džezairi[131] pak tvrdi daje Ali morao pristati da dadne kćerku jer mu je Abbas, amidža Božijeg Poslanika prijetio ubistvom!

Zato se u slavu Omerovog ubice Perzijanca Lu'lua (ubio ga je dok je predvodio sabahski namaz), a koji zaslužuje Allahovu "milost" jer je ubio Omera po Poslanikovu i Fatiminu prokletstvu, slave tri dana (9-11 rebiul evvel), i tada je naređeno melecima da ne zapisuju grijehe, pa Šije mogu raditi što im je volja u ta tri dana! Tako priča Homeinijev miljenik Medžlisi u "Zadul Mea'd".[132] A u drugoj njegovoj knjizi "Hajatul Kulub"[133]nisu bolje prošle ni Aiša ni Hafsa, časne supruge Božijeg Poslanika (ali i kćeri Ebu Bekra i Omera). Medžlisi ih naime optužuje da su u dogovoru sa svojim očevima otrovale Poslanika, pa je on stoga šehid(!!!)

Svi su se drugovi Božijeg Poslanika po njima odmetnuli od vjere nakon njegove smrti, ne priznavši Alija za nasljednika. U knjizi "Ihtijar ma'rife"[134] Nasiruddina Tusija koji je pozvao Mongole da napadnu na Bagdad, prijestolnicu sunijske države, a koga Homeini hvali u svojoj knjizi "Islamska vlada" (str. 128) stavlja se u usta petog imama Bakira tefsir kur'anskog ajeta:"Nije Muhammed osim Poslanik, a bilo je i prije njega poslanika. Zar ćete ako umre ili ubijen bude odvratiti pete?"[135], da su se ashabi odvratili od Islama poslije Poslanikove smrti(!!) (Aje je sišlo u vrijeme bitke na Uhudu, kad se proširila vijest da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ubijen.)

131 "El-envar Nu'manijje" 1/80.
132 (str. 433)
133 (2/870)
134 (1/6)
135 Ali Imran: 144.

ج٣٧ الباب ٥٢ : في أخبار الغدير

ثمّ نودي : الصلاة جامعة ، ثمّ قال : أيّها الناس من كنت [illegible]
أولى بكم من أنفسكم ؟ قالوا : بلى ، قال : من كنت مولاه فـ[illegible]
و عاد من عاداه ؛ ثمّ أمر الناس يبايعون عليّاً ، فبايعه [illegible] لا [illegible]
ولا يتكلّم منهم أحد ، ثمّ جاء زفر و حبتر فقال [illegible] له : يا زفر [illegible]
فقال : أمن الله و من رسوله (١) ؟ قال : من الله و من رسوله ، [illegible]
بايع عليّاً بالولاية ، فقال : من الله و من رسوله (٢) ، ثمّ [illegible]
أشدّ ما يرفع بضبع ابن عمّه (٣)

بيان : قال الجزري : الضبع ـ بسكون الباء ـ وسط العضد [illegible]
الإبط (٤)

٨ ـ فس : أحمد بن الحسن التاجر ، [illegible]
ابن محمّد ، عن محمّد بن علي ، عن جعفر بن محمّد [illegible] قال : [illegible]
عليّاً يوم غدير خم كان بحذائه سبعة نفر من المنافقين ، منهم أبو بكر و عمر [illegible]
بن عوف و سعد بن أبي وقّاص و أبو عبيدة و سالم مولى أبي حذيفة و المغيرة بن شعبة ،
قال عمر : أما ترون عينيه كأنّهما عينا مجنون ؟ [illegible] الساعة [illegible]
و يقول : قال لي ربّي ، فلمّا قام قال : أيّها الناس من أولى [illegible] أنفسكم ؟
الله و رسوله ، قال : اللّهمّ فاشهد ، ثمّ قال : ألا من كنت مولاه فعلي مولاه [illegible]
عليه بإمرة المؤمنين ، فأنزل جبرئيل [illegible] و أعلم رسول الله [illegible] بمقالة القوم [illegible]
فسألهم فأنكروا و حلفوا ، فأنزل الله : «يحلفون بالله ما قالوا

Medžlisijev "Bahrul-envar":

"Munafici koji su prisustvovali proglašenju Alija od strane Poslanika za nasljednika: Ebu Bekr, Omer, Abdurrahman ibnu Avf, Sa'd ibnu Ebi Vekkas, Ebu Ubejde..."

«۱۳۱»

او نیز تبلیغ کرد و در بارهٔ آن کوششها کرد تا آخر بز ... ن ولی حزب مخالف
نگذاشت کار انجام گیرد

باز جواب تراشی خوب بود این بیخردان می گفت، که باکی در این گفتار
پیغمبر خود ... از این جوابهای بیخردانه، از طرف چه اشخاصی
نقل بکنند تا معلوم شود چنین شخصی وجود خارجی ندارد و اینان برای اینکه
دینداران را کوچک کنند در نظر توده باسخهائی از خود میتراشند و بدبنداران
نسبت میدهند. در اینجا باز جواب بیهوده از قول دینداران اختراع کرده میگوید
(ونیز می گویند امامت در قرآن بسیار تصریح شده ولی آنها را انداخته‌اند)

شما باکی در این باره سخن گفتید وجواب شنیدید شاید پیش خودی رجوع
کردید ببعضی کتابها با بعضی اخبار که در اول نظر و بانظر ... بانه چنین می نماید که
از قرآن چیزی افتاده و این خود یکی از عیبهائی است که شماها دارید که با این
خرد و دانش رجوع باخبار می کنید ومطالعه کتابهای ... می نمائید فهم اخبار
و کتب دانشمندان زحمتهای طاقت فرسا دارد آنها کتاب ... ودرمان نیست که سر
خود ... ، ... رجوع کرد و از آنها چیزی فهمید ... رجوع شما بآن کتابها
مانند رجوع کشاورز است بفلسفه عالیه یا مطالعه حمامی است در ریاضیات عالیه فهمیدن
کتب علمی تخصص میخواهد جون کور کورانه وارد اخبار و کتب شدی نتیجه این
میدهد که می گویند در قرآن امامت بوده و انداخته‌اند ... اخبار راجع بتفسیر
و تنزیل است ما می گوئیم اولوا الامر در قرآن و اهل الذکر در آیات بسیار و اهل البیت
در آیهٔ تطهیر و صادقین در آیهٔ کونوا مع الصادقین وحبل الله در آیهٔ اعتصام بحبل الله
و صراط الله ... صراط مستقیم ... در آیه انما ولیکم الله وامانت در آیهٔ انا
عرضنا ... وصدها غیر این آیات دربارهٔ امامت و امام است نه آنکه اسم امام به
خصوص ... آنچه ما می گوئیم ... اخبار شیعه نمیگوئیم

۱- برابیات صفحه ۲۹ و ... صفحه ۳۷ و ۳۸ ... شود

Stranice iz Homeinijevog "Kešful-esrar" na perzijskom jeziku na kojim veli da se Poslanik bojao objaviti pred smrt Alijevo nasljedništvo.

مسلمانها واقع نمیشد آنهائیکه سالها در طمع ریاست خودرا بدین پیغمبر چسبانده بودند ودسته بندیها میکردند ممکن نبود بگفتهٔ قرآن از کار خود دست بردارند با هر حیلهٔ بود کار خودرا انجام میدادند بلکه شاید دراینصورت خلاف بین مسلمانها طوری میشد که بانهدام اصل اساس اسلام منتهی میشد زیرا ممکن بود آنها که در صدد ریاست بودند چون دیدند باسم اسلام نمیشود بمقصود خود برسند یکسره حزبی بر ضد اسلام تشکیل میدادند ودراینصورت مسلمانها هم قیام میکردند وناچار علی بن ابیطالب ودیگر دینداران سکوترا روا نمیداشتند وبا آن نورس بودن نهال اسلام یك چنین خلاف بزرگی بین مسلمانها ریشهٔ اسلام را برای همیشه از بن میکند وآن نیمهٔ اسلامرا هم بباد فنا میداد پس نام بردن از علی بن ابیطالب برخلاف صلاح اصل امامت که هیچ برخلاف صلاح دین هم تمام میشد

۴ـ آنکه ممکن بود درصورتیکه امامرا درقرآن ثبت میکردند آنهائیکه جز برای دنیا وریاست با اسلام وقرآن سروکار نداشتند وقرآنرا وسیلهٔ اجراء نیات فاسدهٔ خود کرده بودند آن آیات را از قرآن بردارند وکتاب آسمانیرا تحریف کنند وبرای همیشه قرآنرا از نظر جهانیان بیندازند وتا روز قیامت این ننگ برای مسلمانها وقرآن آنها بماند وهمان عیبی را که مسلمانان بکتاب یهود ونصاری میگرفتند عیناً برای خود اینها ثابت شود

۵ـ فرضاً که هیچیك ازاین امور نمیشد باز خلاف ازبین مسلمانها برنمیخواست زیرا ممکن بود آن حزب ریاست خواه که از کار خود ممکن نبود دست بردارند فوراً یك حدیث به پیغمبر اسلام نسبت دهند که نزدیك رحلت گفت امر شما باشوری باشد علی بن ابیطالبرا خدا ازاین منصب خلع کرد

مخالفتهای ابوبکر با نص قرآن

شاید بگویند اگر درقرآن امامت تصریح میشد شیخین مخالفت نمیکردند وفرضاً آنها مخالفت میخواستند بکنند مسلمانها از آنها نمیپذیرفتند ناچار ما دراین مختصر چند ماده از مخالفتهای آنها با صریح قرآن

Optužba na Ebu Bekra za suprotstavljanje Kur'anu

«۱۱۷»

وازمشهورترین کتابهای آنها است وسنیان بآن تبرك میجویند درصفحهٔ (۱٦٤) از جزء اولش گفته است که بعداز پیغمبر المؤلفة قلوبهم آمدند پیش ابوبکر تابعادت همیشه برای آنها کاغذ بنویسد اونوشت بردند پیش عمر که اوهم امضاء کند عمر کاغذرا پاره کرد آمدند پیش ابوبکر گفتند توخلیفه هستی یاعمر وحکمی که اوکرده بود امضاء نمود والمؤلفة قلوبهم را ازسهم زکوة اسقاط کرد واین مخالف صریح قرآنست سورهٔ توبه (آیه ٦۰) اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ - یعنی همانا صدقات که زکوة است ازفقراء ومسکینها وکارکنان زکوة و (المؤلفة قلوبهم) یعنی آنانکه جلب قلوبشانرا میکنید ودرراه آزاد نمودن بندگان وکسانیکه غرامت بردند ودرراه خداوابن سبیل است خدا هشت طایفه را ذکر کرده که سهم اززکوة میبرند ابوبکر بحکم عمر یکطایفه را اسقاط کرد ومسلمانان چیزی نگفتند موارد بسیار دیگراست خوانندگان بکتاب فصول المهمه رجوع کنند

مخالفت عمر با قرآن خدا

اینجا بعضی ازمخالفتهای عمررا باقرآن ذکر میکنیم تامعلوم شود مخالفت باقرآن پیش آنها چیزمهمی نبوده زاگرفرضاً درقرآن تصریح باسم امام هم شده بود مخالفت میکردند این اشکال بیخردانه بر خدای عالم نیست

۱- متعهٔ زنانست که باجماع تمام مسلمانان درزمان پیغمبراسلام تشریع شد وتارحلت آن جناب ناسخی ازبرای آن نیامد بحکم اخبار متواتره ازاهلبیت واخبار صحاح (۱) خود سنیان از جابربن عبدالله درصحیح مسلم بچند طریق نقل میکند که مادرعهد رسول خداوابوبکروعمر متعه میکردیم تاآنگاه که عمرنهی ازآن کرد واینکلام بطور تسلم واستفاضه ازعمرنقل شده که رفت منبروگفت (متعتان کانتا علی عهد رسول الله وانا انهی عنهما واعاقب علیهما متعة الحج ومتعة النساء) یعنی دومتعه

۱- فصول المهمه رجوع شود ص ۵۸

Optužba na Omera za suprotstavljanje Kur'anu

Da se vratimo sada toku događaja. Kad je čuo Ali da ima ljudi koji ga smatraju boljim od Ebu Bekra i Omera, naredio je da se bičuju, kao što je već prije njega uradio Omer s onim koji su ga smatrali boljim od Ebu Bekra. Dočuo je Ali i za spletkara Jevreja Abdullaha ibnu Seba' i za njegovo psovanje Ebu Bekra i Omera, pa ga je tražio da ga ubije, te je ovaj pobjegao daleko od njeg.[136] U to vrijeme je uspio već dalje razraditi svoj plan, pa je proglasio Alija božanstvom. Koga bi uhvatio od ovakvih, Ali bi naredio da ih se žive spali.

Muavija je tražio da mu se izruče ubice Osmana. njegova rođaka, a Ali ga je smijenio sa položaja namjesnika Sirije. Neki su ashabi stali s Alijeve strane, a drugi s Muavijine, a najbolje su postupili oni koji su ostali neopredjeljeni. Došlo je do nove velike bitke na Siffinu, gdje je mnogo svijeta izginulo, pa se odlučiše spor riješiti mirno, i zakazaše ugovoreni rok za pregovore. Na to se diže grupa unutar Alijeve vojske protiv Alija i proglasiše ga kafirom zato što je pristao na pregovore. Također proglasiše Muaviju kafirom i sve koji stadoše bilo uz Aliju bilo uz Muaviju. Neopredijeljene koji su ostali postrani od borbe smatraju muslimanima.[137] To su bili prvi Havaridži, koje smo ranije spominjali.

Nakon dugotrajnih borbi Ali ih je uspio nadvladati, ali mu poslaše atentatora koji ga ubi, dok drugi atentator koji je poslan na Muaviju nije uspio u nakani. Irak je proglasio za novog halifu Hasana, Alijeva sina, ali je ostatak muslimanskih zemalja bio s Muavijom, pa Hasan prepusti hilafet Muaviji, da bi spriječio nove sukobe, obistinivši riječi Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ovo moje dijete bit će možda Allahovim davanjem uzroku pomiridbe među dvjema velikim skupinama muslimana."[138]

Muavija je bio u dilemi što da učini s nasljednikom poslije svoje smrti, pošto je bilo više djece ashaba doličnih za mjesto halife. pa bi to moglo izazvati fitnu. Zato je odlučio još za svog života uzeti prisegu za svog sina Jezida, koji je bio omiljen među svima po svom herojstvu u ratovima s Bizantijcima i zbog svoje skromnosti. Međutim, drugi Alijev sin Husein našao se pogođenim, i kad je bio pozvan od strane iračkih Šija da im dođe i bude njihov halifa. odlučio se na put, skupa s porodicom. Šije su ga, međutim, izdale, pa je bio posječen od strane Jezidovog namjesnika. Deseti muharrem, dan Husejnove pogibije na Kerbeli, dan je kad se Ravafida bičuju i sjeku po glavi zbog svog izdajstva Huseina.

---

[136] Ibnu Tejmije: "Sual fi Ali ibnu Ebi Talib" (str. 12)
[137] Ibnu Tejmije: Ibid: str. 15.
[138] El-Buhari (4/216)

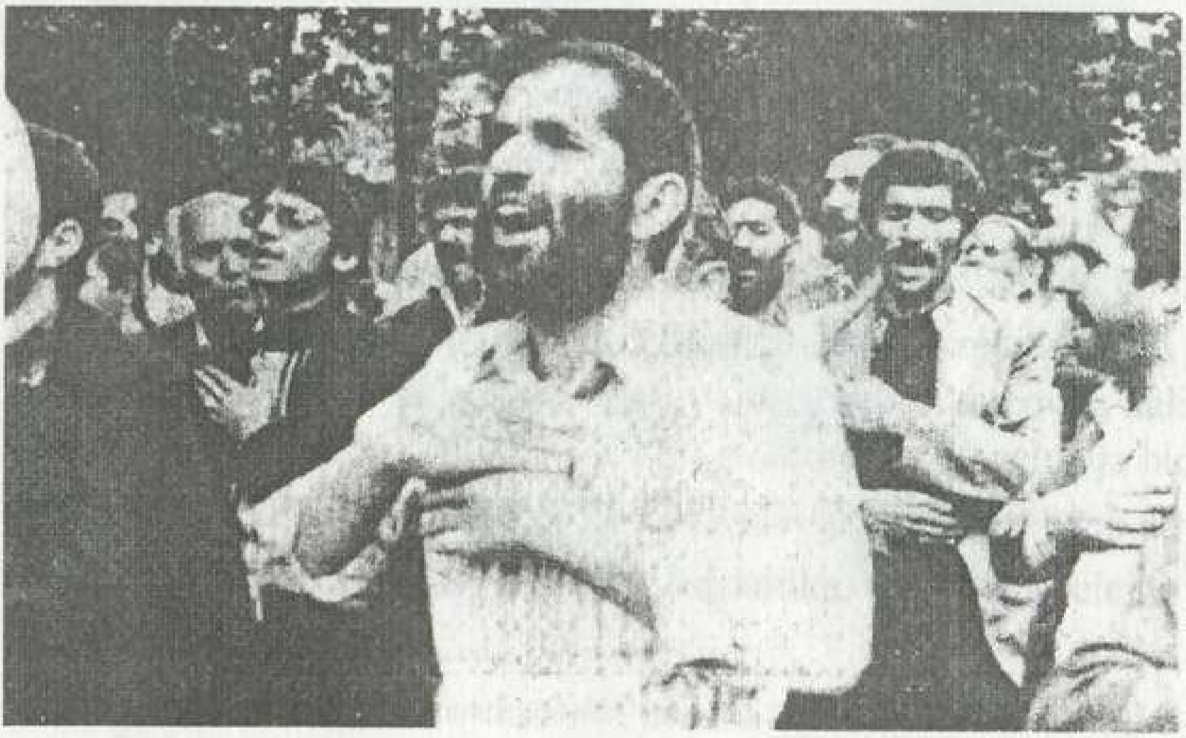
Mourners of martyred Imam Hussain (grandson of Prophet Mohammad) slash their heads during the 10th Moharram procession. Thousands of Shiite Muslims throughout Pakistan participated in the procession to pay homage to the martyred Imam Hussain (AFP photo)

Šije oplakuju smrt Husejna udarajući se noževima po glavi.

Kaže Homeini u Testamentu:

"Znajte da vječno prokletstvo Omevija, neka su prokleti od Allaha, predstavlja odbacivanje tirana svijeta. Neophodno je obznaniti zlodjela tiranija kroz ceremonije i naricaljke Imamima."

Iranians observe Ashoura

TEHRAN (AFP) — Millions of Iranians on Tuesday mourned the death of seventh century Shiite Muslim martyr Imam Hussein as officials portrayed him as a model for Iran's defiance of the West.

Almost the entire country has been dressed in black for the past week in preparation for Ashura, or the day Hussein, the Prophet Mohammad's grandson, and 71 of his followers died at the hands of Ummayad troops in the battle of Karbala, in present-day Iraq, in 680.

Processions past through the streets and people attended ceremonies, organised in mosques, government buildings, schools and make-shift structures known as husseiniyas, meeting places where free food and drink are handed out.

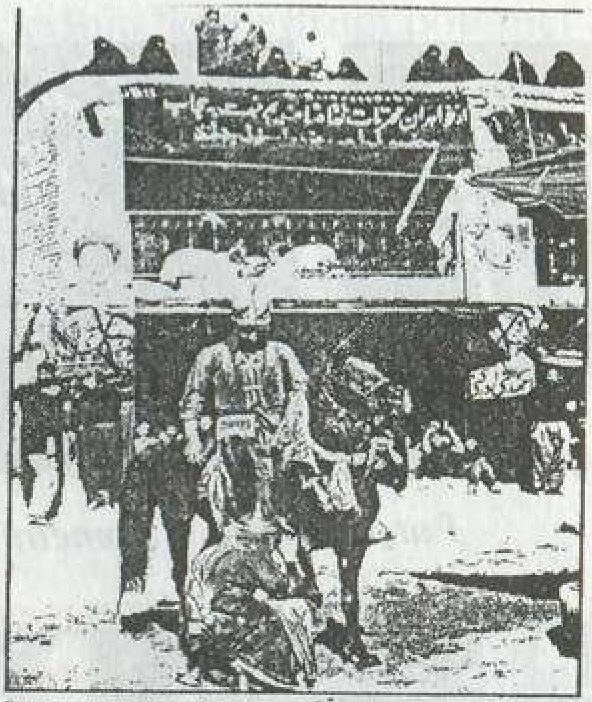
In Tehran, processions made their way through the streets in sweltering heat. Men and young boys carrying chains beat their chests with their hands in a self-flagellation ritual.

Like in the previous two years, the authorities, however, banned mourners from slashing their heads to draw blood for Hussein.

Similar religious demonstrations have been held in Pakistan, Lebanon and Azerbaijan for Ashura. For the Shiites, Hussein sympolises courage, righteousness, innocence and martyrdom.

One of the largest parades was held in central Tehran, where men weeped along with women and smeared mud on their heads in an ultimate gesture of sorrow and desperation.

"We are all ready to sacrifice our life for Hussein. We are all in love with him. All we have is from him," said one mourner. "I am here to serve Imam Hussein, in memory of his parched, thirsty lips," said a man who was serving ice cold lemonade.

Every year throughout Iran, the battle of Karbala is replayed

Prestave o događajima na Kerbeli po šijskim selima njeguju mržnju prema Sunijama

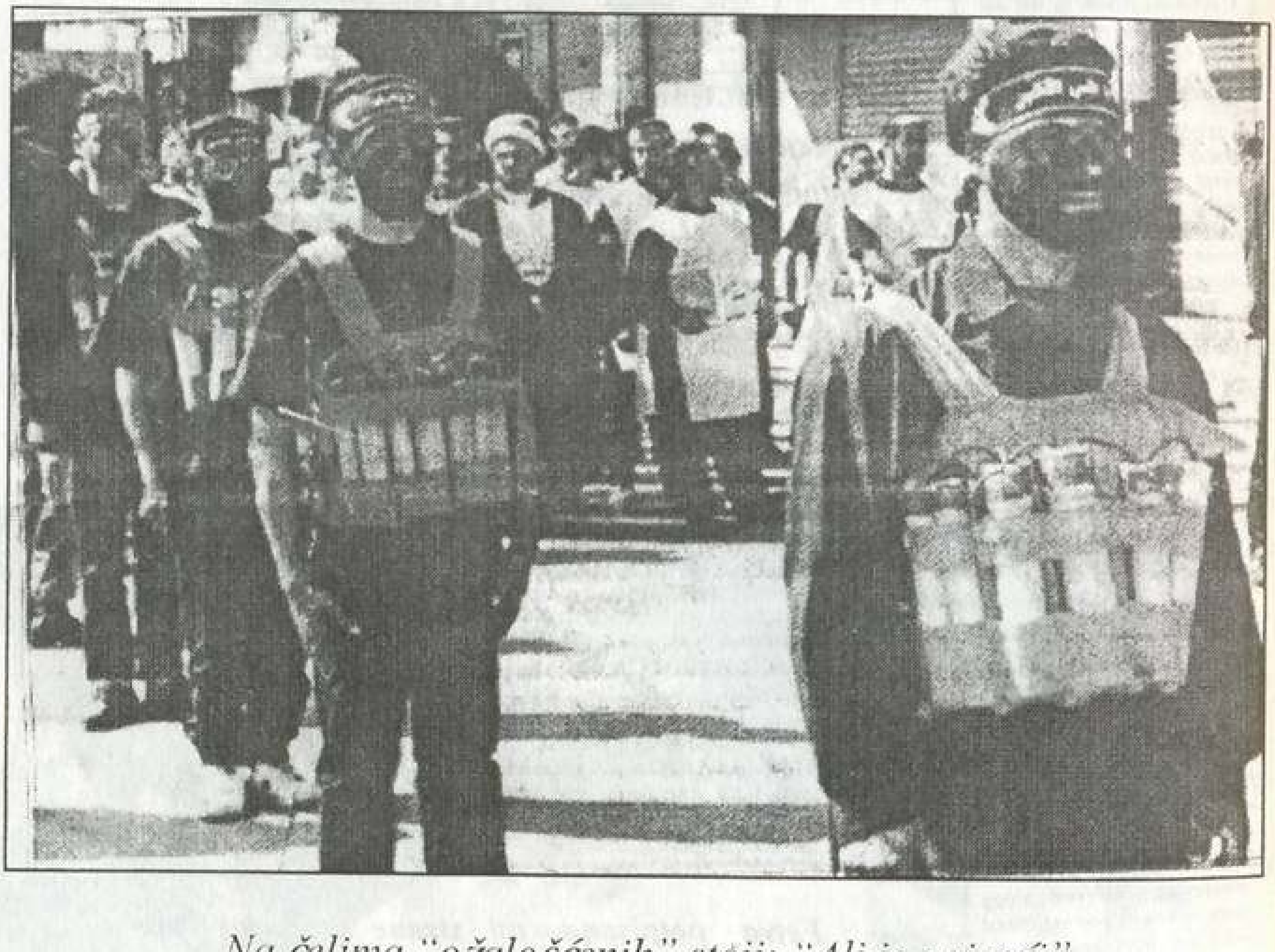
تحفة العوام مقبول

Fetva potpisana od strane šestorice suvremenih šitskih vjerskih vođa među kojima Homeini i Šeriat Madari u kojoj se traži od šitskih masa proklinjanje Ebu Bekra i Omera.

Svibanj 1996. Na ulicama centralnog Teherana muškarci i žene mažu lice blatom u znak žalosti za Huseinom. "Mi smo ovdje svi spremni da žrtvujemo svo život za Huseina. Mi smo svi u ljubavi s njim. Sve što imamo je od njega."

Patetika nakon Homeinijeve smrti

Na čelima "ožalošćenih" stoji: "Ali je najveći"

Sa smrću Huseinovom počinje širenje rafidijskog pokreta koje će uroditi pobunom protiv Umevija. u Horasanu, koja će dovesti do njihovog obaranja. Međutim, kad su Ravafida htjeli predati hilafet u ruke Džafera Sadika, kojeg oni nazivaju svojim Šestim Imamom, ovaj je odbio, kao i drugi potomci Alijevi, tako je je hilafet preuzet od strane potomaka Poslanikova amidže Abbasa. Džafer. kojem Ravafida tako bezobrazno stavljaju u usta svoje potvore, govorio je za Ebu Bekra da mu je dvostruki otac, pošto mu je mati bila

praunuka Ebu Bekra s očeve i s majčine strane. Prenosi Amir ibnu Kajs El-Mulai Džaferove riječi: "Nek se Allah odrekne onoga ko se odrekne Ebu Bekra i Omera."[139]

U Džaferovo je vrijeme protureno vjerovanje u nepogriješive. od Allaha određene imame od strane Sejtan-Taka Rafidije, kome su ovo učenje osporili i Džafer i amidža mu Zejd ibnu Ali.[140] Prvi potomak Alijev koji je potpao pod njihovu propagandu bio je Džaferov sin Ismail, kojeg se otac odrekao. Po njemu su se prozvali Ismailije - o kojima smo već govorili.Čekaju ga svaki dan ispred rupe u zemlji u gradu Samarra u Iraku svog Imama i dovode mu konja da ga uzjaše upućujući dovu "Izađi imamu!" Tako svi čekaju svog imama, kao što Jevreji čekaju svog Mesiju (pošto nisu priznali Isaa alejhisselam) i svi će skupa dočekati Deždžala i krenuti za njim.

Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam spominje da će Dedždžalova vojska biti perzijski Jevreji, a već smo spomenuli Poslanikova tajnika Huzejfu koji kaže da će Dedždžala pratiti svi oni koji u srcu nose odobrenje Osmanova ubistva. Kao što veli Ibnu Tejmije[141], rafidijska vjera uistinu u mnogo čemu liči na jevrejsku, kao što je princip pretvaranja, načelo nasljednog imameta, iskrivljenom tumačenju Objave, kašnjenju akšamske molitve i iftara - poput jevrejske sekte Samira, zabrani mesa kojeg oni ne zakolju...

Muslimani će pod vodstvom Mehdija Muhammeda sina Abdullahova, kako nas obavještava Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pobijediti veliku kršćansku vojsku koja će brojati blizu milion vojnika u borbi kod Damaska, a onda će ući u Rim. gdje će primiti vijest o pojavi Dedždžala, te se vraćaju. Muslimani u vrijeme pojave Dedždžala naseljavaju još samo Irak, Arapsko poluostrvo i Šam (Sirija. Jordan. Palestina). Dedždžal i njegova vojska udaraju prvo na Irak, potom na Arapsko poluostrvo a potom na Šam. Mehdi i njegova vojska su u brdima Jordana, gdje im dolazi Isa, alejhisselam, i započinju borbu sa Dedždžalovom vojskom, muslimani na istočnoj, a Dedždžalova vojska na zapadnoj obali rijeke Jordan. U borbi i kamen i drvo progovaraju i upozoravaju muslimana da se Jevrej sklonio iza njih. Isa ubija Dedždžala, a muslimanska vojska pobjeđuje. To su već predznaci bliskosti Sudnjeg dana. No, dotad nam je deverati s Rafidijama kako najbolje umijemo, a bolje ćemo umjeti što više znamo o njima.

I dvanaestoimamci su razvili svoju filozofiju imameta i počeli smatrati imame za neposredne Božje pojavnosti. U svojoj knjizi "Misbahul-hidaje" (Svjetiljka upute) (bolje bi joj pristajalo ime "Mrak zablude" Homeini priča iste dosadne gluposti koje nailazaimo kod Ismailija, filozofa i sufija, a prije njih kod kršćana, a prije njih gnostika i novoplatonista.

Pisao ju je dok je predavao filozofiju sufizma i ponavlja u njoj istu Ibnu Arebijevu (najveći sufijski šejh) pjesmu, koju je ovaj opet preuzeo od grčkih filozofa panteista, kako su Bog i pojavni svijet kojeg je Stvorio u stvari samo dva lica jedne iste realnosti[142], "kao što svjetlo vidimo u različitim bojama kroz komad obojena stakla". (!?)[143] Allah se prvo ukazuje u Sebi Samom za Sebe Samog. Zatim počinje emanirati (odsjajavati) (već smo sretali ovo u filozofiji) putem svog predstavnika, Savršenog Razuma (i ovo smo susretali kod gnostika, u kršćanstvu ili kod Ismaiilija.)[144] Ovaj se Razum iskazuje kroz otjelovljenje Božijih Imena. Svaki je poslanik otjelovljenje jednog od Božijih Imena, a posljednji Božiji Poslanik je otjelovljenje imena Allah,[145] koje obuhvaća sva Božija Imena, tako da se u vidu Muhammeda pojavila čitava bivstvena zbilja i čitava objavljena Istina.[146]

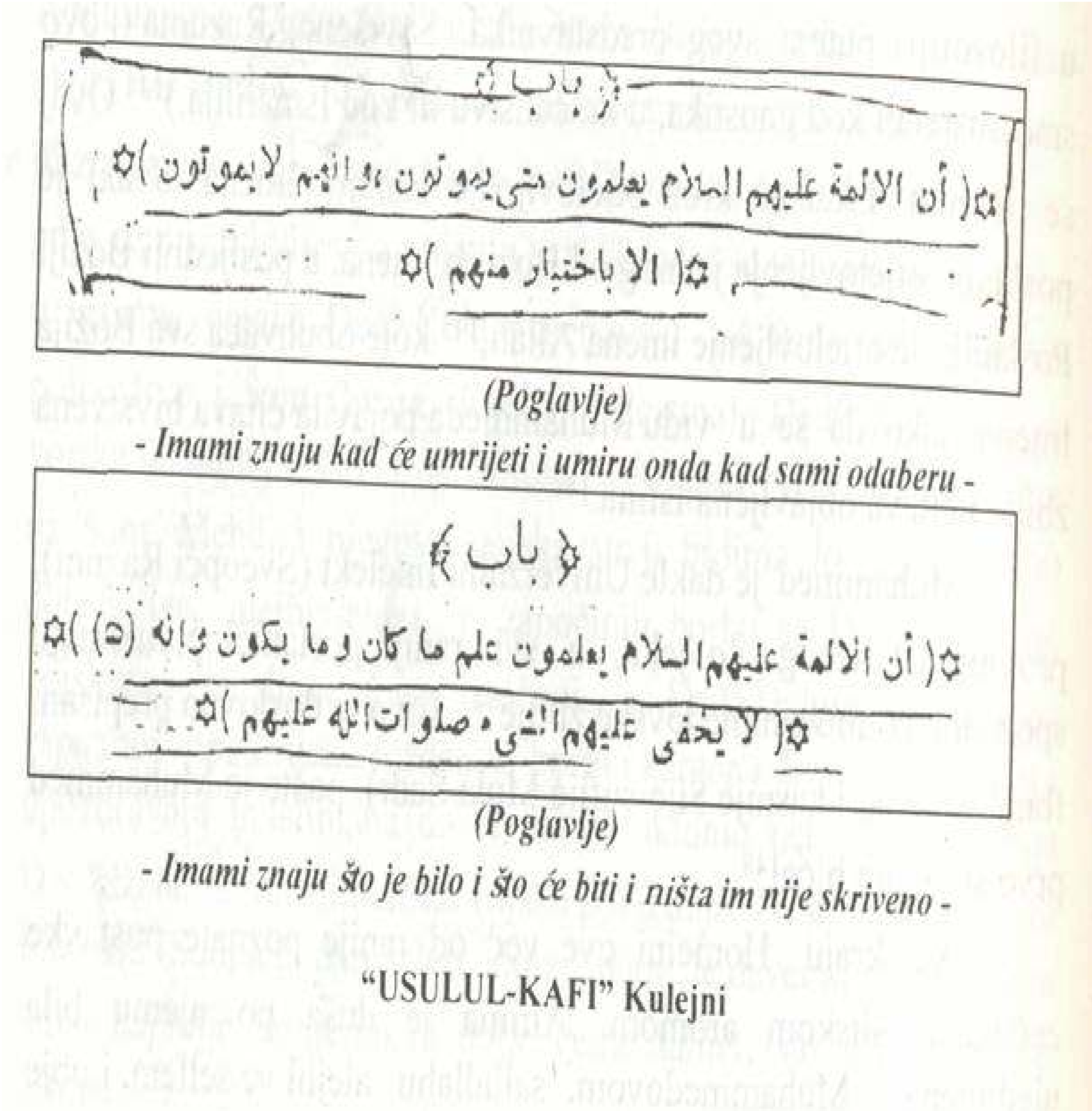
Muhammed je dakle Univerzalni Intelekt (Sveopći Razum), prototip Savršenog čovjeka, a svi raniji poslanici preuzimaju spoznaju iz muhammedovske zbilje[147], (ovo je doslovno prepisani Ibnu Arebija, i kasnije Šije-sufije Mula Sadr), pošto je Muhammed prvo stvoreno biće.[148]

Na kraju Homeini ove već od ranije poznate postavke začinjava šitskom aromom. Alijina je duša po njemu bila ujedinjena s Muhammedovom, sallallahu 'alejhi ve sellem, i obje su bile Božije Svjetlo.[149] I ne samo Alijina, nego i duše svih dvanaest njihovih Imama. Zadnji puta se božansko svjetlo ulilo u dvanaestog "odsutnog" Imama, kroz kojeg će se opet ukazat" Božije Savršenstvo, Njegova Imena i Svojstva.[150]

---

139 Ez-Zehebi: "Sijer a'lam nubela'" (960)
140 „Fisal" Ibnu Hazm (4:181)
141 "Sual fi Ali ibnu F.bi Talib" (str. 18)
142 Homeini: "Misbahul-hidaje" str.l 12-114.
143 Ibid: 110.
144 lbidl44.
145 Ibid 47.
146 Ibid 65
147 Ibid 65.
148 Ibid 141.
149 Ibid 130.
150 Ibid 123.

Poslasticu smo ostavili za kraj: "Da se Alija rodio prije on bi bio Poslanik"(!!!)[151]

(باب)

أن الائمة عليهم السلام يعلمون متى يموتون وأنهم لا يموتون

إلا باختيار منهم

(Poglavlje)

- Imami znaju kad će umrijeti i umiru onda kad sami odaberu -

(باب)

أن الائمة عليهم السلام يعلمون علم ما كان وما يكون وأنه

لا يخفى عليهم الشيء صلوات الله عليهم

(Poglavlje)

- Imami znaju što je bilo i što će biti i ništa im nije skriveno -

"USULUL-KAFI" Kulejni

[151] Ibid 153.

...oit muslimana i primenjivati zakonske kazne. Činjenica da mi sada ne možemo uspostaviti kompletnu i sveobuhvatnu formu vlasti, ne znači da trebamo sedeti skrštenih ruku. Umesto toga, trebamo je što je moguće više obavljati, moramo preuzeti zadatke koji se traže od muslimana i koji pripadaju funkcijama vlasti.

Dokazati da vlast i autoritet pripadaju Imamu ne podrazumeva prešutno da Imam nema duhovni status. Imam, naime, poseduje neke duhovne dimenzije koje nisu vezane za njegovu funkciju vladara. Duhovni status Imama je univerzalni božansko namesništvo koje su Imami (neka je mir na njih) spominjali. To se namesništvo odnosi na celu kreaciju, na temelju koje se svi atomi univerzuma čine poniznim pred onim koji ima autoritet. Jedno od suštinskih verovanja naše ši'itske škole je da niko, čak ni kerubin ni poslanici, ne može dostići duhovni status imama.[63] U stvari, po tradicijama koje su došle do nas, Najčasniji Poslanik i Imami postojali su prije stvaranja sveta u obliku svetala položenih ispod božanskog prestola. Oni su bili superiorniji drugim ljudima čak i u spermi iz koje su izrasli u svojoj telesnoj naravi.[64] Njihov uzvišeni položaj ograničen je jedino Allahovom voljom, kako na to upućuju reči Džebraila, prenesene u tradiciji o *m'iradžu:* „Kad bi se približio makar i za širinu prsta, sigurno bih izgorio"[65]. A sam Poslanik je rekao: „Mi imamo položaje kod Allaha koji su izvan domašaja kerubina i poslanika"[66]. Deo našeg verovanja je da Imami uživaju slične statuse, pre nego što se i pojavi pitanje vlasti. Na primer, Fatima je posedovala ove statuse premda nije bila ni vladar, ni sudac, ni namesnik[67]. Ovi su statusi potpuno različiti od funkcije vlasti. Jer, kad kažemo da Fatima nije bila ni sudac, niti vladar, to ne znači da je ona bila kao vi ili ja, i da nije imala duhovnu superiornost nad nama. Isto tako, kad neko u skladu sa Qur'anom kaže: „Poslanik ima veća prava nad vernicima nego oni sami"(33:6), on mu je pripisao nešto mnogo uzvišenije nego što je njegovo pravo da vlada nad vernicima. No, ovde nećemo dalje istraživati ove stvari, jer one pripadaju drugom području.

Preuzimanje funkcije vlasti ne donosi samo po sebi neku vrednost ili status, nego je to sredstvo za ispunjenje dužnosti sprovođenja Zakona i uspostavljanja pravednog islamskog društvenog poretka. Zapovednik Vernika (neka je mir na njega) rekao je Ibn 'Abassu, u pogledu prirode vlasti i zapovedanja: „Koliko vredi ova cipela?". Ibn 'Abas je odgovorio: „Ništa". Na

36

Iz Homeinijeve knjige "Islamska vlast" (prevedena od strane Iranske ambasade u Beogradu)

Homeini nas dalje podučava kako i obični ljudi mogu doseći "Savršeno znanje", a to je "saznanje" da je sve postojeće Bog Sam,[152] i ući u "Grad znanja" i doživjeti Jedinstvo s Bogom.[153] Tada postaje svjestan suštine svih stvari i zna i vidi ono što drugi ne mogu znati i vidjeti.

Ovo je tvrdio Homeini za sebe samog da je dostigao, a od svojih je studenata tražio da drugima ove stvari ne govore, "jer bi ih mogli pogrešno razumjeti"[154]

Vidimo ovdje, dakle, kako se Homeini služi istim načinom kojim se služe derviški šejhovi sa svojim sljedbenicima, od kojih isto tako traže da čuvaju "tajnu". I zaista, s ovakvim se budalaštinama i ne mogu pridobiti izuzev neuki i priglupi ljudi, kakva je ogromna većina Šija, a isto tako i derviša u svijetu. Oni, naime, ništa od toga svega ne razumiju, ali osjećaju strahopoštovanje pred ovakvim golemim riječima, i pošto se radi o slabim ličnostima potrebnih vodiča, prepuštaju se slijepom slijeđenju svojih uobraženih šejhova, koji su opet pronašli ono što im treba - nekoga ko će ih slijediti. Na žalost, s ovakvim je priglupim dušama lahko manipulirati, i usmjeriti ih u žrtvovanje života i imetaka i svega što posjeduju, radi bolesnih ciljeva svojih vođa.

Druga vrsta ljudi koji se mogu odazvati ovim suhoparnim frazama, jesu oni kojima ne odgovara jednostavna podjela u izvornom Islamu na Stvoritelja-Gospodara i Stvorenja-Robove. U ovakvim formulama i konstrukcijama pronaći će ono što će moći zadovoljiti njihovu bolesnu taštinu - "Savršeni ljudi", "Savršeno znanje", i si. Važno je samo da su iznad običnih ljudi. Nije džabe rekao Božiji Poslanik: „Ne ulazi u Džennet ko bude imao u srcu i zrnca oholosti."[155]

Da bi potvrdio ove nebuloznosti, Homeini se služi izmišljenim "hadisima" pripisanim Božijem Poslaniku, od kojih mnoge opet možete sresti u halkama naših derviša, poput: "Ja sam grad znanja, a Alija su vrata njegova." "Ko spozna sebe. spoznao je svog Gospodara." "Allah ništa nije stvorio osim mene."

"Na početku je bila moja svjetlost." ili pripisanim Aliji: "Vi mislite da ste malo tijelo, ali je u vama skriven čitav svijet." "Ja sam bio sa poslanicima potajno, a sa Muhammedom javno."

Homeini će kasnije dobro iskoristiti ove tvrdnje o posjedovanju "Savršenog znanja" da se postavi kao vođa i "zamjenik skrivenog Imama", a njegovi će "Čuvari Revolucije" ušutkati svakog šitskog alima koji ne bude s time suglasnim, kao što se desilo sa Šerijat Madarijem, kojemu je čak prijećeno nasrtajem na čast kćerki, kako nam to pripovijeda Doktor Musa Musavi, čuveno šitsko ime današnjice, u knjizi "Sevra Baise" (Nesretna Revolucija)[156] Ovu knjigu preporučujemo svakome ko želi znati istinu o revoluciji u Iranu iz prve ruke i najbližeg svjedoka događaja i svega onog što im je prethodilo.

On nam s gorčinom piše o Homeiniju kao oholom i neizmjerno samoljubivom biću[157], koje odbija ponudu Iraka da se spor mirno riješi samo zato što je u vrijeme Homeinijevog izgnanstva u Iraku u vrijeme Šaha zatraženo od njega da se odluči između toga da prestane javno govoriti protiv iranske vlasti i izlaska iz Iraka[158], i koji odbija istu ponudu od strane Iraka drugi put, u vrijeme ulaska izraelske vojske u Liban 1982. kako bi Irak mogao pomoći Libanu, na što se Homeini obratio javnosti izjavivši da je rat sa Irakom mnogo važniji od rata sa Izraelom!![159] Nakon ove Homeinijeve izjave iranska su sredstva informisanja zamukla o ratu u Libanu.[160]

Priča nam autor o djeci koja se šalju da gaze po minama kako bi očistili put za tenkove, s ključevima za Džennet obješenim oko vratova[161], (posuđena ideja od Pape Gregora koji je slao krstaše u rat s muslimanima s ključevima od raja oko vrata); o strahovladi njegovih "Čuvara revolucije" koji siluju zatvorenice prije pogubljenja kako ne bi otišle na onaj svijet kao djevice, pošto ih njihove hodže uče da djevice ne idu u vatru, a potom odu roditeljima streljanih djevojaka sa nešto para i saopće im razlog silovanja njihovih kćerki, nazivajući novac mehrom "privremenog braka"[162]; o nevjerovatnim lažima iranskih mas-medija, prema kojim bi Iračani izgubili aviona više nego ih imaju Britanija i Francuska zajedno, tenkova više

[152] Ibid 153.
[153] Ibid 55.
[154] Selman Bdur: "Avatollah Khomeini's Pantheism"- DIRASAT BR.2 (1991) -UNIVERSITY OF JORDAN. (Autor je studirao u Iranu).
[155] Sahih Džami'is-sagir": 3/112.
[156] Musa Musevi „Sevra Baise", str. 198.
[157] Ibid 151.
[158] Ibid 98.
[159] Ibid 125
[160]Ibid 208.
[161] Ibid 97
[162] Ibid 195.

nego što ih imaju Rusija i sve evropske zemlje zajedno;[163] o smješnim predskazanjima posjednika "Savršenog znanja" o tome kako će Bagdad pasti u roku od 4 sata(!),[164] i kako će Šah biti vraćen u Iran radi suđenja;[165] o isporukama izraelskog oružja Iranu tokom rata s Irakom, što je Homeini neumorno poricao, dok bruka nije izbila na vidjelo, nakon čega je izjavio kako će "uzeti oružje i od Šejtana ako bude prinuđen"[166]; o ubijanju desetina hiljada Sunija u pobunjenim sunijskim pokrajinama Kurdistanu, Arabistanu i Balučistanu bez suđenja;[167] o molbi upućenoj Homeiniju da prekine streljanja pubertetlija i staraca po Iranu, na što ovaj odgovara: "Ubijajte vođe kufra!";[168] o unošenju Homeinijevog imena po dolasku na vlast u ezan, pa se nakon "Allahu Ekber" spomene "Homeini Rehber" (Homeini je vođa);[169]o donošenju trostrukog salavata nakon spominjanja Homeinijevog imena.[170]

Pripovijeda nam isti autor kako je posljedni put kad se vidio sa Homeinijem tražio od njega da popravi odnose sa susjedima, ali mu Homeini odgovori da susjedni narodi očekuju da ih iranska revolucija oslobodi od njihovih vladara i da se on ne može rukovati s takvim vladarima. Na to ga naš autor zapita da li misli da je narod Sirije i narod Libije zadovoljan svojim vladarima, i kako sebi dopušta rukovati se sa njima? Homeinijeva se boja lica promijeni i zamuknu.[171] Stoga se nije čuditi Homeiniju, veli naš autor, što partiju BAAS u Iraku proglašava kafirskom, a s tom istom partijom na vlasti u Siriji održava prijateljske odnose.[172]

Priča nam dalje isti autor kako je izbila diplomatska bruka kad je Homeinijev zet i kandidat za predsjednika Irana Sadik Tabatabai uhvaćen 1983 na Dizeldorfskom aerodromu s koferom punim opijuma. Na to zaprijeti Iran prekidom diplomatskih odnosa, pa ga Nijemci pustiše a Homeini dočeka na Teheranskom aerodromu, da bi slijedećeg dana iranski radio obavijestio o vješanju jedanaest krijumčara drogom;[173] o Homeinijevoj "Revolucionarnoj gardi" koja ulazi u kuće po noći silujući djevojke pred očima roditeljima i supruge pred očima muževa[174], i mučenju dojenčadi pred očima majki radi uzimanja priznanja[175]; o Homeinijevoj fetvi o uzimanju krvi na smrt osuđenih pred pogubljenje[176]; o pobuni roditelja protiv uzimanja djece na frontu s Irakom, kad su nosili transparente na kojim je pisalo: "Ako je to smrt na Božijem putu, i ključevi za Džennet, što ne pošalje Homeini svoje sinove?", na što je Homeini izdao fetvu da djeca mogu ići na front bez pristanka roditelja.[177]

Nije se Homeini pokazao "Savršenog znanja" ni kad mu je ponuđen mir na dva mjeseca prije kraja rata. Još uvijek se nadajući pobjedi, odbio je i pomisao da ikad zaustavi rat, izjavivši da je za to primio Objavu! No, kad je vidio da bi mu se moglo zaljuljati pod nogama, samo dva mjeseca nakon ove izjave, pristao je na prekid vatre. Valjda mu došla nova Objava.

Jednako je tako Muhtar Sekafi, nakon ubistva Huseina u Kerbeli, podigavši šijsku pobunu najavio na temelju "božanske objave" blistavu pobjedu. Međutim, kad je bio potučen od strane Mus'aba ibnu Zubejra, proglasio je da je Allah "promijenio mišljenje". Od tada Šije dopuštaju nestalnost Božijih Odluka i mogućnost da ih Allah promijeni.

U 19. stoljeću se od šitskog učenja razvila nova vjera **Behaija.** Sejjid Ali Muhammed Širazi proglasio se oko 1840. za "opunomoćenog govornika" „(Bab)" skrivenog dvanaestog imama obarajući se na rafidijsku ulemu i pozivajući u nepridržavanje vjerskih zakona, obzirom na početak novog poslaničkog ciklusa čiji prvi poslanik treba da se pojavi. Država dvanaestoimamska se krvavo obračunala (i do dana današnjeg) sa ovim novovjercima, a Baba je nakon njegove smrti naslijedio Mirza-Husein Ali-Behaullah. koji se proglasio za najavljenog poslanika. U izgnanstvu u Carigradu, Behaullah je slao poslanice vladarima i pozivao ih da mu se priključe. Njegov sin Abdul Beha' bio je zatvoren u doba sultana Abdul-Hamida, a oslobođen po dolasku Mladoturaka. otkada je počeo hodati po svijetu i pozivati u novu ..objavu" koja je došla izraziti bit svih ranijih objava. Englezi su ga imenovali vitezom zbog učenja o izjednačavanju vjera, „jer svaka prethodna vjera utire

---

[163] Ibid 94.
[164] Ibid 81.
[165] Ibid 103
[166] Ibid 122.
[167] Ibid 136. 191
[168] Ibid 137.
[169] Ibid 162.
[170] Ibid 163.
[171] Ibid 168.
[172] Ibid 168.
[173] Ibid 177.
[174] Ibid 196.
[175] Ibid 203.
[176] Ibid 203.
[177] Ibid 209.

put novoj vjeri". Njegov sin Šukri je današnji predvodnik Behaija. Sebe zovu pripadnicima Svjetske zajednice i vjeruju da za svakog ubijenog Behaiju stotinu novih prima njihovu vjeru. Po Behaizmu, jedina je snaga Univerzuma snaga Dobra. Duša treba da prođe školu u ljudskom tijelu učeći se ljubavi i istinoljubivosti. Raj je biti blizu Bogu a pakao biti daleko od Njeg. Pošto je Bog nespoznatljiv, jedini način da mu robujemo jeste da robujemo njegovim otjelovljenjima - poslanicima, Imamima, Babovima. Obzirom na to da "objave" njihovih osnivača vrve od jezičkih grešaka, Behaije tvrde da i sve prijašnje objave, pa i Kur'an(!) imaju jezičkih grešaka (stoga negiraju jezičku čudesnost Kur'ana). i shodno tome za poslanike je moguće da griješe u prenošenju Objave. Oni odbijaju čitati Kur'an. postoje svaka vjera savršenija od prethodne!!

Tako dolazimo do ovoga stoljeća. Sunije su izgubile svoju jedinstvenu državu ukidanjem hilafeta od strane Ataturka 1924. U odnosu prema Rafidijama ponašaju se prilično naivno. Četrdesetih godina "Muslimanska braća" i Azhar vodili su pokušaj dijaloga i objedinjavanja sa Rafidijama(!)

Pokušaj je napušten tek po dolasku Homeinija na vlast kad je prava priroda Rafidija izašla na vidjelo. Do tada se izdavao časopis "Risaletul-Islam" (Poruka Islama) koji je propagirao jedinstvo Sunija i Šija, a što se tiče knjiga, samo je štampan šitski Tabersijev tefsir '"Medžme'al-bejan"!

Revolucija u Iranu 1979. opet je probudila jalove nade da su to neke nove Šije. Opet su "Muslimanska braća" poslali delegaciju Homeiniju nudivši suradnju u izgradnji prave islamske države. Homeini im se naravno nije udostojio ni odgovoriti.

IKHWAN'S OFFER TO IRAN

The Ikhwan of Egypt sent a message to Imam Khomeini on the day of his arrival in Teheran in 1979, asking him whether he would accept Islamist experts from the rest of the Muslim world to help the Islamic republic in all fields. This was revealed to *Arabia* recently by a leading Ikhwan figure close to Shaheed Hassan al-Banna. The source said that the Iranians answered after some delay and a delegation went to Teheran. It eventually left the Iranian capital after several days without seeing the Imam. The personality, who believes that the establishment of the Islamic republic was a big step for Islam, remarked: "If Imam Khomeini accepted Muslim specialists, Teheran would definitely have become Dar-al-Islam in the fullest sense of the word."

September 1985/Dhu al Hijjah 1405 *Arabia* -11

Umjesto toga početo je štampanje knjiga koje uzdižu rafidijsku vjeru. Odmah 1981. štampano je djelo iz šitske nauke o hadisu Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Vusulul ahjar ila usulil ahbar" (pisac El Amili (umro 984. h.) u kojoj veli pisac: "Sve Što Ehlus Sunne kažu da je ispravan hadis Božijeg Poslanika je neispravno!!"[178] A u svom traktatu o obaveznom suprotstavljanju mišljenjima Ehli Sunneta, veli Homeini: "Iz svega ovog vidljivo je da se do propisa dolazi pridržavanjem Kur'ana i Sunneta i suprotstavljanjem mišljenjima Ehli Sunneta"[179]

Događaji u Siriji, gdje je Iran stao uz Nusajrije protiv Sunija i na jugu Libana, gdje su Šije iskoristile ulazak izraelske vojske za pokolj Sunija otvorili su oči. Sunijski vođa u Iranu Ahmed Mufi Zađe, koji je

[178] str. 94)
[179] Traktat "Tea'dul ve terdžih" (štampan u sklopu Homeinijevih traktata na arapskom jeziku u Teheranu. (str. 80-82)

organizovao sunijsko učešće u obaranju šaha, zatvoren je poslije revolucije bez ikakvog razloga i pušten pred samu smrt, nakon teškog mučenja.

Ahmed Mufti Zade nakon zatvorskog mučenja

Početkom 1996. jedan je od sunijskih ličnosti iz Irana bio u posjeti tokom ramazana Ujedinjenim Emiratima gdje je skupljao novac za gradnju sunijske džamije u Iranu. Prilikom povratka na Teheranskom aerodromu sačekala ga je tajna policija. Nakon pet dana njegovo je tijelo pronađeno na smetljištu.

Obraćajući se omladinskom skupu, Homeini kaže: "Islamske i neislamske sile svijeta neće priznati našu snagu dok ne uspostavimo našu vlast nad Mekkom i Medinom, pošto su oni centri Islama. Prvo što ću učiniti kad uđem u njih bit će da iskopam dva idola (Ebu Bekr i Omer) što leže pored Poslanika."[180]

Konačno su i "Muslimanska braća" došli pameti. Jedan od vođa sirijske "Braće" rahmetli Said Havvaai djelu "Homeinizam" govori s gorčinom: "Smatrali smo da su Šije nakon pobjede Homeinija prestali s pretvaranjem, ali vidjesmo kroz zbivanja da i dalje koriste pretvaranje skupa s puškom. Svejedno je da li se radi o vlastima u Siriji, ili o pokretu "Amel"[181], ili o Iranu, svi skriveno surađuju sa Izraelom, a prikazuju se obratno tome. Vode rat protiv Sunija na svakom mjestu, a prizivaju u jedinstvo muslimana. Upućuju islamskoj omladini govore odjevene odjećom prevare, skrivajući svoju pravu prirodu. Do jučer su koristili pretvaranjem da bi se zaštitili, a danas se koriste puškom kako bi nadvladali, a pretvaranje radi prevare drugih. Pogledaj ih u Siriji, ili Turskoj, ili Pakistanu, ili Afganistanu, ili gdje drugo, naći ćeš ih gdje oblače stranačku odjeću u spoljašnjosti, krijući svoje mračne ciljeve, dok ne dođu do onoga što su zacrtali. Tako u nekim zemljama objediniše pušku s pretvaranjem, a u drugim su još na pretvaranju, tragajući putem njega za puškom. Došlo je vrijeme da islamska omladina shvati njihovu varku i da ih spoznaje u njihovoj stvarnosti.

Vjera je jedna ispravna, vjera Ehli Sunneta, iz koje proizilazi svaki hajr, dok je vjera ovih lažna i krivotvorena, a iz trnja neće izrasti grožđe, niti iz bodlje smokva. Ko o Homeinizmu dobro sudi, zapao je u najveću pogrešku i grijeh uze na se i na dunjaluku i na ahiretu, napustivši oprez vjernika, koji ne dopušta da bude ujeden iz jedne rupa dva puta. Neki za koje smo pretpostavljali da su svjesni pokazaše se nesvjesnim Hominijevske opasnosti; drugi, za koje smo smatrali da imaju znanja, zakazaše u upozoravanju na opasnost Homeinizma. pa umalo što ne nestade ovog ummeta! Stoga pozivamo svjesne da otvore oči. a znane da upotrijebe pera i jezike. Došlo je vrijeme ovoj kugi da ju se spriječi u širenju zemljom Islama. Došlo je vrijeme da napadač bude napadnut. Na islamskom je ummetu da otvori Iran za čistu vjeru i da okonča opasnost što se nadvi nad ummetom. I nek znaju oni koji svojim perima i jezicima zabluđuju Ummet da će odgovarati pred Allahom radi davanja podrške Homeinizmu. jer je podrška Homeinizmu izdaja Allaha i Poslanika Njegova i vjernika. Zar ne vidite što učini Homeinizam i njegovi saveznici s djecom Islama kad se učvrstiše? Zar ne vide savezništvo Irana sa svakim neprijateljem Islama? ... Pa onaj koji do sada nije progledao i proslušao, pa šta će ga progledati i proslušati?...Ovi Homeinijevci su neprijatelji Allahovih prijatelja od ashaba pa na niže. pa kako musliman dozvoljava da bude prevaren i kako se na njih oslanja, a Uzvišeni kaže: "I ne oslanjajte se na one što zulum čine, pa da i vas vatra dohvati." Zar ne vide ljudi da nema sunijskog ministra u Iranu iako su trećina stanovništva? Zar ne vide ljudi šta se radi sa Sunijama u Libanu?

[180] "Homeinizam i Islam" Kbu Rejhan Faruki (str. 8)
[181] Libanska šijska stranka

Zar ne vide ljudi šta radi iranski saveznik[182] s Islamom i muslimanima? Zar nije ovo dovoljno za onog što ima oči? Ima li nakon ovog isprike prevareni? Uistinu su prevareni presudili sami na sebe da su neprijatelji ovog ummeta i svojih naroda i domovina i da učestvuju u zavjeri na budućnost ummeta, pa hoće li doći tevbe? Moj Allahu. odričem se od Homeinija i Homeinizma, i od svakog ko ih podržava i saveznik im biva, Amin!"[183]

U.S., France help Jews leave Arab countries

31.5.91.

PARIS (R) — The United States, France and other countries are helping Israel in efforts to bring Jews out of Syria, Yemen and Iraq, the head of Israel's immigration agency said Thursday.

Simha Dinitz, the man who organised the exodus of Ethiopian Jews out of Addis Ababa last week, told a news conference in Paris that friendly countries act as intermediaries.

He said the Ethiopian operation, in which Israel flew nearly 15,000 Jews out of Ethiopia in about 30 hours, cost $50 million.

Dinitz, president of Israel's state-linked Jewish agency, vowed to bring all of the 2,000 Jews remaining in Ethiopia to Israel.

He said that Israel is considering the cases of a further 2,000 to 3,000 non-Jewish Ethiopians who had asked to join the airlift because they were descendants of converts from Judaism.

He estimated there were 3,000 Jews in Syria, 2,000 in Iraq and several hundred in Yemen, all states with which Israel is officially at war. Israel says the three communities endure various levels of persecution.

Dinitz said there were up to 30,000 Jews in Iran, a non-Arab Muslim state whose official antagonism to Israel has often been reported to mask discreet ties.

"We work constantly to free these Jews in distress but since we cannot negotiate with these governments, we rely totally on the goodwill of third countries," he said.

"The United States, France and some other European countries help us in these contacts and we use their goodwill constantly.

"Every once in a while we have some Jews who manage to get out...but on the whole we do not have reason to hope we can get them out en masse as we did in Ethiopia," Dinitz said.

Rojter): "Iranski zvanični antagonizam prema Izraelu u stvari su maska diskretnih veza, kako je često raportirano."

'Khomeini backed out of war with Israel'

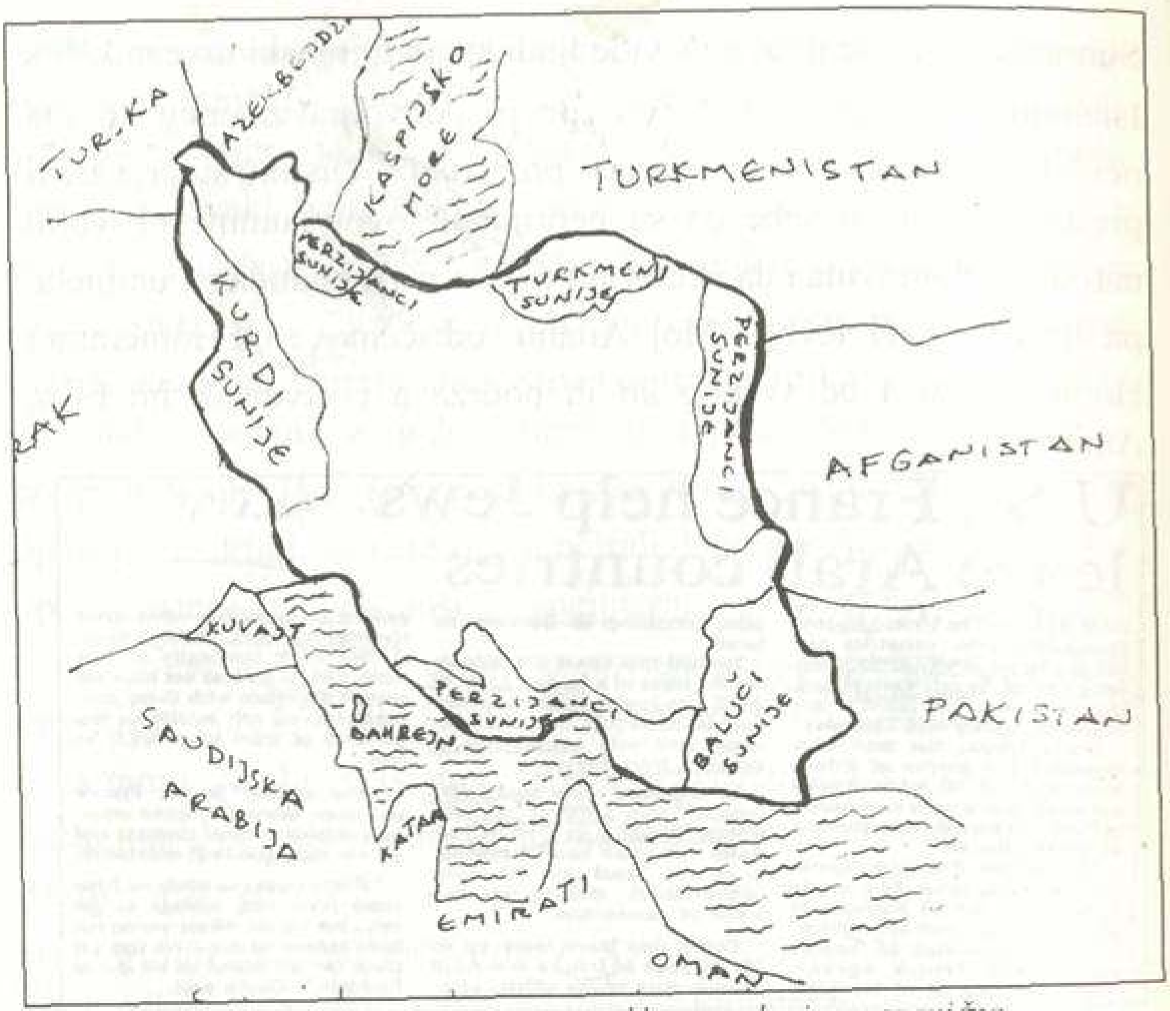
2 95

TEHRAN (AFP) — Iran sent troops to Syria after Israeli forces invaded Lebanon in 1982 but the late Ayatollah Ruhollah Khomeini backed out of a confrontation with the Jewish state, a former ambassador to Damascus said. Ali Akbar Mohtashemi, in an interview published Tuesday in Jahan-Islam newspaper, said Iran "decided to send army troops as well as Revolutionary Guards and volunteer militiamen to help the Syrian army." The deployment was launched just days after the start of the invasion in June 1982, in case of a confrontation between Israel and Syria, which has had troops in Lebanon since 1976. "Two or three planes arrived with back-up troops, but the operation stopped at the order" of Mr. Khomeini, said Mr. Mohtashemi, a leader of Islamic radicals and former interior minister who has been sidelined from power. Mr. Mohtashemi, who as ambassador to Syria at the time had what he called "secret and unofficial responsibilities" in Lebanon, said the founder of the Islamic Republic of Iran decided to avoid a direct confrontation with Israel. He returned to Iran and tried in vain to persuade Khomeini to resume the operation.

Mohtašemi, ambasador Irana u Siriji 1982.: "Nakon ulaska Izraela u Libanon stigla su iz Irana u Siriju dva aviona sa trupama, ali je operacija obustavljena po naredbi Homeinija. Vratio sam se u Iran pokušavajući uvjeriti ga u nastavak operacije, ali uzalud."

[182] Misli na vlast u Siriji

[183] (str 64-72)

Sunijsko stanovništvo Irana povuklo se u planine u granična područja prema sunijskim zemljama

ŠTA NAS OČEKUJE?

Iran je i u Bosni već prije rata našao pogodno tlo za širenje svog uticaja, zahvaljujući nepostojanju znalaca. Iranska literatura slobodno ulazi u Bosnu, u diplomatskim automobilima. U propagandne svrhe se koristi spremnost Irana da pošalje 10 hiljada vojnika u okviru snaga UN (znajući dobro da to UN neće nikad prihvatiti). U augustovskom broju časopisa "Bejan" 1995. koji izlazi u Londonu, piše naš brat iz Senegala o iskustvima Sunija sa šitskom propagandom u zemlji u kojoj su svi Sunije. Postoje kod nas situacija slična, za očekivati je od Irana da koristi istu strategiju. Prvo je početo od Iranske ambasade-prijemi, filmovi, vijesti. Zatim su građeni islamski centri sa širokim dijapazonom aktivnosti, među ostalim i obrazovnim. Besplatne ljekarske usluge. čitaonice, korištenje sufijskih tarikata. i konačno, štampanje knjiga na domaćem jeziku u kojima Sunije objašnjavaju zašto su postali Šije, ili dijalozi između Sunije i Šije gdje redovno pobjeđuje Šija.

Naslovi knjiga koje štampaju: "Summe ihtedejtu" (A zatim se uputih)
"Li ekune mea sadikin" (Da budem s iskrenima)
"Mehdi kroz povjest" (Muhammed Bakir Sadr)
"Zašto sam odabrao mezheb Ehli Bejta?" (El-Antaki)
"Vilaje" od Muhammeda Bakira Sadra
"Akide imamije" (Imamska vjera) Muhammed Rida El-Muzaffer
"Sekife" (O prisezi Ebu Bekru) Muhammed Rida El Muzafer
„Islamska vlast" (već prevedeno) Homeini 'Kešful esrar" (Otkrivanje tajni) Homeini "El Muradžaat" (Dijalog Sunije i Šije) Abdul Husejn Maalim el medresetejn" Murteda Askeri

Potom česte posjete Iranu, udruženja Iransko-Bosanskog prijateljstva, klubovi intelektualaca zatvorenog tipa, (gdje se pronalaze moguće buduće vođe) Nek nam je Allah na pomoći!

I dok je ova knjiga bila u pripremi za štampu, došlo mi je do ruku "Svjetlo Istine" što ga je štampala Iranska ambasada u Sarajevu, odnosno njen Kulturni centar. Rafidije su počele s frontalnim napadom i za sada nadiru bez ikakvog otpora.

Knjiga je štampana u okviru biblioteke "Jedinstvo", i zato je u ime jedinstva muslimana raspalila po svemu svetom za Sunije.

Najtužnije je što su prevodioci Bošnjaci, kao i lektor, tehnička obrada...

Ko zna da li je iko od onih koji bi se trebali suprotstaviti ovako bezobraznom širenju tuđe vjere i pročitao ovu knjigu. Ima li iko od bošnjačkih vlasti ko je zainteresovan da se Bošnjaci ne okrenu u Šiizam?

Iran i ne pokušava širiti svoju vjeru u arapskim zemljama ili Pakistanu, zbog postojanja uleme koja će se lahko obračunati s njihovim podvalama. Ali Afrika ili Bosna, tu će Rafidije usmjeriti svoje napore.

U Zenici je 31.marta 1996. održan Simpozijum o Časnom Kuranu, u organizaciji istog Kulturnog Iranskog centra i Rijaseta IZ. S šijske strane učestvovalo je nekoliko doktora kur'anskih znanosti koji su raspalili svim topovima pobijajući sve u što Sunije vjeruju, a sve govoreći o potrebi jedinstva.

S bosanske strane nije učestvovao ni jedan stručnjak kur'anskih znanosti, iz prostog razloga što ni jedan takav ne postoji u Bosni. Čak i oni profesori Islamskog fakulteta koji predaju kur'anske znanosti specijalizirali su arapski jezik, a ne kur'anske znanosti.

Umjesto toga, bošnjački predstavnici na Seminaru su nam pričali o nemuslimanima u svjetlu Kur'ana. o jedinstvu muslimana kroz Kuran, o islamskom društvu u Kur'anu. o vjeri i politici sa stanovišta Kur'ana i o seksualnosti u Kur'anu! (opa!)

I derviški šejh iz Kaćuna je imao priliku da pokaže doktorima iz Irana da i mi konja za trku imamo. U svojoj veleumnoj raspravi koju je naslovio: "Analiza i analitika evidentnog Božanskog univerzuma i njegovih fakultiviteta", podučio nas je naš šejh kako ""nejma vjeronaučne islamizacije bez vjeronaučnih institucija, šerijatskih. tarikatskih, ma'rifetskih, hakikatskih, univerzalističkih, vahdetskih, kur'anskih, muhammedijskih učenja, a pojavni je svijet analitička obznana Allahovog obznanbenog univerzuma, koji se obznanjuje sa tri univerzuma od kojih se svaki obznanjuje sa svojim zahirom i batinom i sa po sedam "mesana", što ukupno iznosi četrnaest pojavnih i četrnaest nepojavnih obznanbenih realiteta, a 14 + 14 čini 28 obznanbenih realiteta, a univerzalne obznane Apsolutnog Allahova obznanbenog univerzuma se sastoje od tri fundamentalna realiteta: univerzalnog obznanbenog subjekta, univerzalnog obznanbenog predikata i univerzalnog insana, univerzalnog Kur'ana i univerzalnog alemskog univerzuma, a Kur'ani Kerim, kao ilumski Božanski univerzum je evidentiran i obznanjen na svih četrnaest (7+7=14) egzistencionih kategorija (dvije džismani, aklani, ruhani, a po jedna rahmani, subutijun, šuhudijun, zatijun, ajnijun, i ilahijun), a kur'anska je drevna istorijska obznana objavljena preko 28 pejgambera sa 114 velija i valija, halifa i naiba, a što se tiče kur'anskih značenja, to je pos'o pejgamberskih velija i valija, karija i arifa, a vahdet je u kesretu, a "kesret je u vahdetu", a bez analiza i analitike nejma spoznaje ni sintetike, a bez šerrijatskih, tarikatskih, ma'rifetskih, hakikatskih, vahdeti- subutskih. vahdeti-šuhudskih, vahdeti-vudžudskih, vahdeti-zatijskih, ajnskih i ilahijjeti-nefskih kategorija, nejma kompletne analize i spoznaje Časnog Kurana."[184]

Ono što nam je uvaženi alim još zaboravio reći jeste da kilo i tri frtalja kongenzistecijalne akrimonije obznanjuje peripatetičnu hipopleksiju ekstraordijalnih megaprociteta.

Na kraju nam poručuje da se radujemo, postoje osvješćenje i oduhovljenje muslimana neminovnost ovog stoljeća. Baš nas osvježi svojom obznanjenom duhovitošću. Ne zna čovjek bil se smijo il' bi plako!

Usput nam pripominje naš šejho kako je "Allah aspolutni egzistent, bez ma čega i bez ikoga s Njim, samsamcatni i jedanjedini egzistent" (o panteizmu smo već govorili u ovoj knjizi) kome je bilo dosadno Samom, pa "da ne bi ostao nepoznat ma kome osim Sebi, jer sve što nije poznato jeste nepriznato. Stvorio je jedno Univerzalno stvorenje u kojem se Obznanio (biva Muhammeda, pogledaj poglavlje u ovoj knjizi o Homeinijevom panteističkom naučavanju). Pri tome potura Allahu slijedeće riječi: "Ja sam bio, i vječno Sam, totalna Tajna. Osobna Moja želja i volja je bila, i vječno je, da se osobno Obznanim, pa sam radi Svoje lične i egzistencijalne obznane Stvorio jedno poznato univerzalno stvorenje sa kojim Sam se Obznanio." A onda je tom stvorenju Rekao:

"0 Moj obznanbeni univerzume, da nije tebe, Ja ne bi Stvorio svjetove. Tebe sam Stvorio radi Sebe, radi Svoje sopstvene Obznane, a svjetove Sam i sva druga stvorenja Stvorio radi tebe, to jest. radi tvoje osobne obznane, pa su svjetovi tvoje realne obznane i tvoja analiza i obznana."

[184] Čolić H. Mustafa Šemsi derviš: "Analiza i analitika evidentnog Božanskog univerzuma i njegovih fakultiviteta" (Seminar o Časnom Kur'anu-Zenica 1996) Iranski kulturni centar-Rijaset IZ.

Lijepi derviš efendija, kako nam samo lijepo obznani da nas Allah Stvori samo zato da ne bi Bio nepriznat. Pa i jest vala, svako treba uzet svoj hakk. A izražavanje kojeg naš šejh pripisuje Stvoritelju nalikuje izražavanju Hrvatskog Sveučilišta u vrijeme Obznane.

Istina, naš derviš na kraju veli da bi to mogle biti ili Allahove Riječi ili možda riječi kakvog arifa (svejedno uostalom!)

A i naši uvaženi gosti iz Irana imali ponešto kazati:

- da dosadašnji- mufessiri (komentatori Kurana) nisu znali za kur'ansku sveobuhvatnost, dok nije došao Homeini[185].

- da muslimani trebaju slijediti samo one hadise Božijeg Poslanika koje prenose Alijevi potomci (a što prenose drugi ashabi, biva nije pouzdano)[186].

- da je Allah na svakom mjestu (neuzubillah), i da oni koji kažu (tj. Ehli Sunne) da kur'ansko aje: "On je svama gdje god bili" znači da je On Obaviješten o onome što činimo, jesu nemoćni spoznati istinu[187].
Naš uvaženi gost nije naravno htio pročitati spomenuto aje do kraja "...i On Vidi što činite" (Hadid: 4)

- da duša biva na kraju "likvidirana"[188] (iščeznuće u Bogu).

- svi gosti od reda su htjeli da stave na isti nivo šijsko vjerovanje da je današnji Kur'an samo trećina "pravog Kur'ana" (o čemu smo govorili u knjizi) i sunijsko vjerovanje da je bilo spuštenih ajeta koja nisu ušla u Kur'an nego su zamjenjena drugim, o čemu govori Kur'an: "...kad Zamjenimo aje ajetom, a Allah najbolje Zna šta Objavljuje." (En-Nahl, 101)

Za ulemu Ehli Sunneta zato kažu da "nemaju unutarnjeg razumijevanja"[189]. A za hadise koji govore o takvim ajetima koja nisu ušla u Kur'an vele da su izmišljena, bez obzira što se nalaze u vjerodostojnim hadiskim zbirkama Ehli Sunneta[190], i traže da Ministarstvo obrazovanja u muslimanskim zemljama zabrane štampanje ovakvih knjiga![191]

U isto vrijeme, brane one koji govore da je tobožnji Alijev Kur'an jedini potpuni Kur'an, kako u stvari hoće da kažu da se radi o Alijevom tumaču Kur'ana.[192] Pri tom navode priču iz njihovih knjiga koju smo spominjali u ovoj knjizi, kako je Alija navodno ponudio taj svoj kompletni Kur'an ashabima, ali su ga ovi odbili.[193]

Šijama se ne sviđa što se Ebu Bekru. Omeru i Osmanu pripisuju zasluge da su se pobrinuli da se listovi i pločice zapisivanog Kur'ana u vrijeme Božijeg Poslanika skupe u jednu knjigu[194], i to smatraju poticanjem sumnji u vjerodostojnost Kur'ana.[195]

- obaraju se na staru sunijsku ulemu koja je pisala o opasnostima Šiizma poput Šehrestanija. Ibni Halduna i Ibni Tejmijje. i njihove riječi nazivaju "groznim lažima".[196]

Organizatori Simpozijuma su se potrudili da dovedu nekakvu doktoricu Aišu iz Egipta, koja je kao i većina bošnjačkih učesnika pobornik približavanja Sunija i Šija. Ona tvrdi da "ni jedan musliman ne sumnja u to da su Šije Imamije (tj. dvanaestoimamci) muslimani."[197] Kao dokaz za to navodi riječi Kadi Abdul-Džebbara:

'Tvrdnja o dodavanju Kur'anu i oduzimanju od njeg potekla je od nevjernika koji su se krili pod mezhebom "imamija"."

Dakle, Kadi jasno kaže da su Imamije nevjernici koji su prikrivali svoju namjeru pod plastom slijeđenja "Imama" iz Alijeva potomstva. Naša je Aiša, međutim, odlučila da ovu Kadijevu izjavu shvati na svoj način, tj. daje među "Imamijama", koji su po njoj muslimani, bilo nevjernika koji su se samo pretvarali da su Imamije.

---

185 Ajatollah Dža'fer Subhani: "Odrazi Kur'ana i njegove različite dimenzije u mišljenju Imama Homeinija" (str.2.) (Simpozijum o Časnom Kuranu - Zenica 1996)
186 lbidstr.3.
187 Ibidstr. 4.
188 Ibidstr4.
189 Abdurrahman Kerimi: ("sunijski alim iz Irana"): "Dokazi za nepatvorivost Kur'ana" (str 1.) (Simpozijum o Časnom Kur'anu - Zenica 1996)
190 Šihabuddin Husejni: "Muslimani su suglasni da je Kur'an zaštićen od izmjene" str 3. Sejjid Musevi: "Čuvanje Kur'ana kod Šija i Sunija." str c (Simpozijum o Časnom Kur'anu - Zenica 1996).
191 Ibid, str 10.
192 Šihabuddin Husejni: str. 4. Aiša Menai: "Stav Šija Imamija o Časnon Kur'anu" str. 3.
193 Sejjid Musevi: str. 4.
194 Šihabuddin Husejni: str. 5
195 Sejjid Musevi: str.4.
196 Sejjid Musevi: str7.
197 Aiša Menai: str 1.

Islamska ulema smatra šijsku ulemu kafirima (nevjernicima), pošto su svjesno odstupili od izvorne vjere, a njihov obični svijet džahilima (neznalicama) koje treba pozvati u pravu vjeru, pa ako odbiju onda se i za njih može reći što i za njihovu ulemu.

Kaže Šejhul-Islam Ibnu Tejmijje:

"Dozvoljeno je ubiti bilo koga od njih ako je pozivalac u svoju vjeru ili bilo na koji način opasan, kao što je Ali bin Ebi Talib htio ubiti Abdullaha ibnu Seba', prvog Rafidiju, pa pobježe daleko od njeg. I stoga što su od najvećih smutljivaca na Zemlji, pa ako se njihova smutnja ne može drugim zaustaviti do ubijanjem, ubijaju se. Ne treba ubiti svakog pojedinca od njih ukoliko ne ispoljava javno svoju vjeru, ili ako će u njegovu ubistvu šteta biti veća od koristi.

Što se tiče proglašavanja ih nevjernicima i njihovog vječnog ostanka u vatri, svaki od njih pojedinačno biva nevjernikom u slučaju da govori nešto za što zna da je suprotno onome što je rekao Božiji Poslanik, a što se tiče njihovih čina, postaju nevjernici ukoliko čine protiv muslimana ono što čine nevjernici protiv muslimana."[198]

Vratimo se sada "Svjetlu Istine". Iz ove se knjige može nazrijeti kojim će se metodama služiti Rafide u Bosni. Glavna je pažnja data napadu na sunijske zbirke Poslanikovih riječi i djela, jer je Poslanik bio taj koji je govorio i postupao različito od onog što bi Rafide htjele.

Druga je pažnja usmjerena ocrnjivanju prve trojice halifa i ostalih drugova Božijeg Poslanika, te njegovih časnih supruga. Međutim, ni jedan od ovih napada ne sprovodi se otvoreno, nego se to radi usputno u okviru neke druge tematike, često čak u fusnotama, tako da neoprezan čitaoc neće to ni opaziti, a cilj će biti postignut, a on je postepeno sijanje sumnje u vjerodostojnost čitave sunijske predaje.

I ova knjiga što nam je u rukama najviše otrova sije upravo u fusnotama. Knjiga prividno govori o Kur'anu, ponavljajući iste teme koje smo spomenuli govoreći o seminaru u Zenici. Namjera je knjige, kako se želi prikazati, približavanje Sunizma i Šiizma, no prava je namjera sađenje klice sumnje u ono što smo vijekovima vjerovali u Bosni.

Autori na početku knjige ističu da su ponosni što pripadaju mezhebu (već smo spominjali u našoj knjizi kako se Rafida pokušavaju prikazati samo jednom od pravnih fikhskih škola) "kojem je cilj da spasi Kur'an da ne bude sahranjen"[199]. (za razliku od drugih mezheba, tj. Sunija.)

Zatim nam pričaju kako je Poslanik rekao za Aliju "da vidi i čuje što i on sam vidi i čuje, samo što nije poslanik".[200] a Aliji pripisuju da je izjavio kako ga je Poslanik dok je bio dijete "stavljao u svoju postelju i privijao svoje grudi uz njegove, primicao tijelo svoje blizu njegova"[201] (pederluk je veoma raširen među Šijama). Kao dokaz za ove bljuzgotine navode knjigu koju smo spominjali ranije, "Nehdžul-belaga". koju su Šije napisale pripisujući je Aliji, a Islamska zajednica u Zagrebu potrudila da prevede i izda! Zamislimo samo neukog čitaoca koji bude čitao ovaj otrov, a onda na kraju teksta vidi: "Izdanje Islamske Zajednice Zagreb".

To je njemu dovoljno za vjerodostojnost svega što je pročitao. To Rafide dobro znaju, i zato nakon svakog navođenja iz ove knjige obavezno dopišu: "Izdanje Islamske Zajednice u Zagrebu" i to posred stranice, a ne u fusnoti kako je to uobičajeno.

Islamska zajednico u Zagrebu, jeste li svjesni da ćete snositi svoj dio odgovornosti za svakog Bošnjaka koji POŠIZI zahvaljujući između ostalog i Vama?

Onda nam autori pričaju kako bi Džibrila alejhisselam kad bi dolazio u Medinu "dočekivale najljepše djevojke"?!?[202] (Šijama je mnogo stalo da istaknu kako Islam nije protiv mješanja spolova. Sunijski Balučistanci iz Irana pripovjedali su mi kako se iranska vlada trudi na sve načine pokvariti moral Balučistanaca, kako bi ih onda mogli lakše držati u pokornosti).

Tako Rafidije neprimjetno crne časnu sliku koju muslimani imaju o sahabijkama, koje ovdje eto nemaju drugog posla do izlaziti pred plahovite momke.

Božiji Poslanik je na samom početku Objave naravno bio preplašen glasom Džibrila koji ga je pozvao da ponavlja za njim prva kur'anska ajeta. a kad je prilikom povratka iz pećine Hire vidio više sebe Džibrila u njegovom pravom obliku sa stotinama krila, pomislio je da se radi o džinu pa je preplašen otrčao kući i pokrio se. pa ga i sam Kur'an poziva: "O pokriveni, ustaj i opominji!" (El-Muddessir: 1,2)

---

[198] Ibnu Tejmijje: "Sual fi Ali bin Ebi Talib" str 39.
[199] Muhammed Zarean Mustafa Rezvani: "Svjetlo Istine" str. IV (Iranski kulturni centar- Sarajevo 1996.)
[200] Ibid,str 4.
[201] Ibis, str 4.
[202] Ibid 9.

Šijama se zbog nečeg ovo ne sviđa i stoga vele: "nije tačno ono stoje navedeno u Buhariji i Muslimu da je Poslanik čuo glas u pećini da ga doziva..."

"Sasvim je jasno da su ovu priču, koju iznose Buharija i Muslim, ispričali primitivni laički umovi"[203]

Naravno, njima je glavna podmukla namjera ocrniti Buhariju i Muslima, dvije najvjerodostojnije sunijske zbirke hadisa Božijeg Poslanika, a sve to kao usput, govoreći o vrstama Objave.

Nakon svakog poglavlja autori postavljaju pitanja, pa tako i ovdje pitaju: "Je li istinita priča koju iznosi Buharija. i zašto?"[204] Očito da namjeravaju knjigu učiniti dijelom nastavnog programa. Gdje ste gospodo u Islamskoj zajednici, Rijasetu. Ministarstvu prosvjete...??

Ulema Ehli Sunneta uči na osnovu pouzdanih izjava Božijeg Poslanika kako je Kur'an prvo spušten sa Levhi Mahfuza na zemaljsko nebo u cijelosti, u noći Lejletul-kadr: *"Uistinu ga Spustismo u Lejletul-kadru"* (El-Kadr: 1), a zatim je sa zemaljskog neba postepeno spušten od strane Džibrila Božijem Poslaniku: "I Kur'an Smo podijelili da ga učiš ljudima sa zadržavanjem, i Spustismo ga spuštanjem." (El-Isra: 106)

Ovo kur'ansko aje govori o ove dvije vrste silaska Kur'ana. Prvi dio ajeta govori o postepenom silasku Kur'ana sa zemaljskog neba do Božijeg Poslanika posredstvom Džibrila, a drugi dio ajeta govori o prvom spuštanju čitavog Kurana odjednom od Levhi Mahfuza do zemaljskog neba.

Prenosi Ibnu Abbas da Božiji Poslanik veli: „Spušten je Kuran u noći Kadra u mjesecu Ramazanu na zemaljsko nebo čitav odjednom, a potom je spuštan postepeno." (Et-Taberani)

Što se tiče silaska Objave putem Džibrila, Kur'an ovako veli: "Uistinu je to Objava Gospodara svjetova. Sišao je s njome Duh Pouzdani (Džibril) na tvoje srce da budeš od opominjača". (Eš-Šu'ara: 192)

Šije, međutim, zbog svojih kršćanskih učenja o Savršenom Čovjeku Muhammedu proizašlom iz samog Allaha odsjajavanjem ("emanacijom") (baš kao i Isa, alejhisselam. kod kršćana) o čemu je ranije bilo riječi, poriču ove jasne ajete i hadise i tvrde da je Kur'an bio objavljen odjednom Božijem Poslaniku još ranije, pa je znao šta će mu biti objavljeno[205].

Ali, da je Poslanik unaprijed znao šta će mu biti objavljeno, ne bi dopustio sebi da bude prekoren: "Namrštio se i okrenuo kad mu dođe slijepac" (Abese: 1), kad se okrenuo od slijepca koji se raspitivao o Islamu jer je bio zauzet glavarima Kurejša, nit bi čekao čitav mjesec dana dok nije spušteno aje koje brani čast njegove časne supruge Aiše od potvore, kad je zaspala a karavana otišla ne znajući da Aiša nije u nosiljci: "Među vama je bilo onih koji su iznosili potvoru... Svaki od njih biće kažnjen prema grijehu koji je zaslužio....One koji vole da se o vjernicima šire bestidne glasine čeka teška kazna i na ovom i na onom svijetu." (Nur: 11-19)

Pronicljivost Omera ibnul-Hattaba dobro je poznata muslimanima i dokazala se u vrijeme njegova halifovanja kad je pokorena i Perzija. Više se puta desilo da siđe kur'ansko aje potvrđujući Omerovo mišljenje.

Tako prenosi Buhari kako je sin vođe munafika Abdullaha ibn 'Ubejj Selula zatražio od Božijeg Poslanika da klanja dženazu ocu mu, od čega ga je Omer odvraćao. Ne želivši odbiti molbu Abdullahovog sina koji je bio njemu drag ashab, za razliku od oca, Resulullah je ipak predvodio dženazu, nakon čega je sišlo kur'ansko aje: "I nijednom od njih kad umre nemoj molitve obavljati niti sahrani njegovoj prisustvovati" (Tevba: 84)

Ovo se Šijama kivnim na Omera zbog Perzije nikako ne dopada, stoga autori knjige o kojoj govorimo poriču događaj iako ga prenosi Buhari[206]. dodajući: "Na veliku žalost, mnogi od ovih događaja su izmišljeni i krivotvoreni, a nalaze se zabilježeni u velikim hadiskim zbirkama poput Buharije i Muslima i drugih na koje se oslanja Ehli Sunnet"[207]

Zatim vele: "Čudno je u ovoj priči koju prenosi Buhari to da je Omer znao da je dženaza zabranjena munafiku prije nego je objavljen ajet o njenoj zabrani. Pa je li moguće da Omer bude nadahnut onim što Poslanik ne zna i bude dostavljač Šeriata Poslaniku?"

Ovo je način na koji Revafida podvaljuju neukima. Niko ne kaže da je Omer znao nešto što još nije bilo objavljeno. Omer je jednostavno smatrao da nije primjereno Poslaniku da predvodi dženazu vođi munafika. Veli Božiji Poslanik:

"Kod ummeta prije vas bilo je nadahnutih ljudi, a ako takvih ima u mom ummetu onda je to Omer."[208]

[203] Ibid 12
[204] Ibid 13
[205] Ibid 12.
[206] Ibid 21
[207] Ibid 21.
[208] Buhari: 5/7/38.

Ebu Talib, otac Alijin i amidža Poslanikov umro je kao nevjernik, ne htijući priznati Muhammeda za Poslanika. Buhari prenosi[209] kako je Vjerovjesnik tražio oprosta za Ebu Taliba dok nije objavljeno: "Vjerovjesniku i vjernicima nije dopušteno da mole oprosta za mnogobošce, makar im bili i rod najbliži, kad im je jasno da će oni stanovnici u džehennemu biti." (Tevba: 113)

Ovo se našim autorima ne sviđa, pa vele da je hadis krivotvoren i izmišljen iako ga prenose Buhari i Muslim i dodaju: "O njegovu nevjerstvu mogu govoriti samo zlobnici i protivnici Islama i muslimana, primitivci i klevetnici.'[210]

Potom autori puštaju jedan od svojih ubojnih otrova iz fusnota. Ovaj je put žrtva najveći sunijski mufessir (tumač Kur'ana) Ibnu Kesir, koji se potrudio da skupi hadise koji tumače kur'anske ajete. Evo kako o njemu govore autori, sitnim slovima ispod teksta: "Neke od njih je obuzeo šejtan, pa su zaboravili Allahovu Opomenu. Zbog svoje tvrdoglavosti skrivali su činjenice o prednosti Ehli Bejta. (Kad Šije spomenu Ehli Bejt, oni misle samo na Alijeve i Fatimine potomke. Ovaj pojam, koji označava porodicu Božijeg Poslanika je naravno širi, i obuhvata i supruge Božijeg Poslanika kao i potomke njegovih amidža Ebu Taliba, Abbasa i Akila). U njih spada Ibnu Kesir u svom Tefsiru. "Oni žele da utrnu Božije svjetlo ustima svojim, a Allah Svoje Svjetlo Upotpunjuje".[211]

Eto, tako dozvole Rafidije sebi ponekad da provali njihova skrivena mržnja i otkriju svoje pravo lice. Njihov princip pretvaranja nekad zataji, pa staviše našeg najvećeg mufessira pod aje koje govori o nevjernicima koji žele utrnuti Allahovo Svjetlo! Pitanje je samo imaju li Bošnjaci dovoljno gas maski!?

Potom dolazimo do pitanja silaska Kur'ana na "sedam harfova", kako o tome govori hadis Božijeg Poslanika koji prenosi Muslim: 1357

عَنْ أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَ أَضَاةِ بَنِي غِفَارٍ قَالَ
فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَام فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أُمَّتُكَ الْقُرْآنَ عَلَى حَرْفٍ
فَقَالَ أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنَّ أُمَّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَةَ فَقَالَ إِنَّ
اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أُمَّتُكَ الْقُرْآنَ عَلَى حَرْفَيْنِ فَقَالَ أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ
وَإِنَّ أُمَّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ ثُمَّ جَاءَهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أُمَّتُكَ الْقُرْآنَ
عَلَى ثَلَاثَةِ أَحْرُفٍ فَقَالَ أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنَّ أُمَّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ ثُمَّ
جَاءَهُ الرَّابِعَةَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أُمَّتُكَ الْقُرْآنَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرُفٍ فَأَيُّمَا
حَرْفٍ قَرَءُوا عَلَيْهِ فَقَدْ أَصَابُوا و حَدَّثَنَاه عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاذٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا
شُعْبَةُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ *

"Kad je bio Resul kod plemena Gifar dođe mu Džibril i reče: "'Allah ti zapovjeđuje da učiš Kuran svome ummetu po jednom narječju", pa reče Resul: "Tražim od Allaha oprosta. uistinu moj ummet neće to moći podnijeti." Potom mu dođe drugi puta pa mu reče: ""Allah ti zapovjeđuje da učiš Kur'an svome ummetu na dva narječja", pa reče Resul: "Tražim od Allaha oprosta, uistinu moj ummet neće to moći podnijeti." I ne prestade ponavljati dok ne reče Džibril: "Allah ti zapovjeđuje da učiš Kur'an svome ummetu na sedam narječja, po kojem god učili ispravno je." (Muslim: 1357)

Hadisi o silasku Kur'ana na sedam harfova su mnogobrojni, i jasno je da se radi o sedam različitih arapskih narječja, kako bi svima bilo lahko shvatiti Kur'an koji je silazio.

Šijama se ovo ne sviđa, i htjeli bi tih sedam harfova protumačiti na svoj batinski način. tj. da svako pojedinačno kur'ansko aje ima više različitih značenja. Tako onda mogu tumačiti Kur'an kako im se svidi.

---

[209] 6/87/119.

[210] Svjetlo Istine: 22.

[211] Ibid 24.

Što se tiče sunijskog učenja po pitanju sedam harfova, prozivaju ga "lažju na Allaha"[212], kao što je i hadis koji prenosi Muslim, a koji smo naveli "obična laž na Božijeg Poslanika"[213].

Napade na Buhariju i Muslima ponavljaju opet na slijedećim stranicama.[214] Cilj je jasan: udariti po sunijskim zbirkama hadisa, udariti po sunijskim tumačima Kur'ana, udariti po ashabima, udariti po sunijskoj akidi.

Potom gospoda ponavljaju iste svoje stare priče o Alijinom Kur'anu[215] o kojem smo ranije govorili, a čak su i skupljanje kur'anskih stranica u jednu knjigu, što je bilo djelo prve trojice halifa pripisali jadnom Aliji.[216]

I onda, pod bezazlenim naslovom "Objedinjavanje Kur'ana", opet jedna zatrovana fusnota. Ovaj put je ciljan treći halifa Osman, a sahabija je Ibnu Mes'ud kao izjavio da Osman mijenja Allahove propise i da se na njeg izlila Božija srdžba!![217]

Na nama je da se s pravom upitamo - **ko je bio recenzent ovoj knjizi; ko je dopustio da** se **štampa i širi?** Da li bi Iran nama dopustio da mu u sred Teherana štampamo knjigu što psuje Homeinija?

I ne samo to, nego bezobrazno optužuju Osmana da je naredio da istog Ibnu Mes'uda izbace iz džamije, pa mu rebra polomiše od silnih udaraca! Onda je otišao Aliji, koji ga je njegovao!! Osman je usput rekao Aiši da umukne!!! [218]

Kao izvor ove bljuvotine navode Jakubija, šitskog povjesničara. Najopasnije je što su mnoga poznata imena povjesničara Islama Šije, poput Jakubija, Mes'udija, ili Isfahanija, autora knjige "Agani", u kojoj opisuje sunijske halife uživaocima u piću i ženama, što će orijentalisti prenijeti u svoje knjige o povijesti Islama.

U ovom poglavlju su se potrudili da posiju sumnju i u Kur'an koji imamo danas u rukama, pošto su u mushafima koje je naredio Osman da se saberu i pošalju u razne krajeve islamske države "učinjene mnoge greške i jezički i stilski propusti, a svi su se ovi primjerci zagubili".[219] Preporučujemo im da posjete Topkapi muzej, ili Kairo ili Petrovgrad. gdje ih mogu vidjeti.

A onda, u sred poglavlja koje govori o sabiranju Kur'ana u prvom hidžretskom stoljeću, tema iz ovog stoljeća. Iranov krvni neprijatelj i susjed koji mu remeti planove - Saudijska Arabija! Ali kako to dovesti u vezu s poglavljem?

Pogledajmo kako: "Vidimo neke vladare u islamskim zemljama koji ne vode računa ni o čemu izuzev o svojoj veličini i o svojoj vlasti nad muslimanima, a ni najmanje se ne interesuju za interese i dobro muslimana. Čak šta više podstiču i pomažu interese neprijatelja Kur'ana protiv interesa muslimana i to čine veoma lahko. Međutim, uprkos tome, javno se deklarišu kao vjernici i štampaju Kuran i dijele po svijetu. Na to, ti munafici, dvolični vladari javno pokazuju svoju vezu sa namazom, zekatom, hadždžom, postom i ostalim vjerskim javnim ibadetima. Međutim, ovo njihovo javno pokazivanje nije ništa drugo do varanje muslimana."

Na kraju još proklinju ashaba Muaviju, petog halifu, i sina mu Jezida kojeg zovu "vinopijom". Ne vjerujem, ipak, da bi se u drugim zemljama Ehli Sunneta usudili ovako što štampati. Vjerovatno misle da im se ovdje u Bosni niko neće usuditi suprotstaviti. A koje najviše pomagao bosanski narod tokom rata i poslije rata vidjelo se i vidjet će se.

Evo nas opet kod bezazlenog naslova ispod kojeg zmija vreba: "Nepromjenjljivost Kur'ana", a potom: "Kada se smrt približila Božijem Poslaniku u njegovoj su kući bili ljudi, među kojima i Omer, pa je Poslanik rekao: "Hajde da vam napišem oporuku poslije koje nećete zalutati, ali je Omer rekao: "Poslanik je bolestan (u drugom rivajetu: Poslanik bunca).
Dovoljan vam je Kur'an...'[220]

Povratismo se Buhariji da vidimo kako to Omer veli za Poslanika da "bunca", kad ono:

---

[212] Ibid 25.
[213] Ibid 25
[214] Ibid 32.
[215] Ibid 35.
[216] Ibid 38.
[217] Ibid 40.
[218] Ibid 41.
[219] Ibid40.
[220] Ibid 68.

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال لما حُضر رسول الله صلى الله عليه وسلم
وفي البيت رجال فيهم عمر ابن الخطاب قال النبي صلى الله عليه وسلم هلم
أكتب لكم كتابا لا تضلوا بعده فقال عمر إن النبي صلى الله عليه وسلم قد
غلب عليه الوجع وعندكم القرآن حسبنا كتاب الله فاختلف أهل البيت
فاختصموا منهم من يقول قربوا يكتب لكم النبي صلى الله عليه وسلم كتابا
لن تضلوا بعده ومنهم من يقول ما قال عمر فلما أكثروا اللغو والاختلاف عند
النبي صلى الله عليه وسلم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قوموا قال
عبيدالله فكان ابن عباس يقول إن الرزية كل الرزية ما حال بين رسول الله
صلى الله عليه وسلم وبين أن يكتب لهم ذلك الكتاب من اختلافهم ولغطهم
* (البخاري في كتاب المرضى - ٥٢٣٧)

".....Pa reče Omer: "Pojačaše se bolovi u Božijeg Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, imate Kur'an, dostatna nam je Allahova knjiga...."

Nigdje spomena "buncanju". Omer samo hoće da zaštiti Poslanika od napora jer vidi kako se pati. Pa kako ga onda pripisaše Omeru[9] Autori vele: "u drugom rivajetu". Da vidimo to drugo rivaje:

2825 عن ابن عباس رضي الله عنهما أنه قال يوم الخميس وما يوم الخميس
ثم بكى حتى خضب دمعه الحصباء فقال اشتد برسول الله صلى الله عليه
وسلم وجعه يوم الخميس فقال ائتوني بكتاب أكتب لكم كتابا لن تضلوا
بعده أبدا فتنازعوا ولا ينبغي عند نبي تنازع فقالوا هجر رسول الله صلى الله
عليه وسلم قال دعوني فالذي أنا فيه خير مما تدعوني إليه وأوصى عند موته
بثلاث أخرجوا المشركين من جزيرة العرب وأجيزوا الوفد بنحو ما كنت
أجيزهم ونسيت الثالثة وقال يعقوب بن محمد سألت المغيرة بن عبدالرحمن
عن جزيرة العرب فقال مكة والمدينة واليمامة واليمن وقال يعقوب والعرج
أول تهامة * (البخاري في كتاب الجهاد والسير - ٢٨٢٥)

"....... Pa rekoše (prisutni ashabi): "Poslanik je u bunilu (od bolesti)...." (El-Buhari u poglavlju o Džihadu i životopisu Božijeg Poslanika br. 2825)

Podvaljujete gospodo Rafidije, mislite valjda da niko ne zna tražiti "drugo rivaje"! A u pitanju po završetku poglavlja potrudili su se zapitati mektebsku djecu koji bi trebali učiti o Kur'anu i o Islamu iz ove knjige: "Je li dozvoljeno reći za Poslanika da bunca?"

Ono što je još njima na umu jeste da bi ovim hadisom htjeli dokazati da je Poslanik htio oporučiti Alijino nasljedstvo nakon svoje smrti, pa da ga je Omer u tome spriječio. Međutim, isti hadis pojašnjava da je Poslanik pred smrt (istog dana) usmeno oporučio tri stvari, ali ovaj dio hadisa naši autori nisu htjeli prevesti pošto u tim oprukama nema spomena nasljeđivanju od strane Alije. Te su tri oporuke: da se hrišćani i jevreji istjeraju s Arapskog poluostrva. da se nastave davati darovi delegacijama koje dolaze primiti Islam, a treću je

preporuku prenosioc hadisa ovdje zaboravio, ali u drugim hadiskim zbirkama nalazimo da je ta treća preporuka čvrsto pridržavanje Kur'ana.

U slijedećem poglavlju na redu su opet Osman i Omer koji brišu i dopisuju Kur'anu kako im se svidi, a Omer se "suprotstavljao Poslaniku i sebe smatrao Muhammedovim prijateljem, i samostalno je poništavao vjerske propise poput privremenog braka ".[221]

Tu smo dakle, pripazite se Bošnjakinje!! A što se tiče Omerovog "smatranja" sebe ashabom Božijeg Poslanika, nek nam sam Resulullah o tome što kaže: "O sine Hattabov. tako mi Onoga u čijoj je Ruci duša moja. kad god te šejtan vidi da hodiš stazom, dohvati se puta drugog." (El-Buhari: 3683)

Potom dolazimo do već spomenute teme o zamjeni nekih spuštenih ajeta drugim, što će iskoristiti da udare po sunijskoj hadiskoj nauci:

"Veoma je čudno da neki ljudi smatraju knjige koje sadrže takve predaje najvjerodostojnijim knjigama hadisa. a sve predaje i hadise u njima vjerodostojnim"'.[222]

Što vam se čini, vi "neki ljudi", hoćemo li i dalje dopustiti Rafidijama da nam psuju po svetinjama, ili je možda bolje da prihvatimo njihove priče i počnemo s progonom onih što neće da napuste Buhariju i Muslima i prihvate se Homeinija?

Na kraju knjige je odjeljak posvećen akiđetu- vjerovanju. Prvo nas naivno obavještavaju kako je Poslanik poštovao suprugu Hatidžu (dakle ne i Aišu, kćerku Ebi Bekra, niti Hafsu, kćerku Omerovu), kako je ljubio kćerku Fatimu (dakle ne i svoje druge kćeri, koje su jedna nakon druge bile Osmanove supruge).[223]

Zatim bi htjeli da nas poduče kako je dopušteno tražiti posredstva do Allaha putem turbeta[224], a kao dokaz navode kur'ansko aje: "...ko može posredovati kod Njega izuzev po dopuštenju Njegovu?". (El-Bekara: 255) koje govori o ahiretskom šefaatu (posredništvu kod Allaha) kad Božiji Poslanik čini šefaat od Allaha za teške griješnike svog ummeta, šehidi za sedamdesetom od svoje porodiee. djeea za svoje roditelje i roditelji za svoju djecu. itd.

Na poslijetku bi nam htjeli dokazati da Allaha nećemo vidjeti na ahiretu dokazujući to Allahovim odgovorom Musau alejhisselam: "....nećeš Me vidjeti...", kad je zatražio da Ga vidi na dunjaluku (El-E'araf: 143), što prenose Buharija i Muslim o viđenju Gospodara na ahiretu poput viđenja uštapa u noći bez oblaka nazivaju hadisima "krivotvorenim od strane neznalica koji ne razumiju Islam".[225]

I za kraj su ostavili po koji "biser". Prvo je Allah poslao kamen s neba da ubije nekog Harisa koji je htio prihvatiti čitav Islam izuzev toga da je Alija nasljednik Božijeg Poslanika.[226]

Valjda su zato Srbi gađali sa brda. što nismo bili Šije! A u zadnjoj fusnoti, na zadnjoj strani knjige, ako niste znali. peti halifa Muavija naređuje da se ubije svako ko voli Aliju!![227]

Tako, eto, naša "braća" iz. Irana, što nam uče Kur'an po džamijama uz. Ramazan, šire bratstvo i jedinstvo muslimana kroz. svoje Kulturne centre po svijetu. Došljegali su eto i do nas... Da odšljegali kao što došljegaše, InšaAllah!

I još da vam kažem kako će Rafidije reagovati na ovu knjigu. Autora će jakako nastojati likvidirati. To je njihov metod.

Baš im fala, svima nam je želja šehidima biti. A o knjizi će reći ovako: "Sektaške razlike, koje većinom šire i intenziviraju pisci plaćenici i zlonamjerni ljudi...[!] Tako se obratio vjerski vođa Irana Hamnei u pismenoj poruci hadžijama svijeta ove godine.

Tako ti nama, vođo Irana, "pisci plaćenici i zlonamjerni ljudi". Ne znam samo misliš li na svoju raju iz Iranskog kulturnog centra, koji ne samo da šire sektaške razlike, nego nas otvoreno pozivaju da napustimo našu vjeru zasnovanu na potvorama i lažima i skrivanju istine i prihvatimo se njihove, ili misliš na nas koji upozoravamo Bošnjački narod na vaše podvale?

I Zahvala je AIlahu. Gospodaru svjetova.

Muharrem. 1417/Lipanj. 1996.

[221] lbid 74.
[222] Ibid, 82.
[223] Ibid, 93.
[224] Ibid, 93.
[225] Ibid 96.
[226] Ibid 100.
[227] Ibid 104.

LITERATURA O ŠIIZMU

Starija:

١) أبو بكر بن العربي : "العواصم من القواصم"

٢) ابن تيمية : "سؤال في علي إبن أبي طالب"

٣) شاه عبدالعزيز : "تحفة إثنا عشرية"

٤) إبن تيمية : "منهاج السنة"

٥) عبدالقادر البغدادي : " الفرق بين الفرق"

٦) ابن حزم : " الفصل في الملل و النحل"

٧) الشاطبي : "الإعتصام"

٨) إبن قيم : "إغاثة اللهفان"

٩) الحمادي : "كشف أسرار الباطنية"

١٠) أبن حجر : "الإصابة في تمييز الصحابة"

١١) الشهرستاني : "الملل و النحل:

١٢)البياسي : "الإعلام في الحروب الواقعة في صدر الإسلام"

١٣) المقريزي : "التنازع و التخاصم فيما بين بني أمية و بني هاشم"

١٤) الهيثمي : "الصواعق المحرقة في رد علي أهل البدع و الزندقة"

١٥) الباقلاني : "التمهيد في الرد علي الملحدة المعطلة و الروافضة و الخوارج و المعتزلة"

١٦) ابن عساكر: "تبيين المفتري"

١٧) الملطي : "الرد و التنبيه"

Novija:

١) محب الدين الخطيب : " الخطوط العريضة لأسس دين الشيعة"

٢) محمد نعماني : "الثورة الإيرانية في ميزان الإسلام"

٣) موسى الموسوي : "الثورة البائسة"

٤) فهمي هويدي : "إيرن من داخل"

٥) إحسان اهي ضهير : "الشيعة و السنة"

٦) إحسان اهي ضهير : "الشيعة و أهل البيت"

٧) محمد مال الله : "مطارق النور تبدد أوهام الشيعة"

٨) محمد مال الله : "موقف الخميني من أهل البيت"

٩)محمد مال الله : "الشيعة و تحريف القرآن"

١٠)محمد مال الله : "الخميني و التقية"

١١) محمد مال الله : "الشيعة و المتعة"

١٢)محمد مال الله : "الخميني و تزييف التاريخ:

١٣)محمد مال الله : "الخميني و تفضيل الأئمة على الأنبياء"

١٤) أحمد التركماني : "تعريف بمذهب الشيعة الإمامية"

١٥) أبو الحسن الندوي : "الرسول الأعظم بين السنة و الشيعة الإمامية"

١٦) سعيد حوى : "الخمينية"

١٧) أبو ريحان فاروقي : "الخمينية و الإسلام"

١٨) محمد الحسن : "حركة الحشاشين"

١٩) عبد العزيز آل عبداللطيف : "الإباحية"

150

٢٠) "النصيرية"

٢١) البهائية"

٢٢) عبدالله السعيد : "الغزو الفارسي للعالم العربي"

٢٣) عبد الله المسند : "العلويون و العباسيون و دعوة آل البيت"

24) Majlisul ulema of south africa : "The Truth about Shiishm"
25) H. Corbin : "Histoire de la philosophie islamique"
26) M. Sharif : "A History of Muslim Philosophy"
27) H. Laoust : "Les Schismes dans L' Islam"
28) Sami Makarem : "The Druze Faith"
29) "The Jezids"
30) "Materials for study of the Babi religion"
31) A. Heyly : "Autobiography of Malcom X"
32) N. Frischauer : "The Aga Khans"
33) M. Kabir : "The Buwayhid Dynasty of Baghdad"
34) "Sikh Religion"

O PISCU

Halid Tulić je izdanak stare sarajevske ulemanske porodice s Bjelava. Na njihovim su imanjima sada studentski domovi, a porodična im kuća sada stoji nasuprot Bjelavske džamije. Halidov pra-pradjed Mehmed ef. Tulić bio je njen imam i vjeroučitelj. Poginuo je skupa sa dvojicom sinova predvodeći otpor na Bjelavama ulazećoj austrougarskoj vojsci. Mehmed ef. sin Ahmed je nastvaio tradiciju i prenio je na sina Mustafu ef. Tulića koji je bio upraviteljem Gazi Husrevbegovog hanikaha. Njegov sin profesor Muhamed –Hazim Tulić bio je jedan od potpisnika Sarajevske rezolucije 1941. i bio je direktor Gazi Husrevbegove medrese i inicijator povratka današnje zgrade Medrese i Fakulteta u vlasništvo Islamske zajednice. Njegov sin Halid, autor ovog djela, bio je idejni začetnik zelenih beretki još davne 1979. god. Kada je sa skupinom prijatelja počeo nositi zelenu beretku s jednim ciljem – provocirati muslimanske mase i probuditi njihovu uspavanu samosvijest.

1980. god. suđeno mu je zbog „molitve na javnom mjestu“ (u kancelariji kompjuterskog centra Socijalnog), a iste je godine morao zamijeniti toplu kancelariju hladnim jamama brezanskog rudnika zbog odbijanja potpisivanja knjige žalosti za Titom!

Našavši mjesto nastavnika njemačkog jezika na Ozrenu (!), preselio se u Zavidoviće. Pred sarajevska hapšenja 1983. god. vratio se u Sarajevo i zaposlio u kompjuterskom centru ŽTP-a. Tu nije bilo potrebno klanjati u knacelariji, jer je Ali Pašina džamija preko puta. Na podne namazu jednog proljetnog dana 1983. god. obaviješten je da je SDB tog jutra kupila.... Tražili su ga u Zavidovićima neznajući za njegovu nevdašnju selidbu. To mu je dalo priliku da nestane iz zemlje skupa sa svojom suprugom u sedmom mjesecu trudnoće i dvoje sitne djece. Skrasio se u arapskom svijetu i posvetio islamskim naukama. Do sad su mu štampana djela: „Kad borba postaje džihadom a borac mudžahidom?“, „Trgovina Kur'anom“, „Islam i druge vjere“, „Veliki šejtan (o šiizmu)“. U štampi je „Brat velikog šejtana“ (o sufizmu), „Stav islama o razbibrizi, svirci i pjesmi“, „Nove misionarske grupe“, „Poziv kršćanima“.